

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.72.2021.JS(14)

RM-0610-72-21

UC37

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694 i 1093) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) paliwa – paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG), lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy, olej do silników statków żeglugi śródlądowej oraz wodór;”;
 - b) pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8) lekki olej opałowy – olej napędowy stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw oznaczony kodami CN ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, ex 2710 19 48, ex 2710 20 11, ex 2710 20 16 oraz ex 2710 20 19;

9) ciężki olej opałowy – olej stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw, w tym w okresach eksploatacji instalacji

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji:

- 1) uzupełnia wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 88, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2015, str. 25 oraz Dz. Urz. UE L 261 z 14.10.2019, str. 100);
- 2) uzupełnia wdrożenie dyrektywy Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 26, Dz. Urz. UE L 129 z 27.05.2015, str. 53 oraz Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1);
- 3) wdraża częściowo dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawę z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

odbiegających od normalnych, w szczególności w okresach rozruchu i wyłączania instalacji, klasyfikowany do kodów CN od 2710 19 51 do 2710 19 67 i od 2710 20 32 do 2710 20 38;”,

c) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) wodór – wodór przeznaczony do napędu pojazdu wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych, oznaczony kodem CN 2804 10 00;”,

d) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) wprowadzanie do obrotu – rozporządzenie paliwami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;”,

e) pkt 20 i 21 otrzymują brzmienie:

„20) akredytowane laboratorium – laboratorium niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw albo wprowadzania do obrotu paliw stałych, które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2021 r. poz. 514 i 925), do wykonywania badań jakości paliw lub paliw stałych, przy czym wymóg niezależności nie dotyczy laboratorium wykonującego badania wodoru;

21) próbka – paliwo, z wyłączeniem wodoru, pobrane do badań przez inspektora;”,

f) po pkt 21a dodaje się pkt 21b w brzmieniu:

„21b) próbka wodoru – paliwo w postaci wodoru pobrane do badań przez pracownika akredytowanego laboratorium;”,

g) pkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28) Narodowy Cel Redukcyjny – minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej lub wodoru stosowanych w transporcie oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, w przeliczeniu na jednostkę energii;”,

h) w pkt 29:

- w lit. a:
 - – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej lub wodoru, który:”,
 - – tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
„– rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub”,
 - po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:
„aa) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), na stacji paliwowej lub stacji zakładowej.”,
 - w lit. b wyrazy „art. 30b ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 30b ust. 1 i 2”,
 - w lit. c:
 - – we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 30b ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 30b ust. 1 i 2”,
 - – tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
„– rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub”;
- 2) w art. 3 w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) wodoru, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie.”;
- 3) w art. 7 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:
„10. Zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu wodoru oraz jego gromadzenia w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7.”;
- 4) w art. 9b uchyla się ust. 2–4;

- 5) użyte w art. 9d w ust. 1 oraz w art. 16 w ust. 1 wyrazy „art. 9b ust. 1–3” zastępuje się wyrazami „art. 9b ust. 1”;
- 6) w art. 10 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) biopaliw ciekłych oraz innych paliw odnawialnych, a także wodoru, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2, 6 i 7 oraz art. 4 ust. 2;”;
- 7) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Kontrola u przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, z wyłączeniem wodoru, polega na kontroli paliw, magazynowanych w celu wprowadzania ich do obrotu.”;
- 8) w art. 12 w ust. 2 pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:
 - „7) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i magazynowania paliw, z wyłączeniem wodoru, oraz wprowadzania do obrotu paliw stałych, u których będzie dokonywana kontrola jakości paliw lub paliw stałych;
 - 8) określanie minimalnej liczby hurtowni paliw, z wyłączeniem hurtowni wodoru, w których będzie dokonywana kontrola jakości paliw;”;
- 9) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:
 - „Art. 13a. 1. Kontrolę jakości wodoru u przedsiębiorców wytwarzających, magazynujących, wprowadzających do obrotu, gromadzących w stacjach zakładowych wodorów, a także prowadzących hurtownie wodoru, przeprowadza się raz na kwartał roku kalendarzowego.
 2. W przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości wodoru lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości wodoru Zarządzący może wyznaczyć do kontroli przedsiębiorców wytwarzających, magazynujących, wprowadzających do obrotu, gromadzących w stacjach zakładowych wodorów, a także prowadzących hurtownie wodoru, poza częstotliwością określoną w ust. 1.”;
- 10) w art. 16 po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:
 - „4b. Inspektor, w przypadku przedsiębiorców wytwarzających wodorów, jest uprawniony do kontroli dokumentacji potwierdzającej spełnienie przez wodorów wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 oraz

do kontroli dokumentacji potwierdzającej pobranie i zbadanie próbki wodoru zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25c i art. 25d.

4c. Inspektor, w przypadku kontroli przedsiębiorców transportujących, magazynujących, wprowadzających do obrotu oraz gromadzących w stacjach zakładowych wodorów, a także przedsiębiorców prowadzących hurtownie wodoru, jest uprawniony do kontroli certyfikatu jakości wodoru lub jego kopii, o których mowa w art. 25a ust. 5–8.”;

11) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. W toku kontroli inspektor dokonuje kontroli dokumentacji, o której mowa w art. 25a ust. 4, albo certyfikatu jakości wodoru lub jego kopii, w celu stwierdzenia, czy wodor spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 oraz, w przypadku badania, o którym mowa w art. 25a ust. 3, czy próbkę wodoru pobrano i zbadano zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25c i art. 25d.”;

12) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa, z wyłączeniem wodoru, Zarządzający niezwłocznie wyznacza, z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli.”;

13) w art. 24:

- a) w ust. 1 wyraz „Zarządzający” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”;
- b) w ust. 1a wyraz „Zarządzający” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”;
- c) w ust. 4 wyraz „Zarządzający” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”;
- d) w ust. 4a wyraz „Zarządzający” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”;
- e) w ust. 5 wyrazy „Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów” zastępuje się wyrazami „właściwego wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej”;

14) po art. 25 dodaje się art. 25a–25d w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Przedsiębiorca wytwarzający wodorów bada jakość wytwarzanego wodoru w trakcie procesu jego wytwarzania.

2. Przedsiębiorca wytwarzający wodór bada jakość wodoru pod kątem spełnienia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7, w sposób przepływowy co najmniej raz dziennie.

3. Przedsiębiorca wytwarzający wodór bada jakość wodoru pod kątem spełnienia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7, co najmniej raz w miesiącu w akredytowanym laboratorium.

4. Przedsiębiorca wytwarzający wodór jest obowiązany posiadać dokumentację z badań, o których mowa w ust. 2 i 3, zawierającą co najmniej informacje na temat terminu przeprowadzenia badania oraz wartości badanych parametrów. Dokumentacja z badania, o którym mowa w ust. 3, powinna potwierdzać, że próbkę wodoru pobrano zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25c i akredytowane laboratorium zbadało taką próbkę zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25d.

5. Przedsiębiorca wytwarzający wodór wystawia certyfikat jakości wodoru w oparciu o dokumenty z badań, o których mowa w ust. 2 i 3, które przeprowadzono w okresie, w którym został wytworzony wodór podlegający rozporządzeniu przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tego paliwa.

6. Certyfikat jakości wodoru przedsiębiorca wytwarzający wodór wystawia przed wydaniem wodoru podlegającego rozporządzeniu przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tego paliwa.

7. Certyfikat jakości wodoru zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru oraz numer identyfikacyjny tego przedsiębiorcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego, jeżeli został nadany;
- 3) indywidualny numer certyfikatu jakości wodoru;
- 4) określenie ilości wodoru objętego certyfikatem jakości wodoru, podanej w kilogramach [kg];
- 5) wskazanie okresu, w którym wytworzono wodór objęty certyfikatem jakości wodoru;

- 6) nazwę akredytowanego laboratorium, które przeprowadziło badanie, o którym mowa w ust. 3;
- 7) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru o następującej treści:

„Oświadczam, że wodór, dla którego jest wystawiany ten certyfikat, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz że próbkę wodoru pobrano i zbadano zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25c i art. 25d tej ustawy.”;

- 8) oznaczenie miejsca i datę wystawienia certyfikatu jakości wodoru;
- 9) podpis przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

8. W przypadku rozporządzenia wodorem objętym certyfikatem jakości wodoru na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tego paliwa należy łącznie z tym wodorem przekazać przedsiębiorcy, który transportuje, magazynuje, wprowadza do obrotu lub gromadzi w stacjach zakładowych wodór lub prowadzi hurtownię wodoru, oryginał lub kopię tego certyfikatu poświadczoną za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę, który rozporządził tym wodorem. Jeżeli rozporządzenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy wodoru objętego certyfikatem jakości wodoru w ilości mniejszej niż określona w tym certyfikacie lub jego kopii, należy ten certyfikat lub kopię opatrzyć adnotacją określającą w szczególności ilość wodoru, która została rozporządzona danemu przedsiębiorcy.

Art. 25b. 1. Na potrzeby badania, o którym mowa w art. 25a ust. 3, próbkę wodoru pobiera, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25c, pracownik akredytowanego laboratorium, w którym będzie ona badana.

2. Pracownik akredytowanego laboratorium przekazuje niezwłocznie próbkę wodoru do akredytowanego laboratorium w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości wodoru i jego cech charakterystycznych.

3. Po pobraniu próbki wodoru przedsiębiorca wytwarzający wodór sporządza protokół pobrania próbki wodoru.

4. Protokół, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wytwarzającego wodór, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wytwarzającego wodór oraz numer identyfikacyjny tego przedsiębiorcy w odpowiednich rejestrach państwa obcego, jeżeli został nadany;
- 3) numer protokołu;
- 4) datę pobrania próbki wodoru;
- 5) określenie miejsca pobrania próbki wodoru;
- 6) opis sposobu, w jaki pobrano próbkę wodoru;
- 7) określenie rodzaju badanego wodoru oraz ilości pobranego wodoru;
- 8) imię, nazwisko i stanowisko służbowe pracownika akredytowanego laboratorium pobierającego próbkę wodoru;
- 9) podpisy:
 - a) przedsiębiorcy wytwarzającego wodór albo jego przedstawiciela,
 - b) pracownika akredytowanego laboratorium pobierającego próbkę wodoru.

5. Protokół, o którym mowa w ust. 3, sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostaje u przedsiębiorcy wytwarzającego wodór albo u jego przedstawiciela, a drugi egzemplarz dołącza się podczas kontroli Inspekcji Handlowej do akt sprawy.

6. Badanie próbki wodoru przeprowadza akredytowane laboratorium zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25d.

Art. 25c. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbki wodoru przez akredytowane laboratorium, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tego paliwa.

Art. 25d. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości wodoru przez akredytowane laboratorium, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tego paliwa.”;

- 15) po art. 27a dodaje się art. 27b w brzmieniu:

„Art. 27b. 1. Przedsiębiorca wytwarzający, transportujący, magazynujący, wprowadzający do obrotu lub gromadzący w stacji zakładowej wodór, a także przedsiębiorca prowadzący hurtownię wodoru, przekazują ministrowi właściwemu do

spraw energii informację na temat prowadzonej w tym zakresie działalności w terminie 14 dni od dnia jej faktycznego rozpoczęcia.

2. W przypadku zmiany rodzaju wykonywanej działalności przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii zaktualizowaną informację, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia faktycznego dokonania zmiany.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, który składa informację, jego siedziby i adresu;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy składającego informację oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
 - 3) wskazanie rodzaju i miejsca wykonywania działalności;
 - 4) datę i podpis przedsiębiorcy albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.”;
- 16) w art. 29 w ust. 1 wyrazy „i skroplonego gazu ziemnego (LNG)” zastępuje się wyrazami „, , skroplonego gazu ziemnego (LNG) i wodoru”;
- 17) w art. 30b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany, z uwzględnieniem art. 30e, zapewnić w danym roku kalendarzowym minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej lub wodoru, stosowanych w transporcie, w przeliczeniu na jednostkę energii rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne, oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez ten podmiot na potrzeby własne.

2. Wartość ograniczenia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wynosi 6%;
- 2) oblicza się na podstawie wskaźników emisji gazów cieplarnianych dla poszczególnych paliw lub energii i wartości energetycznych tych paliw lub energii,

- określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 30h i art. 30ha, w stosunku do emisji gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii z 2010 r.”;
- 18) użyte w art. 30d w ust. 1, w art. 30e w ust. 1 i 2 oraz w ust. 4 w pkt 1 w treści oświadczenia w pkt 3, w art. 30f w ust. 1 i w ust. 5 w pkt 1 oraz w art. 35a w pkt 7 wyrazy „art. 30b ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 30b ust. 1 i 2”;
- 19) w art. 30d uchyla się ust. 2–6;
- 20) w art. 30f w ust. 5 w pkt 2 wyrazy „art. 30b ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 30b ust. 2 pkt 2”;
- 21) w art. 30g:
- a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:
- „1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie roczne zawierające informacje dotyczące ilości gazu skroplonego (LPG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych, paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych oraz wodoru importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, sporządzone według kodów CN na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.
- 1a. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje dotyczące podmiotu, który dokonał importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego gazu skroplonego (LPG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych, paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych oraz wodoru, oraz informacje dotyczące podmiotu będącego właścicielem tego gazu skroplonego (LPG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych, paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych oraz wodoru.”;
- b) w ust. 2 wyrazy „15 lipca” zastępuje się wyrazami „31 października”;
- c) w ust. 3 wyrazy „31 sierpnia” zastępuje się wyrazami „31 grudnia”;
- 22) w art. 30h pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla poszczególnych paliw,”;
- 23) po art. 30h dodaje się art. 30ha w brzmieniu:
- „Art. 30ha. Minister właściwy do spraw klimatu określa do dnia 31 grudnia każdego roku, w drodze rozporządzenia, przy uwzględnieniu danych zgromadzonych przez Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami w Krajowej bazie o emisjach

gazów cieplarnianych i innych substancji, prowadzonej na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1077 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1047), a także innych dostępnych danych naukowych, wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej na następny rok kalendarzowy.”;

24) w art. 30i:

- a) w ust. 1 wyrazy „31 marca” zastępuje się wyrazami „30 czerwca”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Podmiot wspólnie realizujący Narodowy Cel Redukcyjny na podstawie art. 30d ust. 1, do sprawozdania rocznego, o którym mowa w ust. 1, dołącza informację o podmiotach, z którymi wspólnie zrealizował ten obowiązek.

1b. W informacji, o której mowa w ust. 1a, wskazuje się:

- 1) nazwy i adresy siedzib podmiotów, o których mowa w art. 30d ust. 1, oraz ich adresy do doręczeń w przypadku gdy są inne niż adresy ich siedzib, z uwzględnieniem art. 30c;
- 2) numery identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotów, o których mowa w art. 30d ust. 1, oraz numery identyfikacyjne tych podmiotów w odpowiednich rejestrach państwa obcego, jeżeli zostały nadane.

1c. Do informacji, o której mowa w ust. 1a, dołącza się oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu składającego tę informację o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), został wspólnie zrealizowany z następującymi podmiotami: ...;
- 3) znane mi są warunki określone w art. 30b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”.

1d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1c, zawiera oznaczenie miejsca i datę złożenia oraz podpis składającego, a także klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta

zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

25) po art. 30i dodaje się art. 30j i art. 30k w brzmieniu:

„Art. 30j. 1. Na potrzeby ewidencji, o której mowa w ust. 4, podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który zamierza w danym roku kalendarzowym wykorzystać do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, redukcję emisji gazów cieplarnianych pochodzącą z projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, osiągniętą w roku kalendarzowym, za który realizowany jest obowiązek, może poinformować o tym zamiarze Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nie później niż do dnia 1 czerwca roku następującego po tym roku kalendarzowym.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z którego pochodzi redukcja emisji gazów cieplarnianych;
- 2) informację, czego dotyczy projekt redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z którego pochodzi redukcja emisji gazów cieplarnianych;
- 3) jednorazowy numer certyfikatu, o którym mowa w części 2 w pkt 1 lit. f załącznika I do dyrektywy Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 26, z późn. zm.³⁾), jednoznacznie identyfikujący projekt redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z którego pochodzi redukcja emisji gazów cieplarnianych;
- 4) numer, o którym mowa w części 2 pkt 1 lit. g załącznika I do dyrektywy Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych, jednoznacznie identyfikujący metodę obliczania i związany z nią schemat;

³⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 129 z 27.05.2015, str. 53 oraz Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1.

- 5) datę rozpoczęcia projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z którego pochodzi redukcja emisji gazów cieplarnianych, późniejszą niż dzień 1 stycznia 2011 r.;
- 6) osiągniętą roczną wartość redukcji emisji gazów cieplarnianych pochodzącą z projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla;
- 7) wartość redukcji emisji gazów cieplarnianych pochodzącej z projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, którą podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny zamierza wykorzystać do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla;
- 8) określenie przedziału czasowego, w którym osiągnięto redukcję emisji gazów cieplarnianych pochodzącą z projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, którą podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny zamierza wykorzystać do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2;
- 9) współrzędne geograficzne projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z którego pochodzi redukcja emisji gazów cieplarnianych, wyrażone w stopniach z dokładnością do czwartego miejsca po przecinku;
- 10) określenie tytułu prawnego, z którego wynika możliwość dysponowania przez podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny redukcją emisji gazów cieplarnianych pochodzącą z projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, którą ten podmiot zamierza wykorzystać do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2.

3. Do informacji, o której mowa w ust. 1, podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny dołącza dokumenty, z których wynika tytuł prawny, o którym mowa w ust. 2 pkt 10.

4. W celu poprawy przejrzystości obrotu redukcjami emisji gazów cieplarnianych pochodzącymi z projektów redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, wykorzystywanymi do rozliczenia Narodowego Celu Redukcyjnego, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, korzystając z kompletnych informacji, o których mowa w ust. 1, oraz sprawozdań, o których mowa w art. 30i ust. 1, prowadzi ewidencję projektów redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z których

pochodzą redukcje emisji gazów cieplarnianych wykorzystywane do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, zwaną dalej „Ewidencją”.

5. Ewidencja zawiera dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–9.

6. Ewidencja ma charakter informacyjny i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1–9.

Art. 30k. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może żądać od podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny przedstawienia dokumentów lub informacji dotyczących realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.”;

26) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto wytwarza, transportuje, magazynuje lub wprowadza do obrotu paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG), lekki olej opałowy lub wodór niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

27) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto uniemożliwia lub utrudnia inspektorowi przeprowadzenie kontroli lub usuwa paliwo z wyłączeniem wodoru, zabezpieczone w wyniku kontroli, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

28) w art. 35a:

a) w pkt 6 skreśla się wyrazy „w art. 9b ust. 2 lub”;

b) w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12–14 w brzmieniu:

„12) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który odmawia przedstawienia dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 30k;

13) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który wprowadza w błąd Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w zakresie przedstawianych dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 30k;

14) przedsiębiorca wytwarzający, transportujący, magazynujący, wprowadzający do obrotu lub gromadzący w stacji zakładowej wodór, a także przedsiębiorca prowadzący hurtownię wodoru, który nie przekazał w terminie informacji, o której mowa w art. 27b ust. 1 lub 2, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane.”;

29) w art. 35b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, przez podmioty wspólnie realizujące ten obowiązek, karze pieniężnej podlegają te podmioty, które nie zrealizowały tego obowiązku w przypadku rozliczania samodzielnej jego realizacji.”,

b) uchyla się ust. 2;

30) w art. 35c:

a) w ust. 1 wyrazy „i 11” zastępuje się wyrazami „i 11–14”,

b) w ust. 3:

– objaśnienie symbolu „S” otrzymuje brzmienie:

„S – 215,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}],”

– objaśnienie symbolu „O” otrzymuje brzmienie:

„O – wartość niewykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w przeliczeniu na jednostkę energii [tCO_{2eq}/MJ], z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku,”

– objaśnienie symbolu „W” otrzymuje brzmienie:

„W – odpowiednio wartość opałową lub energetyczną paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub wodoru, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na potrzeby własne na tym terytorium, oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].”;

31) w art. 35d:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 7, 8, 12 i 13, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, ”,
– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) przedsiębiorcom, o których mowa w art. 35a w pkt 14, minister właściwy do spraw energii”;
- b) w ust. 2 wyrazy „art. 9b ust. 2 i art. 9c” zastępuje się wyrazami „art. 9c i art. 9ca ust. 1”;
- 32) w art. 35e:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a pkt 1–6 oraz 9–14 stanowią dochód budżetu państwa.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
„1a. Wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a pkt 7 i 8 stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.
1b. Karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 7, uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.”;
- 33) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Przepisy epizodyczne

Art. 37a. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny może zrealizować obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, uiszczając opłatę zastępczą w wysokości określonej w ust. 4, jeżeli wykaże, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizował Narodowy Cel Redukcyjny na minimalnym określonym poziomie.

2. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, o którym mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) 4,0% na 2021 r.;
- 2) 4,1% na 2022 r.;
- 3) 4,5% na 2023 r.;

4) 5,0% na 2024 r.

3. Minimalny poziom, o którym mowa w ust. 2, oblicza się zgodnie z art. 30b ust. 2 pkt 2.

4. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$Oz = Soz \times Ooz \times Woz,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych [zł],

Soz – odpowiednio:

- 1) 116,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2021 r.,
- 2) 135,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2022 r.,
- 3) 157,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2023 r.,
- 4) 182,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2024 r.,

Ooz – wartość niewykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w przeliczeniu na jednostkę energii [tCO_{2eq}/MJ], z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku,

Woz – odpowiednio wartość opałową lub energetyczną paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub wodoru, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na potrzeby własne na tym terytorium, oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].

5. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2.

6. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy, do dnia 31 lipca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868 i 1093) po art. 62d dodaje się art. 62da w brzmieniu:

„Art. 62da. Od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 30 czerwca 2023 r.:

- 1) przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługi, o których mowa w art. 4ba ust. 1, przekazuje Prezesowi URE miesięczne sprawozdanie zawierające informacje o podmiotach zlecających usługi, o których mowa w art. 4ba ust. 1, w terminie 14 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy to sprawozdanie;
- 2) na wniosek Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw energii, Prezes URE przekazuje kopie sprawozdań, o których mowa w pkt 1, do wnioskującego organu;
- 3) Prezes URE przekazuje drogą elektroniczną do Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw energii zestawienie danych, o których mowa w art. 4ba ust. 8, w terminie 45 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy to zestawienie danych;
- 4) przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi URE miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu – w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy to sprawozdanie;
- 5) na wniosek Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw energii, Prezes URE przekazuje kopie sprawozdań, o których mowa w pkt 4, do wnioskującego organu;
- 6) Prezes URE przekazuje drogą elektroniczną do Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw energii zestawienia danych, o których mowa w art. 43d ust. 5, w terminie 45 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy to zestawienie danych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 401 w ust. 7 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 i 19 w brzmieniu:
„18) wpływy z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i ...);
19) wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a pkt 7 i 8 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”;
- 2) w art. 401c w ust. 9c wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż 15% kwoty przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 15, i kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 16–19, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, jednak nie więcej niż o 2% tych przychodów, przeznacza się na:”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411 oraz z 2021 r. poz. 255 i 1093) w art. 3 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „Agencję Rezerw Materiałowych” zastępuje się wyrazami „Rządową Agencję Rezerw Strategicznych”.

Art. 5. W ustawie z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 694) w art. 9 w pkt 3 w lit. a w art. 24 w ust. 1 wyraz „Zarządzający” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”.

Art. 6. Do postępowań w sprawie zwrotu kosztów badań, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 24 ust. 1, 1a, 4, 4a i 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 7. 1. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, które poinformowały do dnia 31 marca 2021 r. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wspólnej realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie art. 30d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, mogą wspólnie realizować ten obowiązek

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1378, 1565, 2127, 2338 oraz z 2021 r. poz. 802, 868 i 1047.

za 2021 r. z nowymi podmiotami na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku podmiotów, o których mowa w ust. 1, do sprawozdań, o których mowa w art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, składanych za 2021 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, które nie poinformowały do dnia 31 marca 2021 r. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wspólnej realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie art. 30d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, mogą wspólnie realizować ten obowiązek za 2021 r. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, które poinformowały do dnia 31 marca 2021 r. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wspólnej realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie art. 30d ust. 2 tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, składają za 2021 r. sprawozdania, o których mowa w art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że przepisów art. 30i ust. 1a–1d nie stosuje się.

Art. 10. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG) na stacji paliwowej lub stacji zakładowej jest obowiązany do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 30b ust. 1 i 2 oraz art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy za rok 2022.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może dobrowolnie realizować obowiązki, o których mowa w art. 30b ust. 1 i 2 oraz art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za rok 2021.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2, informuje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o dobrowolnej realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za 2021 r., do dnia 31 grudnia 2021 r.

4. W informacji, o której mowa w ust. 3, wskazuje się:

- 1) nazwę i adres siedziby przedsiębiorcy oraz jego adres do doręczeń, w przypadku gdy jest inny niż adres siedziby;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy oraz numer identyfikacyjny przedsiębiorcy w odpowiednich rejestrach państwa obcego, jeżeli został nadany.

5. Do informacji, o której mowa w ust. 3, dołącza się oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy składającego tę informację o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.);
- 3) decyduję się na przyjęcie obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i ...) za rok 2021.”.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, zawiera oznaczenie miejsca i datę złożenia oraz podpis składającego, a także klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 11. Do obliczania wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 tej ustawy, za rok 2020, stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że przy stosowaniu wzoru na wysokość kary pieniężnej, o którym mowa w art. 35c ust. 3 tej ustawy, wartość niezrealizowanego obowiązku, o której mowa w symbolu „O”, jest liczona z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku.

Art. 12. Wskaźnik, o którym mowa w art. 30ha ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, minister właściwy do spraw klimatu określi po raz pierwszy w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 13. Przy sporządzaniu sprawozdań rocznych dotyczących emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, o których mowa w art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, składanych za 2021 r., stosuje się wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej określony w przepisach wydanych na podstawie art. 30h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 14. 1. Przekazane przez przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługi, o których mowa w art. 4ba ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do

dnia wejścia w życie niniejszego przepisu, z zachowaniem terminu 14 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy, miesięczne sprawozdanie zawierające informacje o podmiotach zlecających usługi, o których mowa w art. 4ba ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, uznaje się za przekazane zgodnie z art. 62da ustawy zmienianej w art. 2.

2. Przekazane przez przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także przez podmiot przywożący stosownie do swojej działalności, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do dnia wejścia w życie niniejszego przepisu, z zachowaniem terminu 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy, miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu, uznaje się za przekazane zgodnie z art. 62da ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 15. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 30 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 30 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 30g ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 30g ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane.

Art. 17. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 30h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 30h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Przepisy art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. a, art. 30b ust. 1, art. 30g ust. 1 i 1a, art. 35c ust. 3 oraz art. 37a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się, w zakresie dotyczącym wodoru, od dnia 1 stycznia 2023 r.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 2, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2021 r.;
- 2) art. 14, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;

- 3) art. 1 pkt 4 i 5, pkt 28 lit. a oraz pkt 31 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 4) art. 1 pkt 1 lit. a, c, e, f oraz g, pkt 2 i 3, pkt 6–12, pkt 14–16, pkt 26 i 27, pkt 28 w zakresie art. 35a pkt 14, oraz pkt 31 lit. a tiret drugie, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (dalej: „projekt ustawy”) został przygotowany przede wszystkim w związku z koniecznością dokonania zmiany przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694 i 1093) (dalej: „ustawa”) w zakresie:

- 1) Narodowego Celu Redukcyjnego (dalej: „NCR”);
- 2) objęcia Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw wodoru wykorzystywanego do napędu pojazdów,
- 3) definicji lekkiego oleju opałowego i ciężkiego oleju opałowego.

Zmieniając obowiązujące przepisy ustawy oraz dodając w jej treści nowe przepisy dokonujemy jednocześnie uzupełnienia wdrożenia prawa Unii Europejskiej w zakresie następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającej mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009 str. 88, z późn. zm.),
- 2) dyrektywy Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 26, z późn. zm.),
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 1, z późn. zm.).

NCR to minimalna wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej stosowanych w transporcie oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, w przeliczeniu na jednostkę energii. Minimalna wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do dnia 31 grudnia 2020 r. powinna wynieść 6%, w stosunku do emisji gazów

cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii z 2010 r. (94, 1 gCO_{2eq}/MJ), a osiągnięty cel należy również utrzymać po roku 2020.

Do realizacji NCR są zobowiązane podmioty dokonujące, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, które:

- 1) rozporządzają nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub
- 2) zużywają je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, z późn. zm.).

Ponadto, poniższe podmioty mogą przyjąć obowiązek realizacji NCR:

- 1) przedsiębiorstwo energetyczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.), wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku realizacji NCR,
- 2) podmioty dokonujące, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku realizacji NCR, które:
 - a) rozporządzają nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub
 - b) zużywają je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Projekt ustawy stanowi odpowiedź na postulaty branżowe przedkładane ministrowi właściwemu do spraw energii przez podmioty zobowiązane do realizacji NCR, m.in. zajmujące

się produkcją, importem lub nabyciem wewnątrzspółnotowym paliw ciekłych (benzyny silnikowej i oleju napędowego). Podmioty, w pismach kierowanych do ministra wskazały, że realizacja NCR w 2020 r. na wymaganym poziomie nie jest możliwa. Jednocześnie przedstawiły propozycje zmian legislacyjnych, których dokonanie przyczyniłoby się do realizacji NCR na poziomie wyższym niż to jest możliwe w obecnym stanie prawnym.

Projekt ustawy uwzględnia również zmianę definicji lekkiego oleju opałowego i ciężkiego oleju opałowego. Zmiany w tym zakresie wynikają z konieczności dostosowania definicji do zmian wprowadzonych w Nomenklaturze Scalonej, Rozporządzeniem Wykonawczym Komisji (UE) 2019/1776 z dnia 9 października 2019 r zmieniającym załącznik I do Rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. UE L 280 z 31.10.2019, str. 1), które weszło w życie od 1 stycznia 2020 r. Działanie to wynika ze zmiany dopuszczalnej zawartości siarki w olejach.

Jednocześnie, rozszerzenie zakresu ustawy o obowiązek kontrolowania jakości wodoru wykorzystywanego do napędzania pojazdów, pomimo tego że nie jest on jeszcze dostępny na rynku polskim, wynika z przyszłościowego znaczenia tego alternatywnego paliwa i ochronę przyszłego użytkownika. Ponadto, kontrolowanie jakości wodoru przeznaczonego na cele transportowe wynika z konieczności wsparcia rozwoju transportu opartego na paliwach alternatywnych zgodnie z przepisami dyrektywy 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych.

Wodór wykorzystywany w transporcie jest czymś nowym, czymś co nie rozwinęło się jeszcze na rynku polskim. Niemniej jednak jest to paliwo przyszłości i dlatego branża paliwowa podejmuje działania zmierzające do powstania w Polsce pierwszych punktów tankowania wodoru dla pojazdów samochodowych. W celu zapewnienia paliwa wymaganej jakości podjęto prace legislacyjne zmierzające do objęcia wodoru Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Z uwagi na brak w Polsce niezależnych akredytowanych laboratoriów, które byłyby wyposażone w sprzęt odpowiedni do pobierania i badania próbek wodoru konieczne jest opracowanie uproszczonego systemu kontroli tego paliwa. Przyjęto, że przedsiębiorca wytwarzający wodór będzie miał możliwość badania jego jakości (w trakcie jego produkcji oraz w akredytowanym laboratorium, które może być zależne od wytwórcy wodoru). Natomiast takiej możliwości nie będzie miała Inspekcja Handlowa, która będzie uprawniona do kontroli jakości wodoru u podmiotów, które będą dokonywać obrotu wodorem na kolejnych etapach (transport, magazynowanie, stacje paliw, stacje zakładowe). Z tego też względu wprowadzono dokument w postaci certyfikatu jakości wodoru.

W projekcie ustawy dokonuje się zmiany przepisu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Wprowadzana zmiana ma na celu usunięcie zidentyfikowanej luki prawnej w przepisach regulujących zasady sprawozdawczości przedsiębiorstw sektora paliw ciekłych.

Projekt ustawy zawiera także zmianę przepisu w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411 i z 2021 r. poz. 255 i 1093). Zmiana wynika z konieczności dokonania korekty oczywistej omyłki polegającej na wprowadzeniu nieodpowiedniego odniesienia w art. 59 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 255 i 694), gdzie, w związku z reorganizacją organu wyrazy „Agencję Rezerw Materiałowych” powinny być zastąpione wyrazami „Rządową Agencję Rezerw Strategicznych”.

Przegląd aktualnych przepisów prawa dotyczących NCR, pod kątem otrzymanych postulatów, pozwolił zidentyfikować katalog problemów wymagający podjęcia działań o charakterze legislacyjnym.

Do najważniejszych kwestii, które reguluje projekt ustawy należy konieczność:

- 1) dokonania korekty przepisów dotyczących wspólnej realizacji NCR (informowanie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wspólnej realizacji NCR, składanie wspólnych sprawozdań),
- 2) utworzenia Ewidencji projektów redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z których pochodzą redukcje emisji gazów cieplarnianych, wykorzystywane do realizacji NCR,
- 3) wprowadzenia zmiany sposobu określania wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej,
- 4) wprowadzenia możliwości realizacji NCR przy wykorzystaniu instrumentu w postaci opłaty zastępczej,
- 5) doprecyzowania przepisów dotyczących kar dla podmiotów wspólnie realizujących NCR,
- 6) dokonania zmiany przepisu, na podstawie którego określana jest wysokość kary pieniężnej za brak realizacji NCR na wymaganym poziomie,

- 7) przedłużenia terminu na składanie sprawozdań z realizacji NCR przez podmioty do Prezesa URE i - w konsekwencji tego zmiana terminów przekazywania sprawozdań zbiorczych z realizacji NCR przez Prezesa URE na Radę Ministrów i do KE.

Poniżej przedstawiono szczegółowe uzasadnienie wprowadzenia poszczególnych przepisów w projekcie ustawy.

Przepis art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy rozszerza dotychczasową definicję „paliwa” o nowy rodzaj paliwa jakim jest wodór. W wyniku wejścia w życie proponowanej zmiany wszelkie przepisy ustawy odnoszące się paliw będą obejmować swym zakresem także wodór.

Przepis art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy wprowadza zmianę definicji „lekki olej opałowy” i „ciężki olej opałowy”. Zmiana polega na przywołaniu w definicjach kodów CN tych paliw zgodnych z obowiązującą od 1 stycznia 2020 r. znowelizowaną Nomenklaturą Scaloną.

Przepis art. 1 pkt 1 lit. c projektu ustawy wprowadza definicję wodoru. W zakresie definicji mieści się wodór przeznaczony do napędu pojazdu wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych, oznaczony kodem CN 2804 10 00.

Zmiana przewidziana w art. 1 pkt 1 lit d, art. 1 pkt 1 lit. h , art. 1 pkt 17 i pkt 30 lit. b projektu ustawy ma na celu uzupełnienie obecnego brzmienia przepisu art. 2 ust. 1 pkt 14, pkt 29 lit. a tiret pierwsze i lit. c tiret pierwsze, art. 30b ust. 1 oraz art. 35c ust. 3 (w objaśnieniu symbolu „W”) ustawy o sformułowanie „skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”. Przepis ten dookreśla „czynność prawną lub faktyczną” w ten sam sposób, jak ma to miejsce w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, co usuwa ewentualne wątpliwości w zakresie zbieżności momentów powstania obowiązku realizacji NCR i Narodowego Celu Wskaźnikowego.

Zmiana w art. 1 pkt 1 lit. e i f projektu ustawy ma na celu dopuszczenie, aby w przypadku kontroli jakości wodoru był spełniony wymóg badania próbki wodoru w laboratorium, które posiada stosowną akredytację jednakże nie spełnia wymogu niezależności. Zmiana jest niezbędna z uwagi na brak dostępności na rynku akredytowanych laboratoriów, w których dokonywana byłaby kontrola jakości wodoru zgodnie z normą PN ISO 14687.

Z uwagi na okoliczność, że wykorzystanie wodoru w pojazdach będzie miało miejsce dopiero w najbliższych latach przyjęto, że laboratoria z przyczyn ekonomicznych nie będą zainteresowane uzyskaniem akredytacji w zakresie badania jakości wodoru. Rozwiązaniem w

tej sytuacji jest odstąpienie od wymogu niezależności akredytowanego laboratorium od podmiotu, którego próbki wodoru będą poddawane badaniu.

Wyłączenie z definicji „próbka” paliwa w postaci wodoru oraz utworzenie definicji „próbka wodoru” jest konsekwencją wprowadzenia odrębnego (uproszczonego) systemu kontroli dla wodoru. W przypadku przedsiębiorcy wytwarzającego wodór, próbkę wodoru do badań (raz w miesiącu) będzie pobierał pracownik akredytowanego laboratorium, a nie inspektor Inspekcji Handlowej.

Przepis art. 1 pkt 1 lit. g projektu ustawy poszerza dotychczasową definicję „Narodowego Celu Redukcyjnego” o wodór. Zmiana wynika z planowanego w najbliższym czasie pojawienia się na rynku paliwowym wodoru wykorzystywanego w celach transportowych. Według dyrektywy Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych, wodór jest paliwem, którego wykorzystanie w celach transportowych nakłada na podmioty obowiązek ograniczania emisji gazów cieplarnianych z paliw zużywanych w transporcie. W wyniku wprowadzenia zmiany podmiot dokonujący obrotu wodorem przeznaczonym do wykorzystania w pojazdach samochodowych będzie zobowiązany do realizacji NCR. Projekt ustawy przewiduje, że zmiana wejdzie w życie od 1 stycznia 2023 r.

Zmiany w tym samym zakresie zostały zawarte również w art. 1 w pkt 1 lit. h tiret pierwsze podwójne tiret pierwsze, w pkt 17, pkt 30 lit. b tiret trzecie oraz w pkt 33 projektu ustawy.

Wprowadzana w art. 1 pkt 1 lit. h tiret drugie projektu ustawy zmiana ma na celu doprecyzowanie definicji „podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny”, w zakresie dotyczącym gazu ziemnego w postaci sprężonej i skroplonej. Obecne brzmienie definicji „podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny” stwarza wątpliwości interpretacyjne w zakresie wskazania podmiotu, który dokonuje czynności skutkujące obowiązkiem realizacji NCR w zakresie gazu ziemnego (CNG, LNG). Zgodnie z przepisami ustawy podmiotem zobowiązanym do realizacji NCR jest podmiot zajmujący się produkcją lub sprowadzeniem do Polski gazu ziemnego w formie CNG lub LNG, wprowadzający ten gaz do transportu. Ze względu na odmienny charakter paliwa, jakim jest gaz ziemny w stosunku do paliw ciekłych (gaz ziemny podlega sprężeniu lub skropleniu co nie spełnia definicji produkcji paliw) oraz odmienny sposób organizacji rynku gazu ziemnego (podmioty które sprowadzają gaz ziemny do Polski nie wprowadzają go do obrotu, a podmioty które wprowadzają go do obrotu, w tym na cele transportowe, nie sprowadzają go do Polski) katalog podmiotów zobowiązanych do

realizacji NCR w zakresie wytwarzania jest „pusty”. W celu rozwiązania tego problemu zaproponowano w definicji „podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny” w oddzielnej jednostce redakcyjnej (art. 2 pkt 29 lit. aa) wskazanie podmiotu odpowiedzialnego za realizację NCR, tj. przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), na stacji paliwowej lub stacji zakładowej. W wyniku proponowanej zmiany obowiązek realizacji NCR zostanie nałożony na podmioty wprowadzające do obrotu CNG lub LNG a nie jak to miało miejsce dotychczas podmioty wytwarzające, importujące lub nabywające wewnątrzspółnotowo CNG lub LNG. Z uwagi na niski wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla gazu ziemnego paliwo to realizuje NCR „automatycznie”, tym samym dla podmiotów wprowadzających do obrotu CNG lub LNG dodatkowym obowiązkiem będzie jedynie złożenie rocznego sprawozdania z realizacji NCR do Prezesa URE.

Zmiana przewidziana w art. 1 pkt 1 lit. h tiret trzecie i czwarte projektu ustawy jest konsekwencją zmiany art. 30b ust. 1 i 2 ustawy i ma na celu dostosowanie brzmienia ustawy do wprowadzanych zmian.

Przepis art. 1 pkt 2 projektu ustawy rozszerza delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw energii oraz ministra właściwego do spraw klimatu o wymagania jakościowe dla wodoru. Na podstawie tej delegacji minister, w drodze rozporządzenia, określi wymagania jakościowe dla wodoru zużywanego w pojazdach wykorzystujących energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nich ogniach paliwowych. Zachowanie odpowiednich parametrów jakościowych wodoru służącego do zasilania polimerowych ogni w paliwowych w pojazdach samochodowych ma na celu nie tylko zapewnienie właściwej pracy ogniwa, ale także zapewnienie bezpieczeństwa jego użytkowania oraz ograniczenie negatywnego wpływu tego paliwa na środowisko.

Przepis art. 1 pkt 3 projektu ustawy wprowadza zakaz transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych wodoru niespełniającego wymagań jakościowych określonych w przepisach rozporządzenia wydanego na podstawie nowelizowanej ustawy. Przepis ma zapewnić konsumentom wodoru dostęp do paliwa o wymaganej jakości. Przepis będzie stosowany od dnia wejścia w życie aktu wykonawczego, w drodze którego zostaną określone wymagania jakościowe dla wodoru.

Przepis art. 1 pkt 4 projektu ustawy uchyla obowiązek oznakowania dystrybutorów na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych przeznaczonych do sprzedaży benzyn silnikowych zawierających od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0%

objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego. Przepis ten uchyla także delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw energii do określenia szczegółowego sposobu oznakowania ww. dystrybutorów. Przedmiotowe oznakowanie było niezbędne w celu zapewnienia konsumentom dostępu do informacji na temat zawartości biokomponentów w benzynach silnikowych i zwrócenia uwagi konsumentom na konieczność upewnienia się, czy paliwa te mogą być stosowane w używanym przez niego silniku. Przepis ten jest uchylany ponieważ na podstawie art. 9ca ust. 4 ustawy zostanie wydane rozporządzenie, które swym zakresem też obejmie oznakowanie dystrybutorów. Wprowadzany sposób oznakowania dystrybutorów będzie zgodny ze sposobem oznakowania stosowanym w całej UE. Dodatkowo oznakowaniu będą podlegać m.in. pojazdy, co ułatwi konsumentom paliw potwierdzenie kompatybilności pojazdu z tankowanym paliwem. Uwzględniając powyższe, w celu uniknięcia obowiązku podwójnego oznakowania należy uchylić art. 9b ust. 2-4.

Konsekwencją tej zmiany jest zmiana w art. 1 pkt 5, pkt 28 lit. a oraz pkt 31 lit. b projektu ustawy.

Przepis art. 1 pkt 6 projektu ustawy umożliwi stosowanie wodoru niespełniającego wymagań jakościowych w działalności badawczej. Brak takiego przepisu stwarzałyby trudności w pozyskaniu na rynku wodoru o różnych parametrach do badań.

Przepis art. 1 pkt 7 projektu ustawy wprowadza wyłączenie wodoru w przypadku kontroli jakości paliw u przedsiębiorców wytwarzających paliwa, gdzie kontroli podlega paliwo magazynowane w celu wprowadzenia do obrotu. Kontrola jakości wodoru u przedsiębiorców wytwarzających wodór będzie miała miejsce w trakcie procesu wytwarzania wodoru, a nie jak ma to miejsce w przypadku pozostałych paliw, w trakcie magazynowania w celu wprowadzania ich do obrotu. Rozróżnienie jest konieczne z uwagi na proces ciągły produkcji wodoru, w tym parametry techniczne wodoru (wysokie ciśnienie).

Na podstawie zmiany przewidzianej w art. 1 pkt 8 projektu ustawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) nie będzie zobowiązany do określania minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania wodoru, magazynowania wodoru, a także hurtowni wodoru, w których dokonywana będzie kontrola jakości wodoru. Kontrola jakości wodoru będzie miała charakter cykliczny (raz na kwartał) u wszystkich przedsiębiorstwach dokonujących obrotu wodorem i nie ma konieczności określania minimalnej liczby przedsiębiorców do kontroli.

W przypadku pojawienia się większej liczby podmiotów zajmujących się obrotem wodorem – na różnych etapach – może zajść potrzeba powrotu do określania przez Prezesa UOKiK minimalnych liczb kontroli i tym samym zmiany przepisów w tym zakresie.

Przepis art. 1 pkt 9 projektu ustawy wprowadza do ustawy nowy artykuł (13a) określający częstotliwość przeprowadzania kontroli jakości wodoru u podmiotów objętych Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wskazano w nim, że kontrola jakości wodoru będzie przeprowadzana raz na kwartał roku kalendarzowego. Wprowadzono również możliwość wyznaczania przez Prezesa UOKiK dodatkowych kontroli w przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości wodoru lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości wodoru.

Przepis art. 1 pkt 10 projektu ustawy określa uprawnienia inspektora Inspekcji Handlowej podczas kontroli jakości wodoru. Zakres uprawnień inspektora zależy od rodzaju kontrolowanego przedsiębiorcy. Inspektor, w przypadku przedsiębiorców wytwarzających wodór, będzie uprawniony do kontroli dokumentacji potwierdzającej spełnienie przez wodór wymagań jakościowych oraz do kontroli dokumentacji potwierdzającej sposób pobrania i zbadania próbki wodoru. Natomiast, w przypadku kontroli przedsiębiorców transportujących, magazynujących, wprowadzających do obrotu, gromadzących w stacjach zakładowych wodór oraz przedsiębiorców prowadzących hurtownie wodoru, inspektor będzie uprawniony do kontroli certyfikatu jakości wodoru lub jego kopii potwierdzających spełnienie przez wodór wymagań jakościowych.

Rozróżnienie to wynika z faktu, że jakość wodoru będzie badana tylko u przedsiębiorcy wytwarzającego wodór. Przedsiębiorstwa, które będą dysponować wodorem na kolejnych etapach dystrybucji (np. magazynowanie, stacje paliwowe i zakładowe) będą posiadały certyfikat jakości wodoru wydany przez producenta tego wodoru lub jego kopię. W przypadku, gdy wodór objęty certyfikatem jakości wodoru na kolejnych etapach dystrybucji zostanie przekazany do więcej niż jednego przedsiębiorcy, kolejni jego nabywcy otrzymują oryginał certyfikatu jakości wodoru lub jego kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem. Dodatkowo, w przypadku gdy ilość wodoru objęta certyfikatem jakości wodoru zostanie podzielona na dwóch lub więcej nabywców, na tym certyfikacie lub jego kopii należy zamieścić stosowną adnotację na temat ilości wodoru, która została przekazana łącznie z tym certyfikatem lub jego kopią.

W art. 1 pkt 11 projektu ustawy wskazano uprawnienia inspektora Inspekcji Handlowej podczas kontroli przedsiębiorców dokonujących obrotu wodorem przeznaczonym do zużycia

w pojazdach. Inspektor uprawniony jest do kontroli dokumentacji albo certyfikatu jakości wodoru lub jego kopii.

W art. 1 pkt 12 projektu ustawy wprowadzono wyłączenie dla wodoru. Przepis art. 23 ust. 1 ustawy nie ma zastosowania do kontroli jakości wodoru, ponieważ poza przedsiębiorcą wytwarzającym wodór na pozostałych etapach kontrolowany jest przez Inspekcję Handlową certyfikat jakości wodoru lub jego kopia potwierdzające, że paliwo spełnia wymagania jakościowe.

W art. 1 pkt 13 projektu ustawy dokonano zmiany art. 24 ust. 1, 1a, 4, 4a i 5 ustawy polegającej na zmianie organu uprawnionego do nakładania na kontrolowanych przedsiębiorców, w drodze decyzji, obowiązku zwrotu kosztów badań laboratoryjnych w przypadkach, gdy badania te wykażą, że paliwo lub paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w odpowiednich przepisach prawa.

Zgodnie z art. 127 § 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. Z tego też względu od decyzji wydanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 24 ust. 1, 1a, 4, 4a i 5 ustawy nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W celu realizacji zasady dwuinstancyjności, zapewniającej możliwość zaskarżenia decyzji do organu wyższego stopnia zasadna jest zmiana organu uprawnionego do wydawania decyzji administracyjnych z Prezesa UOKiK na wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK będzie organem odwoławczym od decyzji wydawanych w I instancji przez wojewódzkich inspektorów.

W art. 1 pkt 14 projektu ustawy zostały określone obowiązki przedsiębiorcy wytwarzającego wodór. Przedsiębiorcę wytwarzającego wodór zobowiązano do badania jakości wodoru w trakcie procesu jego wytwarzania, w sposób przepływowy co najmniej raz dziennie oraz dodatkowo co najmniej raz w miesiącu w akredytowanym laboratorium. Należy pamiętać, że akredytowane laboratorium, w którym badana będzie jakość wodoru nie musi spełniać wymogu niezależności od przedsiębiorcy.

Określenie „w sposób przepływowy” odnosi się do instalacji, w której wytwarzany jest wodór i momentu (sposobu) w którym wodór jest poddawany kontroli jakości. Określenie „w sposób przepływowy” oznacza, że podczas procesu produkcji wodoru na cele transportowe stosowana infrastruktura umożliwia badanie jakości wodoru w sposób ciągły (przepływowy, on-line), tj. bez potrzeby pobierania próbki wodoru, bez potrzeby zatrzymywania procesu produkcji wodoru.

Ważnym obowiązkiem przedsiębiorcy wytwarzającego wodór jest posiadanie dokumentacji z obu ww. badań. To na podstawie tej dokumentacji (pochodzącej z okresu, w którym został wytworzony wodór objęty wystawianym certyfikatem) przedsiębiorca wytwarzający wodór jest obowiązany do wystawienia certyfikatu jakości wodoru. W celu ujednoczenia formy wystawianych certyfikatów, w drodze ustawy, określono zakres danych, jakie powinny znajdować się na certyfikacie jakości wodoru. Certyfikat jakości wodoru będzie wystawiany każdemu podmiotowi, który kupi wodór na cele transportowe od jego wytwórcy (w momencie jego zbycia). Certyfikat jakości wodoru albo jego kopia będzie przekazywany wraz z partią wodoru danego wytwórcy w dół łańcucha dystrybucji. Przyjęte rozwiązanie umożliwi potwierdzenie jakości wodoru na kolejnych etapach obrotu tym paliwem, nawet w przypadku, gdy dana partia wodoru zostanie nabyta przez więcej niż jeden podmiot.

Dalsza część art. 1 pkt 14 wprowadza kolejne obowiązki dla przedsiębiorcy wytwarzającego wodór. Zobowiązano takiego przedsiębiorcę do sporządzania protokołu pobrania próbki wodoru, z badania wodoru przeprowadzanego raz w miesiącu w akredytowanym laboratorium. Wskazano także, jakie dane zawiera protokół. Protokół z pobrania próbki wodoru, w stosunku do protokołu z pobierania próbek innych paliw, nie zawiera wskazania numeru indywidualnego przedsiębiorcy wytwarzającego wodór, ponieważ numer ten inspektor IH stosuje m.in. w celu anonimizacji próbki przekazywanej do badania do laboratorium – w tym przypadku laboratorium ma pełną świadomość do kogo należy próbka wodoru.

Na początkowym etapie rozwoju rynku wykorzystania wodoru na cele transportowe to przedsiębiorca wytwarzający wodór będzie posiadał największą wiedzę z zakresu procesu wytwarzania wodoru. W związku z tym, nałożono na przedsiębiorcę wytwarzającego wodór obowiązek sporządzania protokołu z pobrania próbki wodoru do badania w laboratorium. Podczas kontroli przedsiębiorcy wytwarzającego wodór przez IH protokół pobrania próbek będzie jednym z dokumentów dostarczających informacji np. na temat laboratorium czy sposobu pobrania próbki. Dokumentację potwierdzającą wyniki przeprowadzonych badań

przedsiębiorstwo wytwarzające wodór będzie miało obowiązek posiadać na podstawie dodanego przepisu.

W celu zwiększenia wiarygodności przeprowadzanego badania wskazano, że próbkę wodoru pobiera pracownik akredytowanego laboratorium, w którym będzie badana ta próbka. Pracownik akredytowanego laboratorium pobiera próbkę wodoru, stosując przepisy wydane na podstawie art. 25c, natomiast akredytowane laboratorium bada próbkę wodoru zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25d ustawy.

Przedsiębiorca wytwarzający wodór w przypadku badania jego jakości w sposób przepływowy jest zobowiązany do stosowania przepisów określających wymagania jakościowe dla wodoru (art. 3 ust. 2 pkt 7). Natomiast w przypadku kontroli jakości wodoru w akredytowanym laboratorium muszą być stosowane ww. przepisy dotyczące zarówno wymagań jakościowych jak i przepisy dotyczące sposobu pobierania próbek wodoru oraz metod badania jego jakości (art. 25c, art. 25d).

W końcowej części zmian wprowadzanych przez art. 1 pkt 14 projektu ustawy wprowadzono delegacje ustawowe dla ministra właściwego do spraw energii do określenia sposobu pobierania próbki wodoru oraz metod badania jego jakości. Opracowując rozporządzenie określające sposób pobierania próbki wodoru minister weźmie pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tego paliwa.

W art. 1 pkt 15 projektu ustawy wprowadzono obowiązek informacyjny dla przedsiębiorców dokonujących obrotu wodorem przeznaczonym na cele transportowe. Zobowiązano podmiot wytwarzający, transportujący, magazynujący, wprowadzający do obrotu lub gromadzący w stacji zakładowej wodór, a także podmiot prowadzący hurtownię wodoru do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw energii informacji na temat prowadzonej działalności w zakresie wodoru. Informację należy przekazać w terminie 14 dni od dnia faktycznego rozpoczęcia wykonywania takiej działalności, a także w przypadku nastąpienia zmian w rodzaju wykonywanej działalności - w terminie 14 dni od dnia faktycznego dokonania zmiany. Za faktyczne rozpoczęcie wykonywania działalności uznaje się np. w przypadku przedsiębiorcy wytwarzającego wodór - pierwsze wytworzenie wodoru przeznaczonego na cele transportowe w instalacji należącej do tego przedsiębiorcy. W projekcie ustawy został określony zakres danych wymaganych przedmiotową informacją. Uregulowano także sprawy związane z wymierzaniem kary pieniężnej za niewykonanie tych obowiązków (art. 1 pkt 28 lit. b, pkt 30 lit. a, pkt 31 lit. a tiret drugie projektu ustawy).

Pozyskane od przedsiębiorstw dokonujących obrotu wodorem informacje będą źródłem danych dla UOKiK do tworzenia wykazu przedsiębiorców podlegających kontroli. Obowiązku takiego nie ma w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w stosunku do np. benzyn silnikowych, oleju napędowego czy gazu LPG ponieważ obrót tymi paliwami jest koncesjonowany i informacje na temat zakresu prowadzonej działalności pozyskiwane są na podstawie odrębnych przepisów np. ustawy – Prawo energetyczne. Wodór stosowany w transporcie na chwilę obecną nie jest paliwem koncesjonowanym i brak jest kompletnych źródeł danych na temat przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie wodoru.

W art. 1 pkt 16 projektu ustawy kompetencja Prezesa UOKiK do sporządzania rocznego zbiorczego raportu dotyczącego jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych oraz gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), zostaje poszerzona o wodór.

Przepis art. 1 pkt 17 projektu ustawy wprowadza zmiany dotychczasowego brzmienia art. 30b ust. 1 i 2 ustawy celem poprawy ich czytelności. Konsekwencją tej zmiany jest zmiana przepisów ustawy, w których było odwołanie do „obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1” - zmiany tego rodzaju dotyczą art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b i c, art. 30d ust. 1, art. 30e ust. 1, 2 oraz ust. 4, art. 30f ust. 1 i ust. 5 pkt 1 oraz art. 35a pkt 7 ustawy (art. 1 pkt 1 lit. h oraz pkt 18 projektu ustawy).

Przepis art. 1 pkt 19 projektu ustawy przewiduje uchylenie dotychczasowych przepisów dotyczących wspólnej realizacji NCR. Obecne przepisy (art. 30d ust. 2-6 ustawy) nakładają na podmioty obowiązek poinformowania Prezesa URE o wspólnej realizacji NCR w terminie do dnia 31 marca każdego roku. Przewidują także, jakie dane powinny zostać zawarte w Informacji składanej do Prezesa URE oraz określają treść oświadczenia do niej dołączanego. Wskazują również obowiązek składania wspólnego sprawozdania z realizacji NCR do Prezesa URE w przypadku podmiotów, które wspólnie realizują obowiązek.

Podmioty dokonujące wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych są zainteresowane wspólną realizacją NCR z podmiotami dokonującymi obrotu gazem skroplonym (LPG), ponieważ umożliwia ona realizację celu na poziomie wyższym niż jest to możliwe w przypadku jego indywidualnej realizacji. Wspólna realizacja NCR jest jednak obojętna pewnymi wymaganiami, które w ocenie przedstawicieli sektora paliwowego stanowią przeszkodę w przystępowaniu do wspólnej realizacji obowiązku np. wspólna sprawozdawczość, w wyniku której podmioty trzecie będą miały dostęp do danych wrażliwych,

często stanowiących tajemnice spółek. Zmiana jest wynikiem uwzględnienia uwag zgłaszanych przez sektor paliwowy.

Przepis art. 1 pkt 20 projektu ustawy jest konsekwencją zmiany brzmienia art. 30b ust. 1 i 2 ustawy. W wyniku tej zmiany konieczne jest odesłanie w art. 30f w ust. 5 w pkt 2 ustawy do art. 30b ust. 2 pkt 2 zamiast do art. 30b ust. 2.

W art. 1 pkt 21 lit. a projektu ustawy wprowadzono zmiany w zasadach składania do Prezesa URE sprawozdań rocznych zawierających informacje dotyczące ilości gazu skroplonego (LPG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych, paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych oraz wodoru importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego. Zmieniono organ zobowiązany do składania przedmiotowych sprawozdań z ministra właściwego do spraw finansów publicznych na Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Usunięto z zakresu dotychczasowej sprawozdawczości skroplony gaz ziemny (LNG) oraz sprężony gaz ziemny (CNG) co jest wynikiem zmiany definicji „podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny”. Dodano zaś wodór w wyniku objęcia tego paliwa systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Natomiast w lit. b i c tego punktu, w konsekwencji przedłużenia podmiotom zobowiązanym do realizacji NCR terminu na składanie do Prezesa URE sprawozdań rocznych z realizacji obowiązku z 31 marca na 30 czerwca roku następującego po roku sprawozdawczym, zmianie ulega termin przedstawiania Radzie Ministrów sprawozdania zbiorczego z realizacji NCR przez Prezesa URE (z 15 lipca na 31 października) oraz termin jego przekazania przez Prezesa URE do Komisji Europejskiej (z 31 sierpnia na 31 grudnia). Zmiany terminów przekazywania sprawozdań są zgodne z przepisami dyrektywy 2015/652.

W art. 1 pkt 22 i 23 projektu ustawy dokonano zmiany treści dotychczasowego art. 30h pkt 2 ustawy oraz wprowadzono nowy przepis (art. 30ha). Celem jest zmiana dotychczasowego sposobu określania wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej. Obecnie jest on określany w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw klimatu i ma on wartość stałą. Z uwagi na zmianę struktury surowców wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej w kolejnych latach (wzrost udziału energii z odnawialnych źródeł energii) celowe jest coroczne aktualizowanie tego wskaźnika. Projekt przewiduje, że minister właściwy do spraw klimatu będzie określał do dnia 31 grudnia każdego roku, w drodze rozporządzenia, przy uwzględnieniu danych zgromadzonych przez Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji prowadzonej na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami

gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1077 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1047), a także innych dostępnych danych naukowych, wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej na następny rok kalendarzowy. Efektem zmiany będzie z roku na rok korzystniejsza pozycja energii elektrycznej zużytej w transporcie samochodowym w realizacji NCR.

Przepis art. 1 pkt 24 lit. a projektu ustawy przedłuża podmiotom zobowiązanym do realizacji NCR termin składania do Prezesa URE sprawozdań rocznych z realizacji obowiązku z 31 marca na 30 czerwca roku następującego po roku sprawozdawczym. Zmiana jest konsekwencją uwagi zgłoszonej przez branżę paliwową, która przesunięcie terminu na składanie sprawozdań uzasadnia faktem, iż jednym z narzędzi do realizacji NCR są zakupy ograniczeń emisji gazów cieplarnianych z segmentu wydobycia (tzw. UER) uzyskane z danego roku, tj. dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych wypracowanych od 1 stycznia do 31 grudnia rozliczanego roku. Wygenerowanie redukcji emisji gazów cieplarnianych musi być potwierdzone raportami z weryfikacji projektów UER, które muszą być poddane procesowi certyfikacji. Z informacji posiadanych przez branżę paliwową wynika, że ograniczona ilość uprawnionych audytorów na rynku międzynarodowym może spowodować „wąskie gardło” i uniemożliwić przeprowadzenie całego złożonego procesu weryfikacji UER dla projektów z wyliczonymi redukcjami emisji gazów cieplarnianych np. z miesiąca grudnia, w czasie, który umożliwiłby podmiotom zobowiązanym do realizacji NCR przeprowadzenie procesu zakupowego i złożenie sprawozdania z realizacji NCR do dnia 31 marca.

Dalsza część art. 1 pkt 24 projektu ustawy wprowadza przepisy uszczegóławiające zasady składania przez podmioty sprawozdań ze wspólnej realizacji NCR. Projekt ustawy, w przypadku wspólnej realizacji NCR, przewiduje obowiązek dołączania do sprawozdania informacji o podmiotach, z którymi podmiot składający sprawozdanie wspólnie zrealizował cel, oraz oświadczenia. Zakres dołączanej do sprawozdania informacji oraz oświadczenia pokrywa się odpowiednio z uchylanym art. 30d ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 ustawy. Zrezygnowano jedynie z podawania w informacji „rodzaju oraz zakresu działalności wykonywanej przez podmioty”. Danymi tymi Prezes URE dysponuje jako organ udzielający koncesji.

Zmiana polega na rezygnacji z wcześniejszego zgłaszania Prezesowi URE zamiaru wspólnej realizacji obowiązku przez podmioty, nakładając jednocześnie obowiązek dokonania takiego zgłoszenia w ramach składanego sprawozdania. Celem jest ułatwienie wspólnej realizacji obowiązku redukcyjnego i jednoczesne zapewnienie przejrzystości jego realizacji.

Wprowadzenie zmiany terminu składania informacji oraz oświadczenia (po zakończeniu roku, w którym był realizowany obowiązek, a nie na jego początku) nie ma wpływu na realizację NCR przez podmioty do tego zobowiązane. Nie wpływa również na Prezesa URE, który jest organem odpowiedzialnym za kontrolę realizacji NCR przez poszczególne podmioty. Kontrola realizacji NCR następuje po zakończeniu danego roku sprawozdawczego i dopiero na tym etapie Prezes URE uwzględnia informacje o przystąpieniu do wspólnej realizacji celu.

Zgodnie z art. 1 pkt 25 projektu ustawy w zakresie kompetencji Prezesa URE znajdzie się prowadzenie ewidencji projektów redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z których pochodzą redukcje emisji gazów cieplarnianych, wykorzystywane do realizacji NCR. W projekcie ustawy wskazano, że Prezes URE prowadzi Ewidencję na podstawie kompletnych informacji przekazywanych przez podmioty zobowiązane do realizacji NCR, które do realizacji NCR za dany rok planują wykorzystać redukcję emisji z segmentu wydobywania osiągniętą w tym właśnie roku oraz na podstawie sprawozdań rocznych z realizacji NCR złożonych przez te podmioty do Prezesa URE. Zgłoszenie projektów do Ewidencji jest dobrowolne. Projekt ustawy wskazuje, jakie dane powinna zawierać informacja składana do Prezesa URE. Określono również graniczny termin w jakim podmiot zobowiązany do realizacji NCR zgłasza informację do Prezesa URE.

Ewidencja ma charakter informacyjny, a dane w niej zawarte Prezes URE będzie publikował w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu. Ewidencja jest potrzebna w celu przeciwdziałania nadużyciom w zakresie wykorzystania redukcji emisji z segmentu wydobywania do realizacji NCR. Ewidencja będzie dostarczała przede wszystkim podmiotom realizującym NCR informacji na temat projektów redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz osiągniętych z tych projektów ograniczeń emisji, jakie prawdopodobnie zostaną wykorzystane do realizacji NCR, a po złożeniu sprawozdań rocznych także informacji, jakie projekty redukcji zostały faktycznie wykorzystane do realizacji NCR. Publikowanie takich informacji przyczyni się do zmniejszenia ryzyka nabycia tej samej redukcji przez więcej niż jeden podmiot.

Ponadto przepis art. 1 pkt 25 projektu ustawy przewiduje dodanie nowego przepisu (art. 30k), na podstawie którego Prezes URE zostanie uprawniony do żądania od podmiotu realizującego NCR przedstawienia dokumentów lub informacji dotyczących realizacji NCR, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych. Celem proponowanej zmiany jest zagwarantowanie Prezesowi URE dostępu do pełnej dokumentacji i informacji dotyczącej realizacji NCR. Analogiczny przepis funkcjonuje obecnie w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (art. 28j) i ma zastosowanie od kilku lat do rozliczania

przez Prezesa URE realizacji obowiązku Narodowego Celu Wskaźnikowego. Dodawany przepis (art. 30k) będzie miał zastosowanie m.in. do weryfikacji przez Prezesa URE czy podmiot spełnił warunek umożliwiający skorzystanie z instrumentu w postaci opłaty zastępczej, czy też do rozliczania wspólnej realizacji NCR. Przepis ten będzie stosowany przez Prezesa URE bez konieczności przeprowadzania kontroli podmiotu realizującego NCR – uprawnienie do przeprowadzania kontroli podmiotu realizującego NCR jest zawarte w odrębnym przepisie ustawy, tj. art. 30f.

Jednocześnie wprowadzono przepisy o karach pieniężnych (art. 1 pkt 28 lit. b, pkt 30 lit. a, pkt 31 lit. a tiret pierwsze, pkt 32 lit. a projektu ustawy) za odmowę przedstawienia dokumentów lub informacji oraz za wprowadzenie w błąd Prezesa URE w zakresie przedstawianych dokumentów lub informacji.

Przepisy art. 1 pkt 26, pkt 27, pkt 28 lit. b, pkt 30 lit. a, pkt 31 lit. a tiret drugie, pkt 32 lit. a projektu ustawy wprowadzają przepisy karne w stosunku do przedsiębiorstw dokonujących obrotu wodorem, które nie będą realizować obowiązków wynikających z projektu ustawy.

Przepis art. 1 pkt 29 projektu ustawy przewiduje zmianę brzmienia art. 35b ust. 1 ustawy, który określa podmiot podlegający karze za brak realizacji NCR w przypadku wspólnej realizacji tego celu. Zmiana polega na nadaniu art. 35b ust. 1 ustawy takiego brzmienia, aby jednoznacznie z niego wynikało, że w przypadku braku realizacji NCR w sytuacji wspólnej realizacji celu przez dwa lub więcej podmiotów karze pieniężnej będą podlegały tylko te podmioty, które w przypadku rozliczania samodzielnej realizacji celu nie zrealizowały go. Uchylenie ust. 2 w art. 35b ustawy jest konsekwencją rezygnacji w projekcie ustawy z obowiązku składania wspólnych sprawozdań z realizacji NCR do Prezesa URE.

Proponowana zmiana jest realizacją postulatów zgłoszonych przez sektor paliwowy, usuwającą zaistniałą wątpliwość interpretacyjną sektora paliwowego oraz URE. Dodatkowo, nowy przepis art. 30k ułatwi Prezesowi URE ustalenie ewentualnego wykonania obowiązku indywidualnie przez każdy z podmiotów objętych wspólną realizacją NCR.

Przepis art. 1 pkt 30 lit. b projektu ustawy wprowadza zmianę objaśnień symboli „S”, „O” oraz „W” w art. 35c ust. 3 ustawy, przy wykorzystaniu których określana jest wysokość kary pieniężnej za brak realizacji NCR na wymaganym poziomie.

Aktualne brzmienie opisu symbolu „S” powoduje, że istotny wpływ na wysokość kary ma cena uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych z jednego dnia notowań. W obliczu dość znaczących wahań w cenie tych uprawnień, w opinii branży paliwowej, taka konstrukcja

przepisu powoduje niepewność podmiotu co do wysokości kary, nawet przy pełnej wiedzy na temat stopnia niewypełnienia obowiązku. Dodatkowym czynnikiem zwiększającym niepewność podmiotów jest okoliczność, że pod uwagę brane jest notowanie z roku, w którym podmiot nie zrealizował NCR. Taki stan prawny budzi poważne wątpliwości natury konstytucyjnej, w rezultacie czego branża paliwowa zawnioskowała o jego zmianę.

Projekt ustawy przewiduje w opisie symbolu „S” wskazanie konkretnej wartości, która będzie uwzględniana we wzorze służącym do obliczania wysokości kary pieniężnej w przypadku braku realizacji NCR na wymaganym poziomie. W projekcie ustawy zaproponowano cenę uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych na stałym poziomie wynoszącym 215,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}]. Zaproponowana wysokość została obliczona, przyjmując że cena uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych wynosi 50 euro za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla, co w przeliczeniu na złote według rocznego kursu średnioważonego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski za rok 2019 wynoszącego 4,298, daje w zaokrągleniu wartość 215,00 złotych.

Zaproponowana zmiana zniweluje ryzyko gwałtownych wahań ceny uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz umożliwi podmiotom bardziej precyzyjne oszacowanie wysokości potencjalnej kary.

W przypadku opisu symbolu „O” obecny przepis ustawy zakłada podawanie wartości niezrealizowanego obowiązku NCR z dokładnością do sześciu miejsc po przecinku. Z uwagi na przyjęte zaokrąglenie brak jest zasadności ekonomicznej dokonywania zakupu biokomponentów o niższej emisji gazów cieplarnianych, gdyż pomimo realizacji wyższego wskaźnika NCR poziom kary pozostaje niezmienny. W opinii branży paliwowej, może to powodować brak zachęty dla podmiotów realizujących NCR do wykorzystywania mniej emisyjnych biokomponentów. Z uwagi na powyższe, w projekcie ustawy zaproponowano podawanie wartości niezrealizowanego obowiązku NCR z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku, co stanowi realizację postulatu rynku oraz jest korzystne dla rynku biokomponentów. Zmiana dotycząca symbolu „W” została opisana powyżej.

W art. 1 pkt 31 lit. b projektu ustawy została wprowadzona zmiana spowodowana uchynieniem przepisu art. 9b ust. 2-4 ustawy. W miejsce odesłania do przepisów art. 9b ust. 2, które dotyczyło obowiązku oznakowania dystrybutorów na stacjach paliwowych i stacjach zakładowych zostało wprowadzone odesłanie do art. 9ca ust. 1, który dotyczy obowiązku oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów na stacjach paliwowych i stacjach zakładowych. Na podstawie tego przepisu IH będzie mogła wymierzyć łączną karę pieniężną

za niewykonanie ww. obowiązków w wysokości od 5 000 zł do 15 000 zł. – jak miało to miejsce dotychczas. IH będzie miała możliwość miarkowania wysokości kary pieniężnej biorąc pod uwagę m.in. dotychczasową działalność karanego podmiotu. Dotychczasowy obowiązek w zakresie oznakowania wynikający z art. 9b ust. 2 i 3 ustawy zostanie zastąpiony obowiązkiem wynikającym z art. 9ca ust. 1 ustawy po wydaniu stosownego aktu wykonawczego.

Przepis art. 1 pkt 32 projektu ustawy dotyczy zmian przepisów określających przeznaczenie kar pieniężnych. Według aktualnego przepisu art. 35e ust. 1 ustawy wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa. Z uwagi na istotę wyznaczonego obowiązku NCR, tj. poprawę wpływu sektora transportu na środowisko, w projekcie ustawy zaproponowano przekierowanie środków pieniężnych z tytułu kar wymierzanych w ramach NCR z dochodu budżetu państwa na przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Skierowanie środków do NFOŚiGW wpłynie pozytywnie na stymulowanie rozwoju wykorzystania gazu ziemnego w transporcie (infrastruktura, pojazdy) oraz na zwiększenie wykorzystania biokomponentów „zaawansowanych” w produkcji paliw. Jednocześnie w art. 1 pkt 32 lit. b projektu ustawy, wprowadzono przepis wskazujący, że karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 7 ustawy, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna. Ewentualne kary pieniężne z tytułu braku realizacji NCR na wymaganym poziomie mogą być bardzo wysokie, sięgać kilku lub kilkudziesięciu milionów złotych. Żeby ograniczyć ryzyko powstania braku płynności finansowej u podmiotów, które będą zobowiązane do zapłaty kary pieniężnej, wprowadzono przepis wskazujący, że karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 7 ustawy, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna. Proponowana zmiana przepisu zapewni, że dopiero w momencie gdy nie będzie już wątpliwości co do zasadności wymierzonej kary pieniężnej podmiot będzie zobowiązany do uiszczenia kary. Obowiązek uiszczenia kary pieniężnej na wcześniejszym etapie postępowania mógłby niekorzystnie wpłynąć na kondycję finansową podmiotu. Kary pieniężne wymierzone na podstawie innych przepisów art. 35a ustawy nie będą tak wysokie jak kary z tytułu braku realizacji NCR, ponadto przewiduje się, że postępowania w przedmiocie wymierzenia kar pieniężnych z tytułu braku realizacji NCR na wymaganym poziomie mogą przeciągać się w czasie. Tym samym zasadne jest wprowadzenie omawianej zmiany.

W art. 1 pkt 33 projektu ustawy dodano nowy artykuł (art. 37a), który wprowadza możliwość realizacji NCR poprzez uiszczenie opłaty zastępczej. Z instrumentu w postaci opłaty zastępczej będą mogły skorzystać tylko podmioty, które wykażą, że w roku kalendarzowym, którego

dotyczył ten obowiązek, zrealizowały Narodowy Cel Redukcyjny na minimalnym określonym poziomie. Minimalny poziom realizacji NCR wynosi:

- 1) 4,0% na 2021 r.,
- 2) 4,1% na 2022 r.,
- 3) 4,5% na 2023 r.,
- 4) 5,0% na 2024 r.

Przyjęto, że NCR zostanie osiągnięty na poziomie 6% przez zobowiązane do tego podmioty w 2025 r., dlatego też opłatę zastępczą będzie można wykorzystać do realizacji celu za lata 2021-2024.

Wysokość opłaty zastępczej oblicza się według wzoru: $Oz = Soz \times Ooz \times Woz$.

Poszczególne symbole oznaczają:

Oz – wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych [zł],

Soz – odpowiednio:

- 1) 116,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2021 r.,
- 2) 135,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2022 r.,
- 3) 157,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2023 r.,
- 4) 182, 00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2024 r.,

Ooz – wartość niewykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w przeliczeniu na jednostkę energii [tCO_{2eq}/MJ], z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku,

Woz – odpowiednio wartość opałową lub energetyczną paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub wodoru rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na potrzeby własne na tym terytorium oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].

Wartość symbolu Soz na rok 2021 została obliczona, przyjmując że średnia aktualna cena uprawnień do emisji gazów cieplarnianych wynosi 27 euro za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla, co w przeliczeniu na złote według rocznego kursu średnioważonego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski za rok 2019 wynoszącego 4,298, daje w zaokrągleniu wartość 116,00 złotych. Wartość symbolu Soz na kolejne lata jest rosnąca w celu motywowania podmiotów realizujących NCR do podejmowania działań skutkujących zmniejszeniem emisji gazów cieplarnianych z paliw zużywanych w transporcie. Ponadto, wpłaty z tytułu opłat zastępczych będą stanowiły przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, kierowany na rozwój wykorzystania paliw alternatywnych.

Omawiana zmiana stanowi realizację postulatów zgłoszonych przez sektor paliwowy.

Przepis art. 2 i art. 14 projektu ustawy dotyczy zmiany wprowadzanej do ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Zmiana ma na celu usunięcie zidentyfikowanej luki prawnej w przepisach regulujących zasady sprawozdawczości przedsiębiorstw sektora paliw ciekłych.

Przesunięcie na dzień 1 lipca 2023 r., tj. o 2 lata terminu uruchomienia sprawozdawczości cyfrowej dla podmiotów sektora paliw ciekłych za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 43f ustawy – Prawo energetyczne, nastąpiło na podstawie art. 42 pkt 2 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-21 (Dz. U. poz. 875, z późn. zm.). Ponadto, na podstawie art. 66 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2021, poz. 255), zadanie utworzenia i prowadzenia systemu teleinformatycznego zostało nałożone na Rządową Agencję Rezerw Strategicznych. Wprowadzenie w tej ustawie przepisów umożliwiających finansowanie tego systemu ze środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych ma zapewnić uruchomienie systemu teleinformatycznego w przewidzianym terminie.

W związku z powyższym, należy odpowiednio dostosować termin końcowy obowiązywania zasad sprawozdawczości w okresie przed dniem 1 lipca 2023 r. Oznacza to potrzebę wydłużenia o 2 lata terminu końcowego stosowania przepisu epizodycznego art. 62d ustawy – Prawo energetyczne z dnia 30 czerwca 2021 r. do dnia 30 czerwca 2023 r. Zmiana ma charakter dostosowujący przepis do zmienionego stanu prawnego. W tym celu projektowana ustawa wprowadza w ww. ustawie nowy przepis art. 62da.

W wyniku wejścia w życie projektowanego przepisu, utrzymana zostanie ciągłość sprawozdawczości uproszczonej, w której przedsiębiorstwa składają sprawozdania tylko

do jednego organu - Prezesa URE - zamiast do 3 albo 4 organów, jak miało to miejsce przed 1 stycznia 2020 r. Przyjęcie tej poprawki zapobiegnie powrotowi od 1 lipca 2021 r. do sprawozdawczości do wielu organów i będzie korzystne dla przedsiębiorców sektora paliw ciekłych, którzy podlegają obowiązkowi sprawozdawczym.

Przepis art. 3 projektu ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378, 1565, 2127 i 2338, z 2021 r. poz. 802, 868.). Zmiana polega na poszerzeniu źródeł przychodów NFOŚiGW o wpływy z opłaty zastępczej funkcjonującej w ramach NCR oraz o wpływy z kar pieniężnych wymierzanych za brak realizacji NCR na wymaganym poziomie oraz za niezłożenie sprawozdania z realizacji NCR lub podania w nim nieprawdziwych danych. Wskazano również, na jakie cele będą mogły zostać przeznaczone nowe przychody NFOŚiGW – są to cele związane ze zmniejszeniem oddziaływania sektora transportu na środowisko.

Proponowana w art. 4 projektu ustawy zmiana art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411 i z 2021 r. poz. 255, dalej: „ustawa o zapasach”) wynika z konieczności dokonania korekty oczywistej omyłki. W związku z reorganizacją organu wyrazy „Agencję Rezerw Materiałowych” powinny być zastąpione wyrazami „Rządową Agencję Rezerw Strategicznych”. Ustawa z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych wprowadziła zmianę do nieistniejącej w ustawie o zapasach jednostki redakcyjnej (art. 3 ust. 1 pkt 2), w wyniku czego ustawa o zapasach posługuje się nieobowiązującą już nomenklaturą dotyczącą Agencji Rezerw Materiałowych. Pomyłka ta wynika z przyspieszonego trybu procedowania ustawy o rezerwach strategicznych i wymaga pilnej korekty.

Przepis art. 5 projektu ustawy jest konsekwencją zmiany dokonywanej w art. 1 pkt 13 projektu ustawy. Ustawa z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 694) w art. 9 w pkt 3 w lit a, wprowadziła nowe brzmienie art. 24 ust. 1 ustawy, które wchodzi w życie od 1 lipca 2022 r. Z uwagi na odległy termin wejścia w życie tego przepisu (późniejszy niż projektu ustawy) zaistniała konieczność dokonania jego zmiany, celem zachowania spójności przepisów.

Przepis art. 6 projektu ustawy stanowi, że postępowania w sprawie zwrotu kosztów przeprowadzonych badań oraz kosztów pobrania próbek, na podstawie art. 24 ust 1, 1a, 4, 4a i

5 ustawy, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy będą procedowane do zakończenia sprawy przez Prezesa UOKiK na dotychczasowych zasadach.

Przepisy art. 7-9 projektu ustawy stanowią przepisy przejściowe dotyczące wspólnej realizacji NCR. Dopuszczają, aby podmioty realizujące NCR, które poinformowały Prezesa URE do dnia 31 marca 2021 r. o wspólnej realizacji obowiązku z konkretnymi podmiotami na dotychczasowych zasadach, miały także możliwość przystąpienia do wspólnej realizacji obowiązku za 2021 r. na nowych zasadach z podmiotami innymi niż tylko zgłoszone w ww. terminie. Każdy z takich podmiotów łącznie ze sprawozdaniem rocznym składa do Prezesa URE informację o podmiotach (nowych), z którymi podjął wspólną realizację NCR (o podmiotach, z którymi zawarł stosowne umowy) oraz stosowne oświadczenie.

Analogiczna sytuacja dotyczy podmiotów realizujących NCR, które nie poinformowały do dnia 31 marca 2021 r. Prezesa URE o wspólnej realizacji obowiązku. Dopuszcza się, aby takie podmioty miały także możliwość przystąpienia do wspólnej realizacji obowiązku za 2021 r. na nowych zasadach – składając sprawozdanie indywidualnie oraz dołączając do tego sprawozdania wymaganą informację i oświadczenie.

Ponadto, podmioty realizujące NCR, które poinformowały Prezesa URE do dnia 31 marca 2021 r. o wspólnej realizacji obowiązku na zasadach dotychczasowych, zwalnia się z obowiązku przekazywania wraz z indywidualnymi sprawozdaniami rocznymi z realizacji NCR za 2021 r. informacji o podmiotach, z którymi wspólnie realizują obowiązek oraz stosownych oświadczeń.

Przepis art. 10 projektu ustawy jest konsekwencją zmiany definicji „podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny” w części dotyczącej sprężonego gazu ziemnego (CNG) i skroplonego gazu ziemnego (LNG). Po dokonaniu zmiany ww. definicji zmienił się katalog podmiotów zobowiązanych do realizacji NCR. Zaistniała konieczność ustanowienia obowiązku realizacji NCR przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), na stacji paliwowej lub stacji zakładowej, po raz pierwszy za rok 2022.

Jednakże z uwagi na niski wskaźnik emisyjności gazów cieplarnianych gazu ziemnego zużywanego w transporcie, wprowadzono przepis umożliwiający ww. przedsiębiorcy dobrowolną realizację NCR za rok 2021. W takim przypadku przedsiębiorca ma obowiązek poinformować Prezesa URE do dnia 31 grudnia 2021 r. o realizacji obowiązku za 2021 r.

zgodnie z wymaganiami projektowanej ustawy oraz złożyć sprawozdanie roczne z realizacji obowiązku do Prezesa URE.

Przepis art. 11 projektu ustawy wskazuje, że do obliczania wysokości kary pieniężnej za brak realizacji NCR za 2020 r., będą miały zastosowanie przepisy ustawy w brzmieniu przed nowelizacją, z wyjątkiem, że do wzoru na wysokość kary pieniężnej będzie się stosować symbol "O" w brzmieniu nadanym nowelizacją ustawy (art. 1 pkt 30 lit. b tiret drugie projektu ustawy). Przepisy w znowelizowanej wersji będą stosowane do obliczania wysokości kary pieniężnej za brak realizacji NCR za 2021 r. i lata kolejne. Uzasadnieniem wprowadzenia tego wyjątku jest fakt, że z uwagi na przyjęte zaokrąglenie w obowiązującym przepisie brak jest zasadności ekonomicznej dokonywania zakupu biokomponentów o niższej emisji gazów cieplarnianych, gdyż pomimo realizacji wyższego wskaźnika NCR poziom kary pozostaje niezmienny. W opinii branży paliwowej, może to powodować brak zachęty dla podmiotów realizujących NCR do wykorzystywania mniej emisyjnych biokomponentów. Z uwagi na powyższe, w projekcie ustawy zaproponowano także do kar pieniężnych za 2020 r. stosowanie wartości niezrealizowanego obowiązku NCR z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku, co stanowi realizację postulatu rynku oraz jest korzystne dla rynku biokomponentów.

Przepis art. 12 projektu ustawy stanowi, w jakim terminie minister właściwy do spraw klimatu określa po raz pierwszy wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej, który następnie będzie określany corocznie.

Przepis art. 13 projektu ustawy określa, że do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 30ha nowelizowanej ustawy, przy sporządzaniu sprawozdań rocznych dotyczących emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, składanych za rok 2021, przekazywanych Prezesowi URE przez podmioty realizujące NCR, zastosowanie będzie miał wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej określony w przepisach wydanych na podstawie art. 30h ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

W związku z faktem, że dotychczasowa delegacja ustawowa w art. 30h zostanie podzielona i wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej będzie określany na podstawie art. 30ha do dnia 31 grudnia każdego roku, zachodzi konieczność aby do czasu wydania tego rozporządzenia oraz w sytuacji wydania nowego rozporządzenia z art. 30h, podmioty realizujące NCR miały jasność co do wysokości tego wskaźnika na potrzeby składanych sprawozdań rocznych. Zaproponowany przepis ma na celu uniknięcie luki prawnej.

Przepisy art. 15-17 projektu ustawy mają na celu czasowe utrzymanie w mocy obecnie obowiązujących rozporządzeń wydanych na podstawie art. 30, art. 30g ust. 4 oraz art. 30h ustawy. Zmiany zaproponowane w projekcie ustawy wpływają na zakres rozporządzeń wydanych na ww. podstawach prawnych. W celu zachowania ciągłości przepisów konieczne jest ich czasowe utrzymanie w mocy.

Przepis art. 18 projektu ustawy określa termin rozpoczęcia stosowania przepisów projektowanej ustawy dotyczących wodoru, w przypadku przepisów, które z istoty dotyczą regulacji mających zastosowanie w różnych terminach.

Natomiast, przepis art. 19 projektu ustawy określa termin wejścia w życie pozostałych przepisów projektowanej ustawy, w tym przepisów dotyczących tylko wodoru.

Wejście w życie projektu ustawy ułatwi podmiotom zobowiązanym do realizacji NCR osiągnięcie wyznaczonego obowiązku na poziomie wyższym niż było to możliwe przed dokonaniem nowelizacji ustawy.

Objęcie systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw wodoru wykorzystywanego na cele transportowe będzie skutkowało koniecznością zapewnienia określonych wymagań jakościowych na każdym etapie obrotu tym paliwem na rynku.

Zmiany przewidziane w projekcie ustawy są oczekiwane przez branżę paliwową i przyczynią się do jej sprawniejszego funkcjonowania.

Projektowana ustawa nie będzie wywierać wpływu na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, osoby starsze, osoby niepełnosprawne oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 4 i 5, pkt 28 lit. a oraz pkt 31 lit. b, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 2) art. 2, który wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2021 r.;
- 3) art. 14, który wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 4) przepisów dotyczących wodoru, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Dziadzio, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jolanta Pieńkowska, jolanta.pienkowska@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 28.06.2021</p> <p>Źródło: Prawo UE</p> <p>Nr w wykazie prac: UC37</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Narodowy Cel Redukcyjny (NCR) to minimalna wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej stosowanych w transporcie oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, w przeliczeniu na jednostkę energii. Minimalna wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do dnia 31 grudnia 2020 r. powinna wynieść 6%, w stosunku do poziomu emisji gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii z 2010 r. Osiągnięty cel należy utrzymać po 2020 r.

Do realizacji NCR są zobowiązane:

- 1) podmioty dokonujące, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, które:
 - a) rozporządzają nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub
 - b) zużywają je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, z późn. zm.),
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.), wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku realizacji NCR,
- 3) podmioty dokonujące, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku realizacji NCR, które:
 - a) rozporządzają nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub
 - b) zużywają je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Powyższy obowiązek wynika z przepisów art. 7a dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyn i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG, implementowanych m.in. do przepisów krajowych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Projekt ustawy stanowi odpowiedź na postulaty branżowe przedkładane ministrowi właściwemu do spraw energii przez podmioty zobowiązane do realizacji NCR, m.in. zajmujące się produkcją, importem lub nabyciem wewnątrzwspólnotowym paliw ciekłych. Podmioty, w pismach kierowanych do ministra wskazały, że realizacja NCR w 2020 r. na wymaganym poziomie nie jest możliwa.

Z uwagi na strukturę polskiego rynku paliwowego instrumentami wykorzystywanymi do realizacji NCR są przede wszystkim biokomponenty oraz gaz skroplony (LPG). Wykorzystanie pozostałych dopuszczonych prawem instrumentów występuje w minimalnym stopniu (skroplony gaz ziemny (LNG) lub w ogóle (sprężony gaz ziemny (CNG)), energia elektryczna wykorzystywana w transporcie samochodowym, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych osiągnięte w segmencie wydobywczym gazu ziemnego lub ropy naftowej tzw. UER-sy).

Ilość biokomponentów wykorzystywanych do produkcji paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, w opinii branży paliwowej, nie ulegnie znacznemu zwiększeniu w najbliższych latach. Poziom ich wykorzystania jest zależny od wyznaczonego przepisami prawa poziomu realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, którego to wielkość dostosowano do aktualnych możliwości sektora paliwowego w kraju (ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw). Brak możliwości większego wykorzystania biokomponentów do produkcji paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych wynika m.in. z ograniczonych możliwości dodawania biokomponentów do paliw ciekłych limitowanych przepisami ustaw, braku funkcjonowania na rynku polskim biopaliw ciekłych innych niż B100, braku krajowych mocy wytwórczych w zakresie biowęglowodorów ciekłych i ograniczonej dostępności importu tego paliwa.

Rynek wykorzystania gazu skroplonego (LPG) w Polsce jest rynkiem nasyconym i nie przewiduje się jego dalszego rozwoju. Podmioty, które dokonują wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego gazu skroplonego (LPG) z uwagi na przyjęty w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 12 czerwca 2017 r. w sprawie metodyki obliczania emisji gazów cieplarnianych, określenia wskaźników ich emisji oraz wartości opałowej dla poszczególnych paliw i wartości energetycznej energii elektrycznej wskaźnik emisji gazów cieplarnianych ($73,6 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$) realizują NCR na poziomie wyższym niż 6%.

Przepis art. 30d ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw dopuszcza możliwość wspólnej realizacji NCR przez podmioty do tego zobowiązane. Podmioty dokonujące wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych są zainteresowane wspólną realizacją NCR z podmiotami dokonującymi obrotu gazem skroplonym (LPG), ponieważ umożliwi ona realizację celu na poziomie wyższym niż jest to możliwe w przypadku jego indywidualnej realizacji. Wspólna realizacja NCR jest jednak obostrzona pewnymi wymaganiami, które w ocenie przedstawicieli sektora paliwowego stanowią przeszkodę w przystępowaniu do wspólnej realizacji obowiązku. Utrudnieniem wspólnej realizacji celu jest obowiązek złożenia sprawozdania rocznego z realizacji NCR do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zawierającego dane wytwórcze wszystkich podmiotów, które przystąpiły do wspólnej realizacji. Podmioty zainteresowane wspólną realizacją NCR zgłosiły uwagę, że obowiązujący obecnie przepis doprowadzi do sytuacji, w której podmioty trzecie będą miały dostęp do danych wrażliwych, często stanowiących tajemnice spółek, i tym samym wymaga on zmiany.

W zakresie przepisów dotyczących wspólnej realizacji NCR zgłoszono również uwagę, że obowiązujący przepis dotyczący kary za brak realizacji celu na wymaganym poziomie (art. 35b ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) budzi wątpliwości interpretacyjne. Według przedstawicieli rynku paliwowego należy dokonać zmiany brzmienia tego przepisu, z której będzie jednoznacznie wynikało, że w przypadku braku realizacji NCR w sytuacji wspólnej realizacji celu przez dwa lub więcej podmiotów karze pieniężnej będą podlegały te podmioty, które w przypadku rozliczania samodzielnej realizacji celu nie wykonały go.

W korespondencji kierowanej do ministra wskazano również na potrzebę doprecyzowania przepisów dotyczących dokumentów potwierdzających osiągnięcie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym (UER). Podmioty obawiają się ryzyka związanego z zakupem ww. dokumentów w postaci np. wielokrotnej sprzedaży tego samego ograniczenia różnym podmiotom lub jego wykorzystanie do realizacji innego celu. Zmiany miałyby na celu zapewnienie większego bezpieczeństwa wykorzystania tego instrumentu do realizacji NCR.

Branża paliwowa zwróciła uwagę na wysoki wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej, określony w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw energii, który skutkuje brakiem opłacalności wykorzystania energii elektrycznej stosowanej w transporcie samochodowym do realizacji NCR.

Przedstawiciele branży paliwowej zwrócili uwagę na problematyczny opis symbolu „S” we wzorze określającym wysokość kary pieniężnej w przypadku braku realizacji NCR na wymaganym poziomie (art. 35c ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw). W obliczu wahań ceny uprawnień do emisji gazów cieplarnianych obecna konstrukcja przepisu powoduje niepewność podmiotu co do wysokości kary, nawet przy pełnej wiedzy, co do stopnia realizacji NCR. Podmiot nie posiada danych niezbędnych do wyliczenia wysokości kary i tym samym przepis budzi wątpliwości natury konstytucyjnej.

Zgłoszono również, że z uwagi na zaokrąglenia zastosowane w opisie symbolu „O” ww. wzoru brak jest zasadności ekonomicznej dokonywania zakupu biokomponentów o niższej emisji gazów cieplarnianych, gdyż pomimo realizacji wyższego wskaźnika NCR poziom kary pozostaje niezmienny. Obecne brzmienie tego zapisu powoduje, że kara nie maleje liniowo w odniesieniu do wzrostu stopnia realizacji NCR. Powodować to może brak zachęty dla podmiotów do wykorzystywania np. mniej emisyjnych biokomponentów.

Branża paliwowa wystąpiła także z prośbą o przedłużenie terminu na składanie sprawozdań rocznych z realizacji NCR do Prezesa URE. Branża przesunięcie terminu na składanie sprawozdań uzasadnia faktem, iż jednym z narzędzi do realizacji NCR są zakupy ograniczeń emisji gazów cieplarnianych z segmentu wydobywania (tzw. UER) uzyskane z danego roku, tj. dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych wypracowanych od 1 stycznia do 31 grudnia rozliczanego roku. Wygenerowanie redukcji emisji gazów cieplarnianych musi być potwierdzone raportami z weryfikacji projektów UER, które muszą być poddane procesowi certyfikacji. Z informacji posiadanych przez branżę paliwową wynika, że ograniczona ilość uprawnionych audytorów na rynku międzynarodowym może spowodować „wąskie gardło” i uniemożliwić przeprowadzenie całego złożonego procesu weryfikacji UER dla projektów z wyliczonymi redukcjami emisji gazów cieplarnianych np. z miesiąca grudnia, w czasie, który umożliwiłyby

podmiotom zobowiązanym do realizacji NCR przeprowadzenie procesu zakupowego i złożenie sprawozdania z realizacji NCR do dnia 31 marca.

Przegląd aktualnych przepisów prawa dotyczących NCR, pod kątem otrzymanych postulatów, pozwolił zidentyfikować katalog problemów wymagający podjęcia działań o charakterze legislacyjnym.

Do najważniejszych zagadnień, które reguluje omawiany projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw – dalej „projekt ustawy”, należy:

- 1) konieczność dokonania korekty przepisów dotyczących wspólnej realizacji celu (informowanie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w wspólnej realizacji NCR, składanie wspólnych sprawozdań),
- 2) konieczność utworzenia Ewidencji Projektów potwierdzających osiągnięcie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym,
- 3) konieczność wprowadzenia zmiany sposobu określania wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej,
- 4) konieczność wprowadzenia możliwości realizacji NCR przy wykorzystaniu instrumentu w postaci opłaty zastępczej,
- 5) konieczność doprecyzowania przepisów dotyczących kar dla podmiotów wspólnie realizujących NCR,
- 6) konieczność dokonania zmiany przepisu, na podstawie którego określana jest wysokość kary pieniężnej za brak realizacji NCR na wymaganym poziomie,
- 7) konieczność przedłużenia terminu na składanie sprawozdań z realizacji NCR przez podmioty do Prezesa URE i w konsekwencji tego zmiana terminów przekazywania sprawozdań zbiorczych z realizacji NCR przez Prezesa URE na Radę Ministrów i do KE.

Projekt ustawy uwzględnia zmianę definicji lekkiego oleju opałowego i ciężkiego oleju opałowego. Zmiany wynikają z konieczności dostosowania definicji do zmian wprowadzonych w Nomenklaturze Scalonej, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1776 z dnia 9 października 2019 r zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. UE L 280 z 31.10.2019, str. 1), które weszło w życie od 1 stycznia 2020 r. Działanie to wynika ze zmiany dopuszczalnej zawartości siarki w olejach.

Projekt przewiduje dodatkowo doprecyzowanie definicji „podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny”. Obecne brzmienie definicji „podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny” stwarza wątpliwości interpretacyjne w zakresie wskazania podmiotu, który dokonuje czynności skutkujące obowiązkiem realizacji NCR w zakresie gazu ziemnego (CNG, LNG). Zgodnie z przepisami ustawy podmiotem zobowiązanym do realizacji NCR jest podmiot zajmujący się produkcją lub sprowadzeniem do Polski gazu ziemnego w formie CNG lub LNG, wprowadzający ten gaz do transportu. Ze względu na odmienny charakter paliwa, jakim jest gaz ziemny w stosunku do paliw ciekłych (gaz ziemny podlega sprężeniu lub skropleniu co nie spełnia definicji produkcji paliw) oraz odmienny sposób organizacji rynku gazu ziemnego (podmioty które sprowadzają gaz ziemny do Polski nie wprowadzają go do obrotu, a podmioty które wprowadzają go do obrotu, w tym na cele transportowe, nie sprowadzają go do Polski) katalog podmiotów zobowiązanych do realizacji NCR w zakresie wytwarzania jest „pusty”.

W celu rozwiązania ww. problemu zaproponowano w definicji „podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny” wskazać podmiot odpowiedzialny za realizację NCR, tj. przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), na stacji paliwowej lub stacji zakładowej. W wyniku proponowanej zmiany obowiązek realizacji NCR zostanie nałożony na podmioty wprowadzające do obrotu CNG, LNG a nie - jak to miało miejsce dotychczas - podmioty wytwarzające, importujące lub nabywające wewnątrzspółnotowo CNG, LNG. Z uwagi na niski wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla gazu ziemnego paliwo to realizuje NCR „automatycznie”, tym samym dla podmiotów wprowadzających do obrotu CNG, LNG dodatkowym obowiązkiem będzie jedynie złożenie rocznego sprawozdania z realizacji NCR do Prezesa URE.

W celu usunięcia ewentualnych wątpliwości w zakresie zbieżności momentów powstania obowiązku realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego i Narodowego Celu Wskaźnikowego projekt ustawy zawiera również przepis dookreślający „czynność prawną lub faktyczną” - w ten sam sposób jak ma to miejsce w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Projekt ustawy uchyla także obowiązek oznakowania dystrybutorów używanych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych do benzyn silnikowych zawierających od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amyłowego, wynikający z art. 9b ust. 2-4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższe wynika z faktu, że oznakowanie w tym samym zakresie będzie obowiązywało w momencie wejścia w życie aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 9ca tej samej ustawy. W celu wyeliminowania podwójnego obowiązku oznakowania należy uchylić art. 9b ust. 2-4 i z dniem następującym po dniu jego uchylenia ustanowić obowiązek stosowania rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 9ca ust. 4.

Wybór Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) jako beneficjenta wpływów z tytułu opłaty zastępczej, kar pieniężnej za brak realizacji NCR na wymaganym poziomie oraz niezłożenia sprawozdania lub podania w nim nieprawdziwych danych nie jest przypadkowy. Z uwagi na istotę wyznaczonego obowiązku, tj. poprawę wpływu sektora

transportu na środowisko, w projekcie ustawy zaproponowano przekierowanie środków pieniężnych z tytułu opłaty zastępczej i kar pieniężnych wymierzanych w ramach NCR z dochodu budżetu państwa na przychód NFOŚiGW.

Środki pieniężne zgromadzone w NFOŚiGW z tytułu opłaty zastępczej i kar pieniężnych będą stanowiły wsparcie finansowe inicjatyw związanych z rozwojem wykorzystania m.in. gazu ziemnego, energii elektrycznej, wodoru oraz biokomponentów w transporcie. Samochody napędzane CNG, LNG i energią elektryczną, a także infrastruktura do ich tankowania/ladowania, będą miały możliwość otrzymania wsparcia z NFOŚiGW w postaci dopłat. Zapewnienie dostępności infrastruktury do tankowania pojazdów paliwami alternatywnymi oraz wprowadzenie pewnego rodzaju zachęt do nabywania tego rodzaju pojazdów będzie skutkowało zwiększeniem udziału pojazdów nisko i zero-emisyjnych w transporcie, a co za tym idzie poprawą ekologiczności sektora transportu. Skierowanie środków finansowych na NFOŚiGW doskonale komponuje się z obowiązkiem realizacji NCR, ponieważ wspiera ograniczanie emisji gazów cieplarnianych w transporcie.

Ewentualne kary pieniężne z tytułu braku realizacji NCR na wymaganym poziomie mogą być bardzo wysokie, sięgać kilku lub kilkadziesiąt milionów złotych. Żeby ograniczyć ryzyko powstania braku płynności finansowej u podmiotów, które będą zobowiązane do zapłaty kary pieniężnej wprowadzono przepis wskazujący, że karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 7 zmienianej ustawy, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna. Proponowana zmiana przepisu zapewni, że dopiero w momencie gdy nie będzie już wątpliwości co do zasadności wymierzonej kary pieniężnej podmiot będzie zobowiązany do uiszczenia kary. Obowiązek uiszczenia kary pieniężnej na wcześniejszym etapie postępowania mógłby niekorzystnie wpłynąć na kondycję finansową podmiotu.

Nowelizacja ustawy umożliwi podmiotom zobowiązanym do realizacji NCR realizację wyznaczonego celu na poziomie wyższym niż to jest możliwe w obecnym stanie prawnym. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że realizacja celu na wyższym poziomie dotyczy przede wszystkim konkretnych podmiotów, które zdecydują się na wspólną realizację celu np. podmiot obracający benzyną silnikową lub olejem napędowym z podmiotem obracającym gazem skroplonym LPG. Ułatwienie wspólnej realizacji NCR nie będzie miało wpływu na poziom realizacji celu w ujęciu krajowym.

W celu zapewnienia Prezesowi URE dostępu do wszelkich danych potwierdzających realizację NCR wprowadzono dodatkowy przepis uprawniający Prezesa URE do żądania od podmiotów realizujących NCR przedstawienia dokumentów lub informacji dotyczących realizacji NCR, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych. Przepis ten będzie uzupełniał aktualne uprawnienia Prezesa URE w zakresie kontroli podmiotów realizujących NCR, zawarte w art. 30f ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie będzie on dublował tego uprawnienia. Będzie miał zastosowanie np. do weryfikacji, czy podmiot realizujący NCR spełnia warunek uprawniający do skorzystania z instrumentu w postaci opłaty zastępczej, czy też do rozliczania braku realizacji NCR na wymaganym poziomie w przypadku wspólnej realizacji obowiązku przez „grupę” podmiotów. Wprowadzono równocześnie kary pieniężne za nieprzestrzeżenie ww. przepisu.

Ponadto, ze względu na rozwój technologii wodorowych i przyszłościowe znaczenie tego niskoemisyjnego paliwa oraz wykazane zainteresowaniem branży paliwowej inwestycjami dotyczącymi wodoru na terytorium Polski zaistniała konieczność podjęcia działań legislacyjnych, mających na celu stworzenie ram prawnych w tym zakresie. W celu umożliwienia rozwoju transportu opartego na wodorze, wprowadzono odrębny system kontroli dla wodoru. Do ustawy dodano obowiązki z zakresu kontrolowania wymagań jakościowych wodoru przeznaczonego na cele transportowe. Z uwagi na okoliczność, że wykorzystanie wodoru w pojazdach będzie miało miejsce dopiero w najbliższych latach przyjęto, że laboratoria z przyczyn ekonomicznych nie będą zainteresowane uzyskaniem akredytacji w zakresie badania jakości wodoru. W związku z tym odstąpiono od wymogu niezależności akredytowanego laboratorium od podmiotu, którego próbki wodoru będą poddawane badaniu, - oraz konieczności pobierania próbek wodoru do badań przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Inspektorzy Inspekcji Handlowej będą natomiast uprawnieni do kontroli dokumentacji potwierdzającej spełnienie przez wodór wymagań jakościowych oraz do sprawdzenia dokumentacji potwierdzającej sposób pobrania i zbadania próbek wodoru pod kątem zgodności z przepisami (dotyczy to przypadku badania próbki wodoru w akredytowanym laboratorium).

Zmiana dokonywana w ustawie – Prawo energetyczne (przewidziana w art. 2 i 14 projektu ustawy) ma na celu usunięcie zidentyfikowanej luki prawnej w przepisach regulujących zasady sprawozdawczości przedsiębiorstw sektora paliw ciekłych.

Zmiana dokonywana w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411 oraz z 2021 r. poz. 255 i 1093) wynika z konieczności dokonania korekty oczywistej omyłki polegającej na wprowadzeniu nieodpowiedniego odniesienia do art. 3 ust. 1 pkt 2 w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. poz. 255) zamiast do art. 3 ust. 2 pkt 2, gdzie w związku z reorganizacją organu wyrazy „Agencję Rezerw Materiałowych” powinny być zastąpione wyrazami „Rządową Agencję Rezerw Strategicznych”.

Natomiast, zmiana dokonywana w ustawie z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 694), w art. 9 w pkt 3 w lit. a, jest konsekwencją zmiany organu uprawnionego do wydawania decyzji o zwrocie kosztów przeprowadzonych badań jakości paliwa (z UOKiK na IH).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem problemów, które zostały zidentyfikowane i opisane w pkt 1 oraz proponowanym narzędziem interwencji jest nowelizacja obowiązujących aktów prawnych, tj.:

- ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
- ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne,
- ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
- ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym,
- ustawy z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

Przepisy projektowanej ustawy mają na celu przede wszystkim ułatwić podmiotom zobowiązanym do realizacji NCR wspólną realizację obowiązku. Zniesienie obowiązku wspólnej sprawozdawczości z realizacji NCR do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (przez dwa lub więcej podmiotów) na rzecz sprawozdawczości indywidualnej zachęci podmioty dokonujące obrotu gazem płynnym (LPG) do wspólnej realizacji NCR z podmiotami dokonującymi obrotu paliwami ciekłymi (benzyną silnikową, olejem napędowym) – w wyniku czego jako „grupa” osiągną wyższy poziom realizacji NCR.

Projekt zakłada także zniesienie obowiązku informowania Prezesa URE w terminie do dnia 31 marca każdego roku o podjęciu wspólnej realizacji NCR, w celu uproszczenia realizacji obowiązku.

Zostanie wprowadzona zmiana dotychczasowego sposobu określania wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej. Obecnie jest on określany w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw energii i ma on wartość stałą. Z uwagi na zmianę struktury surowców wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej w kolejnych latach (wzrost udziału energii z odnawialnych źródeł energii) celowe jest coroczne aktualizowanie tego wskaźnika. W projektowanej ustawie minister właściwy do spraw klimatu określi do dnia 31 grudnia każdego roku, w drodze rozporządzenia, przy uwzględnieniu danych zgromadzonych przez Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, oraz dostępnych informacji naukowych, wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej. Efektem zmiany będzie coraz korzystniejsza pozycja energii elektrycznej zużytej w transporcie samochodowym w realizacji NCR.

W zakresie kompetencji Prezesa URE, zgodnie z projektem ustawy, znajdzie się prowadzenie Ewidencji projektów potwierdzających wartości osiągniętych redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym m.in. ropy naftowej lub gazu ziemnego (UER) i podawanie do publicznej wiadomości informacji z nimi związanych na stronie urzędu. Ewidencja jest potrzebna w celu zapewnienia podmiotom realizującym NCR dostępu do informacji na temat redukcji, jakie inne podmioty wykorzystują do realizacji NCR, a także przeciwdziałania nadużyciom w tym zakresie. Zgłaszanie projektów do ewidencji będzie dobrowolne. Ewidencja będzie uzupełniana także na podstawie sprawozdań rocznych podmiotów z realizacji NCR.

Projekt przewiduje również preredagowanie przepisu dotyczącego kar, w taki sposób aby jednoznacznie z niego wynikało, że w przypadku braku realizacji NCR w sytuacji wspólnej realizacji obowiązku przez dwa lub więcej podmiotów karze pieniężnej będą podlegały te podmioty, które w przypadku rozliczania samodzielnej realizacji obowiązku nie wykonały go.

W projekcie uwzględniono także zmianę przepisu, na podstawie którego określana jest wysokość kary pieniężnej za brak realizacji NCR na wymaganym poziomie. Zmiana ma na celu sformułowanie przepisów, na podstawie których wysokość kary będzie przewidywalna oraz będzie zapewnione wsparcie stosowania biokomponentów o większym potencjale redukcji emisji.

Wprowadzono także sankcje administracyjne (kary pieniężne) za:

- odmowę przez podmiot realizujący NCR przedstawienia dokumentów lub informacji dotyczących realizacji NCR Prezesowi URE,
- wprowadzenie w błąd Prezesa URE w zakresie przedstawianych dokumentów lub informacji dotyczących realizacji NCR,
- niezłożenie w terminie informacji na temat rodzaju wykonywanej działalności w zakresie wodoru (wytwarzanie, transportowanie, magazynowanie, wprowadzanie do obrotu, gromadzenie w stacji zakładowej wodoru) lub podanie w niej nieprawdziwych danych.

Została wprowadzona możliwość realizacji NCR poprzez uiszczenie opłaty zastępczej. Z instrumentu w postaci opłaty zastępczej będą mogły skorzystać podmioty, które wykażą, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizowały NCR na minimalnym określonym poziomie. Opłata zastępcza będzie uiszczana na rachunek NFOŚiGW.

Projekt ustawy wprowadza także zmiany w terminach przekazywania sprawozdań z realizacji NCR przez podmioty/organy. Przedłuża się podmiotom zobowiązanym do realizacji NCR termin składania do Prezesa URE sprawozdań rocznych z realizacji obowiązku z 31 marca na 30 czerwca roku następującego po roku sprawozdawczym. W konsekwencji tej zmiany zmiana ulega również termin przedstawiania Radzie Ministrów sprawozdania zbiorczego z realizacji NCR przez Prezesa URE (z 15 lipca na 31 października) oraz termin jego przekazania przez Prezesa URE do Komisji Europejskiej (z 31 sierpnia na 31 grudnia). Zmiany terminów przekazywania sprawozdań są zgodne z przepisami dyrektywy 2015/652.

Ponadto, Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw obejmuje się wodór przeznaczony na cele transportowe. Celem tego rozwiązania jest przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu i wprowadzaniu do obrotu wodoru niespełniającego

wymagań jakościowych, tak jak to ma miejsce w przypadku pozostałych paliw będących w obrocie na polskim rynku. W związku z objęciem wodoru Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, minister właściwy ds. energii i minister właściwy do spraw klimatu zostaną zobowiązani do wydania rozporządzenia określającego wymagania jakościowe dla wodoru. Minister właściwy do spraw energii określi natomiast:

- 1) metody badania jakości wodoru,
- 2) sposób pobierania próbek wodoru.

Określone zostały zasady i częstotliwość przeprowadzania kontroli jakości wodoru.

Na Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożone zostaną dodatkowe obowiązki w zakresie kontrolowania wymagań jakościowych wodoru, ze względu na poszerzenie katalogu podmiotów, które będą podlegały kontroli jakości sprzedawanego paliwa, o prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub obrotu wodorem przeznaczonym na cele transportowe. Ponadto, podmioty, które wprowadzą do obrotu wodór niespełniający wymagań jakościowych będą podlegać sankcjom wymienionym w ustawie, na tych samych zasadach co podmioty zajmujące się obrotem pozostałych paliw podlegających kontroli.

Szczegółowe informacje na temat wprowadzanych zmian znajdują się w Uzasadnieniu do projektu ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepis art. 7a dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyn i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG, został implementowany do przepisów krajowych m.in. w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Procedowane zmiany dotyczą przepisów implementujących ww. dyrektywę, jednakże nie mają one charakteru merytorycznego, zaś organizacyjny, precyzujący przepisy. W związku z powyższym odstąpiono od podejmowania działań mających na celu ustalenie sposobu postępowania w innych krajach UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty zobowiązane do realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego	ok. 40	Urząd Regulacji Energetyki	Ułatwienie wspólnej realizacji celu oraz usunięcie zgłaszanych wątpliwości interpretacyjnych
Urząd Regulacji Energetyki	1		Ewentualna zmiana organizacji rozliczania podmiotów zobowiązanych do realizacji celu, w przypadku jego wspólnej realizacji Prowadzenie Ewidencji projektów UERs
Podmioty dokonujące obrotu wodorem przeznaczonym do stosowania w pojazdach	Brak danych z uwagi na dopiero tworzący się rynek wykorzystania wodoru w pojazdach		Zapewnienie spełnienia określonych wymagań jakościowych przez wodór stosowany w pojazdach
Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	1		Poszerzenie katalogu podmiotów objętych Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw Rozpatrywanie odwołań od decyzji wydanych przez wojewódzkich inspektorów IH nakładających na kontrolowanego obowiązek zwrotu kosztów badań laboratoryjnych
Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej	16	https://www.uokik.gov.pl/	Przeprowadzanie kontroli w zakresie spełnienia wymagań określonych w projekcie ustawy. Wydawanie decyzji nakładających na kontrolowanego obowiązek zwrotu kosztów badań laboratoryjnych

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki wodnej	1		Przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw energii i Prezesowi URE informacji o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy. Kierowanie środków z tytułu kar pieniężnych i opłaty zastępczej na rozwój paliw alternatywnych.
---	---	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny (<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12336300>), gdzie jest dostępny dla wszystkich zainteresowanych podmiotów.

Projekt został poddany konsultacjom publicznym i opiniowaniu w terminie od dnia 24 lipca do dnia 14 sierpnia 2020 r.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym podmiotom:

1. AMIC Polska,
2. ANWIM S.A.,
3. BP Polska Sp. z o.o.,
4. Circle K Polska Sp. z o.o.,
5. Gaz-SYSTEM,
6. Grupa LOTOS S.A.,
7. HUZAR PSP S.A.,
8. PKN ORLEN S.A.,
9. Polska Izba Gazu Płynnego,
10. Polska Izba Paliw Płynnych,
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
12. Polska Organizacja Gazu Płynnego,
13. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
14. Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.,
15. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.,
16. Shell Polska Sp. z o.o.,
17. Sloznaft Polska S.A.

Uwagi do ustawy zgłosiły następujące podmioty:

1. DUON Dystrybucja,
2. Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy,
3. Krajowa Izba Gospodarcza,
4. PERN S.A.,
5. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. Oddział w Zielonej Górze,
6. Polski Koncern Naftowy Orlen S.A.
7. Polska Izba Magazynowania Energii,
8. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.,
9. Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych,
10. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
11. Stowarzyszenie Energii Odnawialnej.

Projekt został również przekazany do zaopiniowania przez:

1. Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego,
2. Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej,
3. Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych,
4. Prezesa Głównego Urzędu Miar,
5. Prezesa Prokuratury Generalnej RP,
6. Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego,
7. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
8. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
9. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.

W ramach opiniowania uwagi do ustawy zgłosiły następujące urzędy:

1. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
2. Urząd Regulacji Energetyki.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych oraz związków pracodawców, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe oraz organizacje pracodawców.

Projekt nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z 2020 r. poz. 568).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm).

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania udostępnionym na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny (<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12336300>).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	-133	-117	-136	-158	-184							-728
JST												
NFOŚiGW	133	117	136	158	184	0	0	0	0	0	0	728
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	-133	-117	-136	-158	-184							-728
JST												
NFOŚiGW	133	117	136	158	184	0	0	0	0	0	0	728
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania

Projektowane regulacje nie spowodują zwiększenia wydatków budżetu państwa. Koszty wydawania decyzji przez Inspekcję Handlową zostaną sfinansowane z budżetu Inspekcji, bez konieczności jego zwiększania. Jednocześnie objęcie wodoru Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw również nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych – brak wpływu na poziom wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Prowadzenie przez Prezesa URE Ewidencji projektów UERs również nie będzie generowało dodatkowych kosztów po stronie budżetu państwa.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Projekt ustawy zakłada przekierowanie ewentualnych wpływów z opłaty zastępczej i kar pieniężnych z tytułu NCR z dochodu budżetu państwa na przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Wpływy z tytułu opłaty zastępczej dotychczas nie miały miejsca – opłata zastępcza jest wprowadzana projektem ustawy. Natomiast wpływy z tytułu kar pieniężnych były już przewidziane ustawą, niemniej jednak pierwsze faktyczne wpływy z tego tytułu będą miały miejsce w końcu roku 2021 lub latach kolejnych. Wynika to z faktu, że NCR po raz pierwszy będzie rozliczany za 2020 r. Wysokość przewidywanych wpływów jest trudna, wręcz niemożliwa do oszacowania. Podmioty zobowiązane do realizacji NCR posiadają różne instrumenty, które mogą wykorzystać do realizacji celu (biokomponenty, LPG, CNG, LNG czy też UER-sy), przez co nie można określić na jakim poziomie w

danym roku zostanie osiągnięty cel, i tym samym nie można obliczyć wpływów z tytułu braku realizacji celu.

Przyjmując następujące założenia:

- wysokość realizacji NCR przez Polskę w 2018 r. na poziomie 4,653%,
- średnią cenę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na poziomie 128,907 zł/tCO_{2eq} (30 euro/tCO_{2eq}),
- wartość niezrealizowanego obowiązku 0,000001 tCO_{2eq}/MJ,
- wartość opałow paliv na poziomie 1 031 480 247 811,480 MJ,
- obowiązujące przepisy dotyczące sposobu obliczania wysokości kary za brak realizacji celu na poziomie 6%

kara za brak realizacji przez Polskę NCR za 2020 r. na wymaganym poziomie wyniosłaby około 133 mln zł.

W okresie obowiązywania instrumentu w postaci opłaty zastępczej (2021-2024) nie przewiduje się wpływów z tytułu kar pieniężnych. Zaś wysokość wpływów z tytułu opłaty zastępczej szacuje się na: 2021 r. – 117 mln, 2022 r. – 136 mln, 2023 r. – 158 mln, 2024 r. – 184 mln.

Należy mieć na uwadze, że prognozowana wartość jest wartością wyliczoną w skali kraju, a nie indywidualnego podmiotu, a także że wszystkie czynniki uwzględniane przy obliczeniu są wartościami zmiennymi.

Wprowadzając mechanizm opłaty zastępczej przyjęto założenie, że podmioty zobowiązane do realizacji NCR potrzebują czasu na podjęcie stosownych działań, które w kolejnych latach przyniosą skutek w postaci coraz wyższego poziomu realizacji wyznaczonego obowiązku. Przyjęto, że kary pieniężne z tytułu braku realizacji NCR na wymaganym poziomie będą wymierzane tylko za rok 2020, natomiast za lata 2021-2024 podmioty będą realizować NCR wykorzystując mechanizm w postaci opłaty zastępczej. W roku 2025 nie będzie już obowiązywał mechanizm opłaty zastępczej. Przyjmuje się również, że w roku 2025 oraz latach kolejnych NCR będzie realizowany na wymaganym poziomie i tym samym nie będzie wpływów z tytułu kar pieniężnych.

Projekt ustawy zakłada przeniesienie obowiązku wydawania decyzji administracyjnych wynikających z art. 24 ust. 1, 1a, 4, 4a oraz ust. 5 obecnie obowiązującej ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw dotyczących nakładania na kontrolowanych przedsiębiorców obowiązku zwrotu kosztów badań laboratoryjnych w przypadkach, gdy badania te wykażą, że paliwo lub paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w odpowiednich przepisach prawa, z Zarządzającego systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw którym jest Prezes UOKiK, na wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej.

Szacunkowy, przybliżony koszt prowadzenia każdego postępowania wynosi ok. 200 zł.

W UOKiK przeprowadzono symulację liczby prowadzonych postępowań kosztowych w latach 2018 – 2020 (do 31 sierpnia) i na tej podstawie oszacowano przybliżoną liczbę postępowań i ich szacunkowy koszt, który zostanie poniesiony w 2021 r. (pierwszy rok funkcjonowania) i w latach następnych. Roczny koszt dla Inspekcji Handlowej oszacowano na kwotę 25 000 zł w roku 2021. W kolejnych latach koszt ten będzie nieznacznie zwiększał się. Przy szacowaniu kosztów uwzględniono zakup materiałów biurowych, tj. papieru, kopert, wysyłkę korespondencji do stron prowadzonych postępowań, tonerów do drukarek, itp. Koszty wydawania decyzji przez Inspekcję Handlową zostaną sfinansowane z budżetu Inspekcji, bez konieczności jego zwiększania.

Na dzień dzisiejszy, przy obecnie przyjętym rozwiązaniu prawnym, szacowanie kosztów włączenia kontroli wodoru do Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw jest bardzo trudne do oszacowania. Przyjmując, że kontrola będzie się odbywała raz na kwartał i będzie prowadzona tylko przez niektóre wojewódzkie inspektoraty Inspekcji Handlowej, zlokalizowane w okolicy działalności podmiotów wytwarzających wodór, nie będzie to generowało dodatkowych kosztów.

Niemniej jednak należy mieć na uwadze, że wraz z rozwojem krajowego rynku transportu opartego na wodorze, konieczna będzie, w przypadku pojawienia się większej liczby przedsiębiorców i np. stacji, rozbudowa systemu informatycznego e-Inspektor. Dodanie nowego paliwa wiąże się bowiem z przebudową bazy danych w zakresie nowych kontroli. Zmiany wymagają konsekwentnej rozbudowy systemu na wielu płaszczyznach od wykazów podmiotów dokonujących obrotu paliwami, po mechanizm losowania i typowania paliwa do kontroli oraz ewentualnych statystyk i wyników badań laboratoryjnych. W rezultacie dodanie wodoru będzie wymagało rozszerzenia wielu modułów systemu informatycznego. Przewidywany koszt ww. rozbudowy to ok. 150 000 zł (koszt określony na podstawie wcześniej prowadzonych działań w podobnym zakresie). Koszty te nie zostały uwzględnione w powyższej tabeli, ponieważ w chwili tworzenia projektu ustawy w Polsce nie funkcjonowała jeszcze żadna stacja tankowania wodoru. Podmioty z rynku paliwowego dopiero rozważają inwestycje w tym zakresie, a z posiadanych informacji wynika, że w najbliższych latach powstanie tylko kilka stacji tankowania wodoru. Wraz z rozwojem rynku wodorowego zmiany będzie wymagał również opracowany (uproszczony) system kontroli jakości wodoru i dopiero w tym momencie może zaistnieć potrzeba rozbudowy systemu informatycznego e-Inspektor.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie(0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie przewiduje się znaczącego wpływu projektowanej regulacji na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Ustawa nie wprowadza nowych dodatkowych obowiązków na tego typu przedsiębiorstwa.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie przepisów projektu ustawy nie wpłynie na osoby starsze oraz na osoby niepełnosprawne. Zawarte w projekcie ustawy propozycje zmian ułatwią podmiotom zobowiązanym do realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego wspólną realizację celu, co w praktyce może się przełożyć na osiągnięcie wyższego poziomu realizacji celu niż w przypadku realizacji celu indywidualnie. Projekt ustawy może przyczynić się do ograniczenia kosztów realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, a co za tym idzie ewentualnego ograniczenia wzrostu cen paliw.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE(szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:...	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:
W odniesieniu do zmian związanych ze wspólną realizacją NCR wprowadzenie indywidualnej sprawozdawczości w miejsce wspólnej sprawozdawczości spowoduje zwiększenie liczby dokumentów i liczby procedur. Niemniej jednak obciążenie to będzie nieznaczne z uwagi na fakt, że podmioty realizujące NCR zarówno indywidualnie jak i wspólnie muszą w chwili obecnej gromadzić dokumentację niezbędną do wypełnienia sprawozdania. W przypadku wprowadzenia sprawozdawczości indywidualnej dodatkowym dokumentem będzie formularz sprawozdania. Obowiązujące przepisy prawa przewidują możliwość sporządzania i przekazywania sprawozdań z realizacji NCR w postaci elektronicznej.
W odniesieniu do objęcia wodoru Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw nastąpi również zwiększenie liczby dokumentów i liczby procedur. Podmioty dokonujące obrotu wodorem przeznaczonym na cele transportowe zobowiązane będą

do zapewnienia jego właściwych wymagań jakościowych. W tym celu właściwe podmioty będą zobowiązane do gromadzenia odpowiedniej dokumentacji oraz tworzenia wewnętrznych procedur umożliwiających im realizację ustawowych obowiązków.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie dotyczy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: ...

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przepisy ustawy wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy, z wyjątkiem przepisu zmieniającego ustawę – Prawo energetyczne (art. 2), który wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2021 r., przepisu art. 14, który wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, przepisów art. 1 pkt 4 i 5, pkt 28 lit. a oraz pkt 31 lit. b, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., a także przepisów dotyczących wodoru, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na zakres wprowadzanych zmian brak jest potrzeby przeprowadzania ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

1. Informacje ogólne

Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku wynikającego z § 51 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* projekt ustawy został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji.

2. Przebieg konsultacji

Konsultacje odbyły się w terminie od 24 lipca do 14 sierpnia 2020 r.

W ramach konsultacji publicznych projekt został skierowany do następujących podmiotów:

1. AMIC Polska,
2. ANWIM S.A.,
3. BP Polska Sp. z o.o.,
4. Circle K Polska Sp. z o.o.,
5. Gaz-SYSTEM,
6. Grupa LOTOS S.A.,
7. HUZAR PSP S.A.,
8. PKN ORLEN S.A.,
9. Polska Izba Gazu Płynnego,
10. Polska Izba Paliw Płynnych,
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
12. Polska Organizacja Gazu Płynnego,
13. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
14. Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.,
15. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.,
16. Shell Polska Sp. z o.o.,
17. Slovnaft Polska S.A.

Uwagi do ustawy zgłosiły następujące podmioty:

1. DUON Dystrybucja,
2. Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy,
3. Krajowa Izba Gospodarcza,
4. PERN S.A.,
5. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. Oddział w Zielonej Górze,
6. Polski Koncern Naftowy Orlen S.A.,
7. Polska Izba Magazynowania Energii,
8. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.,
9. Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych,

10. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
11. Stowarzyszenie Energii Odnawialnej.

W ramach opiniowania projekt został skierowany do:

1. Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego,
2. Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej,
3. Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych,
4. Prezesa Głównego Urzędu Miar,
5. Prezesa Prokuratury Generalnej RP,
6. Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego,
7. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
8. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
9. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Uwagi do ustawy zgłosiły:

1. Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
2. Urzędu Regulacji Energetyki.

W ramach uzgodnień, konsultacji i opiniowania odbyły się konferencje uzgodnieniowe (wideokonferencje) przeprowadzone w dniach 19 i 23 września oraz 9 grudnia 2020 r.

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

W wyniku uwag zgłoszonych do projektu ustawy *o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw*, zostały wprowadzone zmiany w projekcie ustawy.

Części uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych i opiniowania nie uwzględniono, ze względu na fakt, że wykraczały one poza zakres projektu ustawy.

Część z uwag stała się bezprzedmiotowa wobec wprowadzonych zmian w projekcie ustawy.

Szczegółowe zestawienie uwag wraz ze stanowiskiem projektodawcy stanowi załącznik do niniejszego raportu.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Załącznik:

Tabela uwag z konsultacji publicznych i opiniowania.

Uwagi z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Lp.	Jednostka red.	PODMIOT	Propozycja zmiany	Stanowisko MKiŚ
1	Uwaga ogólna	PERN S.A.	<p>W związku z przekazaniem do konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, uprzejmie informuję, że PERN S.A., co do zasady, nie zgłasza uwagi do projektowanych regulacji.</p> <p>Jednocześnie niezależnie od powyższego wnosimy przy tej okazji o rozważenie, wdrożenia przepisów przejściowych w zakresie dotyczącym wydłużenia do 1 stycznia 2022 r. terminu realizacji obowiązku jednoczesnego oferowania benzyny E5 i E10 przez przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych, w celu dostosowania rynku oraz systemu logistycznego do wprowadzenia benzyny E10.</p> <p>W ocenie PERN S.A., w związku z ograniczeniami dotyczącymi ilości zbiorników w bazach magazynowych i stacjach paliw oraz z częstym brakiem fizycznej możliwości rozbudowy stacji o kolejne zbiorniki, konieczne jest wydłużenie okresu przejściowego, podczas którego sektor stopniowo przystosuje się do produkcji, magazynowania i wprowadzania do obrotu benzyny E10. Wydłużony okres przejściowy pozwoli również na przeprowadzenie kampanii informacyjnej dotyczącej wprowadzenia na rynek nowego gatunku paliwa.</p> <p>Wprowadzenie na rynek benzyny E10 jest konieczne ze względu na unijne zobowiązania w zakresie zwiększania ilości biokomponentów w paliwach konwencjonalnych stosowanych w transporcie (dyrektywa RED II). Jednak ze względu na ograniczenia logistyczne, znaczące ilości magazynowe benzyny E5 oraz niedostosowanie znacznej ilości pojazdów do tego gatunku benzyny (ok. 4 mln szt.) natychmiastowe przejście do obrotu nowym paliwem nie jest możliwe. Optymalnym rozwiązaniem, zastosowanym w większości Państw członkowskich UE, jest wprowadzenie paliwa E10 zgodnie z modelem w którym benzyna 95 oktan jest benzyną zawierającą do 10% biokomponentów a 98 oktan zapewnia dostępność benzyny E5. Jest to najbardziej efektywne i skuteczne rozwiązanie, które nie tylko unifikuje rynek ale również minimalizuje koszty związane z koniecznością dostosowania infrastruktury paliwowej po stronie producentów i sprzedawców paliw. Takie rozwiązanie sprawi również, że posiadacze pojazdów niedostosowanych do nowego gatunku benzyny nie zostaną pozbawieni dostępu do odpowiedniego paliwa.</p> <p>W związku z powyższym wnosimy o rozważenie możliwości wdrożenia ww. rozwiązania.</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Zaproponowano wydłużenie tego terminu do 31 grudnia 2022 r.</p>
2	Uwaga ogólna	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	<p>odpowiadając na pismo z 24 lipca 2020 r., znak DP.WOPI.0220.12.2020.MN, w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (UC37), uprzejmie informuję, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie zgłasza uwag w zakresie Narodowego Celu Redukcyjnego oraz definicji lekkiego oleju opałowego i ciężkiego oleju</p>	<p>Uwaga przyjęta do wiadomości.</p>

			<p>opałowego. Jednocześnie przekazuję poniżej uwagi do projektu w zakresie objęcia wodoru wykorzystywanego na cele transportowe systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw.</p>	
3	Uwaga ogólna	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	<p>Należy wskazać, że zaproponowane przepisy dotyczące włączenia do systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw nowego gatunku paliwa, jakim jest wodór, traktują to paliwo tak jak wszystkie inne paliwa, które obecnie są objęte systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw i do kontroli którego będą się odnosiły wszystkie przepisy ustawy regulujące zasady prowadzenia kontroli w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 1 pkt 1 lit. a projektu – definicja paliw). Przyjęcie takiego rozwiązania doprowadzi do tego, że kontrola tego gatunku paliwa będzie niemożliwa do zrealizowania.</p> <p>Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Art. 12 ust. 3 tej ustawy wskazuje, że Prezes UOKiK powyższe zadania realizuje przy pomocy Inspekcji Handlowej. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, inspektor Inspekcji Handlowej, w toku postępowania kontrolnego, pobiera dwie próbki - próbkę i próbkę kontrolną, z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek kontrolowanego. Badania próbek paliw są przeprowadzane w akredytowanym laboratorium (art. 22 ust. 4 ww. ustawy). W przypadku natomiast, gdy do pobrania próbek paliwa potrzebne są specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny Zarządzający (Prezes UOKiK) może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub innym podmiotem na pobranie próbek paliwa (art. 18 ust. 1 ustawy). W przypadku zawarcia umowy z akredytowanym laboratorium na wykonywanie usług poboru próbek, poboru dokonuje pracownik akredytowanego laboratorium w obecności inspektora IH (art. 18 ust. 2 ustawy).</p> <p>Zgodnie z informacjami, które posiada UOKiK, obecnie w Polsce żadne z laboratoriów akredytowanych i niezależnych od podmiotów zajmujących się produkcją, magazynowaniem lub obrotem paliwami, nie posiada akredytacji na badanie próbek wodoru w zakresie spełniania wymagań jakościowych, a taki wymóg określa ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 2 ust. 1 pkt 20).</p> <p>Ponadto żadne z laboratoriów w Polsce nie posiada akredytacji na pobór próbek wodoru. Dlatego też Prezes UOKiK nie będzie miał możliwości realizowania kontroli, niezależnie od określenia wymagań w zakresie parametrów jakościowych, metod badania, czy też sposobu pobierania próbek.</p> <p>Pragnę dodać, iż z tych samych względów, tj. z powodu braku możliwości poboru próbek zgodnie z wymaganiami odpowiedniego rozporządzenia i braku laboratoriów posiadających akredytację na badanie próbek, do tej pory nie rozpoczęła się kontrola jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG).</p> <p>Informuję, że 15 lipca br. odbyło się spotkanie z przedstawicielami Ministerstwa Klimatu i PKN ORLEN S.A., podczas którego omawiana była kwestia możliwości włączenia do systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw nowego gatunku paliwa jakim jest wodór. Z dyskusji</p>	Uwaga uwzględniona.

			<p>tej wynika, że z uwagi na specyfikę tego paliwa, w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw konieczne byłoby wprowadzenie odrębnego trybu kontroli wodoru.</p>	
4	Uwaga ogólna	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	<p>Jednocześnie zwracam uwagę, iż pomimo wprowadzenia w projekcie kontroli nowego rodzaju paliwa w Ocenie Skutków Regulacji nie oszacowano skutków finansowych dla włączenia kontroli jakości wodoru do systemu monitorowania. Niezależnie od wypracowanego trybu kontroli wodoru, środków potrzebnych na jej realizację nie można wygospodarować w ramach obecnego systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw, gdyż oznaczałoby to zmniejszenie liczby badań innych rodzajów paliwa.</p> <p>Informuję, że rocznie w obu częściach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. zarówno w ramach tzw. części europejskiej systemu jak i pozostałych kontroli, pobieranych jest łącznie ponad 2000 próbek wszystkich dostępnych gatunków paliw na rynku, tj. benzyn, oleju napędowego oraz gazu skroplonego (LPG). Należy podkreślić, iż w łącznej liczbie próbek znajduje się minimalna liczba próbek paliw ciekłych, która musi zostać pobrana w ramach tzw. części europejskiej systemu, co stanowi minimum 920 próbek benzyn i oleju napędowego, tj. jak wynika z przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 września 2007 r. w sprawie sposobu monitorowania jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, a także wzorów raportów dotyczących tych paliw oraz gazu skroplonego (LPG) i sprężonego gazu ziemnego (CNG) (Dz. U. z 2019 r. poz. 641), rocznie minimum 400 próbek benzyny RON 95, minimum 120 próbek benzyny RON 98 oraz minimum 400 próbek ON. Z tego też względu oraz biorąc pod uwagę konieczność poboru próbek paliw ciekłych i gazu skroplonego (LPG) w ramach pozostałych kontroli niemożliwym jest zmniejszenie liczby obecnie pobieranych próbek w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw na rzecz dodatkowego gatunku paliwa.</p> <p>Z powyższych względów proponuję, aby prace nad przepisami dotyczącymi włączenia kontroli jakości wodoru do systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw były prowadzone odrębnie od przedstawionego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (UC37), z możliwością prowadzenia roboczych uzgodnień pomiędzy Ministerstwem Klimatu, przedstawicielami branży paliwowej i Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepisy obejmujące wodór wykorzystywany w transporcie Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw pozostaną w projekcie ustawy z uwagi na konieczność stworzenia ram prawnych, które w najbliższym czasie ułatwią rozwój rynku wodorowego w Polsce.</p> <p>OSR zostanie uzupełniony o szacunkowe koszty jakie poniesie UOKiK po włączeniu wodoru do Systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw.</p>
5	Uwaga ogólna	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	<p>Jednocześnie uprzejmie proszę o rozważenie dokonania zmian w art. 24 ust. 1, 1a, 4, 4a oraz 5 obecnie obowiązującej ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, dotyczących nakładania na kontrolowanych przedsiębiorców obowiązku zwrotu kosztów badań</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

			<p>laboratoryjnych w przypadkach, gdy badania te wykażą, że paliwo lub paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w odpowiednich przepisach prawa. Zgodnie z obecnym brzmieniem ww. przepisów, Zarządzający systemem, którym jest Prezes UOKiK, w drodze decyzji administracyjnej nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeprowadzonych badań próbki lub próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, 2) próbki kontrolnej paliwa stałego, 3) kwoty stanowiącej równowartość kosztów pobrania próbki paliwa stałego i próbki kontrolnej paliwa stałego, w przypadkach, gdy paliwo lub paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w odpowiednich przepisach lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawianym przez kontrolowanego przedsiębiorcę. <p>Zgodnie z art. 127 § 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.</p> <p>Z tego też względu od decyzji wydanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 24 ust. 1, 1a, 4, 4a i 5 nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Dlatego też w celu realizacji zasady dwuinstancyjności, zapewniającej możliwość zaskarżenia decyzji do organu wyższego stopnia, w mojej opinii należy rozważyć przekazanie wydawania decyzji administracyjnych na podstawie art. 24 ust. 1, 1a, 4, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wojewódzkim inspektorom Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK byłby wówczas organem odwoławczym od decyzji wydawanych w I instancji przez wojewódzkich inspektorów.</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę proponuję zmiany w art. 24 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw polegające na zastąpieniu w ust. 1, 1a, 4 i 4a wyrazu „Zarządzający” wyrazami „wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”, a w ust. 5 wyrazu „Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów” wyrazami „właściwego wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej”.</p>	
6	Uwaga ogólna	Urząd Regulacji Energetyki	<p>Niezależnie od powyższych uwag i propozycji, w tym zgłaszanych już wcześniej Ministerstwu Klimatu, zasadnym jest także dodanie do przedmiotowego projektu ustawy przepisów przejściowych, które dookreślą zasady stosowania nowych regulacji do spraw w toku, zatem o zakresie stosowania nowych przepisów do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ustawy,</p>	Uwaga uwzględniona.

			za 2020 r. oraz do kar pieniężnych wymierzanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki za niewykonanie tego obowiązku.	
7	Uwaga ogólna	Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych	PSPA odnotowuje i docenia podjęcie przez Pana Ministra działań zmierzających do uzupełnienia obowiązującego prawa o regulacje dotyczące jakości wodoru wykorzystywanego do napędu pojazdów. Kompletnie i spójne ramy prawne są warunkiem wstępnym rozwijania w Polsce transportu opartego na wodrze. Mając na uwadze fakt, że zero emisyjny transport przyszłości będzie opierał się przede wszystkim na pojazdach bateryjnych (BEV) oraz pojazdach wykorzystujących do napędu energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nich ogniwach paliwowych (FCEV), pilną kwestią jest zapewnienie odpowiedniego otoczenia prawnego, co w Polsce zostało już zrobione w odniesieniu do pojazdów bateryjnych. W tym kontekście, cieszy inicjatywa uzupełnienia ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) (dalej „ustawa”) o przepisy wprowadzające obowiązek kontrolowania jakości wodoru przeznaczonego na cele transportowe. Mamy nadzieję, że projektowana nowelizacja stanowi element szerszego planu działań przystosowujących prawo do wyzwań związanych z budowaniem transportu wodorowego, który w warunkach polskich rozwija się od podstaw. Prace analityczne polegające na identyfikowaniu potrzeb regulacyjnych w tym zakresie prowadzone są w ramach powołanej przez PSPA Grupy Roboczej ds. Technologii Wodorowych, w której skład wchodzi przedstawiciele Ministerstwa Klimatu oraz ponad 50 firm reprezentujących szeroko rozumianą branżę wodorową, a także instytucje naukowo-badawcze. Jako koordynator prac Grupy, PSPA, deklaruje gotowość wsparcia eksperckiego przy projektowaniu przyszłych regulacji prawnych odnoszących się do wykorzystania wodoru w transporcie.	Uwaga przyjęta do wiadomości.
8	Uwaga ogólna	Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych	<p>1. Rekomenduje się odpowiednie uregulowanie kwestii związanych z kontrolowaniem jakości wodoru wykorzystywanego na cele transportowe dla środków transportu innych niż objęte zakresem ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw.</p> <p>Ustawa określa zasady organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw przeznaczonych do stosowania w pojazdach w rozumieniu definicji ustawy Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r., poz. 110). W zakresie transportu indywidualnego bądź zbiorowego, jej przepisy odnoszą się zatem do środków transportu przeznaczonych do poruszania się po drodze(art. 2 pkt 31 ustawy Prawo o ruchu drogowym), jak również do rekreacyjnych jednostek pływających, jeżeli nie znajdują się na wodach morskich (art. 1 ust. 1 pkt 1a) i statków żeglugi śródlądowej, jeżeli nie znajdują się na wodach morskich (art. 1 ust. 1 pkt 1b).</p> <p>Nowe przepisy zapewnią więc kontrolę jakości wodoru wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych i niektórych kategorii jednostek pływających.</p> <p>Nie odnoszą się natomiast do pojazdów szynowych (pociągi) i pojazdów latających.</p> <p>W związku z perspektywą wdrażania napędu wodorowego także w tego rodzaju środkach transportu, rekomenduje się wprowadzenie odpowiednich wymogów do polskiego prawa.</p>	Uwaga poza zakresem projektu ustawy.

9	Uwaga ogólna	Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych	<p>2. Rekomenduje się stworzenie i prawne usankcjonowanie systemu certyfikacji pochodzenia wodoru</p> <p>Większość wodoru wytwarzana jest obecnie z paliw kopalnych w procesach emitujących duże ilości dwutlenku węgla. Przyjazny dla środowiska jest wodór „zielony”, wytwarzany w elektrolizerach z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii. Dla celów związanych z realizacją Narodowego Celu Wskaźnikowego w nowym (poszerzonym o wodór) kształcie oraz w celu wspierania przyszłych działań nakierowanych na upowszechnianie produkcji wodoru zielonego, rekomenduje się wprowadzenie systemu certyfikacji pochodzenia wodoru.</p> <p>Certyfikaty pochodzenia wodoru powinny być wydawane po uprzednim audycie przez jednostkę certyfikującą posiadającą stosowną akredytację w tym zakresie.</p> <p>Mając na uwadze stopniowy charakter transformacji ku technologiom zeroemisyjnym, warto wprowadzić dwa rodzaje certyfikatów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dla wodoru zielonego/ekologicznego – wytwarzanego w procesie elektrolizy, wykorzystującym energię odnawialną; 2) dla wodoru wytwarzanego w procesach niskoemisyjnych 	Uwaga poza zakresem projektu ustawy.
10	Uwaga ogólna	PKN Orlen	<p>Dokumenty potwierdzające realizację NCR — zużycie paliwa w transporcie (art. 30i ustawy): W obecnym stanie prawnym istotną trudność m.in. dla podmiotów realizujących wspólnie obowiązek dot. NCR stanowi otwarty, niedoprecyzowany katalog dokumentów poświadczających skuteczną realizację tego obowiązku tj. dokumentów potwierdzających, że paliwo zaliczane na poczet realizacji NCR finalnie zostało zużyte w transporcie. Sytuacja ta dotyczy w szczególności transakcjach łańcuchowych (zjawisko dot. głównie obrotu gazem płynnym LPG). Dlatego PKN ORLEN S.A. proponuje, aby ustawa precyzyjnie wskazywała katalog dokumentów potwierdzających realizację NCR, na podstawie których sporządzane będzie sprawozdanie roczne i które będą wymagane podczas kontroli realizacji tego obowiązku. W odniesieniu do gazu płynnego LPG rozwiązaniem zasługującym na rozważenie jest powiązanie momentu wprowadzenia tego paliwa do obrotu z momentem zapłaty podatku akcyzowego ze stawką odpowiednią dla paliwa napędowego, a nie grzewczego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Podmiot realizujący NCR ma swobodę doboru narzędzi zgodnych z prawem, którymi posłuży się w celu zabezpieczenia realizacji tego celu w należyty sposób. Jedno z narzędzi, oprócz kompletnych świadectw jakości jednoznacznie przypisywalnych do konkretnych transakcji oraz odpowiedniego dokumentowania rozporządzania paliwem (umowy, faktury, dokumenty przewozowe itp.), może stanowić system oświadczeń składanych przez kontrahentów podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny, którego zastosowanie w realiach konkretnego podmiotu</p>

				<p>nie jest jednak obowiązkowe. Warto również dostrzec, że podobna swoboda obowiązuje na gruncie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w zakresie obowiązku realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego oraz powiązanej z nim sprawozdawczości. W toku wieloletniej obsługi przez URE procesów rozliczeniowych tego obowiązku nie stwierdzono, by swoboda ta utrudniała prawidłową jego realizację lub przebieg tego procesu. Bazują na tym doświadczeniu oraz mając na uwadze, iż obowiązki realizacji NCW oraz NCR są do siebie bardzo zbliżone, brak jest uzasadnienia dla tworzenia wyłomu w zakresie swobody doboru narzędzi zgodnych z prawem służących zabezpieczeniu realizacji tych celów, poprzez określanie zamkniętego katalogu dokumentów potwierdzających wykorzystanie do realizacji jednego z tych celów jednego z rodzajów paliw.</p>
11	Uwaga ogólna	PKN Orlen	<p>Energia elektryczna stosowana w pojazdach samochodowych: W ocenie PKN ORLEN S.A. zasadne jest rozważenie wprowadzenia do ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz do rozporządzenia Ministra Energii w sprawie metodyki obliczania emisji gazów cieplarnianych, określenia wskaźników ich emisji oraz wartości opałowej dla poszczególnych paliw i wartości energetycznej energii elektrycznej przepisów umożliwiających przypisywanie energii elektrycznej różnego poziomu emisji gazów cieplarnianych w zależności od źródła pochodzenia tej energii (węgiel, gaz ziemny, OZE). Uśrednianie tego poziomu powoduje wysoki średni poziom</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Określenie średniego krajowego wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej jest obowiązkiem</p>

			<p>emisyjności energii elektrycznej (dominująca rola węgla) i negatywnie wpływa na zasadność wykorzystywania energii elektrycznej ze źródeł niskoemisyjnych (gaz ziemny, OZE). Zagadnienie to PKN ORLEN S.A. przedstawił szczegółowo w piśmie skierowanym do Departamentu Ropy i Gazu Ministerstwa Klimatu z dnia 3 lipca 2020 r.</p>	<p>wynikającym z dyrektywy 2015/652. Celem Komisji Europejskiej było motywowanie państw członkowskich do coraz powszechniejszego korzystania z odnawialnych źródeł energii jako źródła energii elektrycznej, co skutkowałoby obniżeniem średniego poziomu jej emisyjności. Stosowanie średniego wskaźnika obliguje państwa członkowskie do starań w kierunku zmniejszenia jego wartości. Ewentualne wprowadzenie możliwości przypisywania dostawcy energii indywidualnego poziomu wskaźnika emisyjności wymaga konsultacji z Komisją Europejską. MKiŚ podjęło działania w tym zakresie.</p>
12	Uwaga ogólna	POPiHN	<p>Przedłożony projekt co do zasady jest oceniany przez branżę bardzo pozytywnie, jednak brakuje w nim przepisów przejściowych, które określiłyby termin, od którego zaczęłyby obowiązywać nowe zasady naliczania kary za niezrealizowanie celu redukcji emisji. Propozycja nowego brzmienia przepisów, zwiększa ponad dwukrotnie wymiar kary w sytuacji, gdy mimo podejmowanych przez branżę starań z obiektywnych przyczyn w bieżącym roku nie możliwe jest osiągnięcie krajowymi metodami stopnia redukcji emisji wymaganego przepisami prawa unijnego. Podobne trudności ma znakomita większość państw członkowskich, co jest w dużej mierze wynikiem wczesnego etapu rozwoju technologii paliw niskoemisyjnych.</p>	Uwaga uwzględniana.
13	Uwaga ogólna	POPiHN	<p>Ponadto należy podkreślić, że propozycja zmian przepisów w zakresie podwyższenia kary za brak realizacji wspomnianego obowiązku pojawiła się już po połowie roku, którego dotyczy obowiązek redukcji emisji. Przedsiębiorstwa zobowiązane do realizacji celu mają już plany budżetowe na bieżący rok, w tym zaplanowane rezerwy na poczet ewentualnych kar lub zakup zagranicznych certyfikatów redukcji emisji. Rezerwy te zostały wyliczone na podstawie obecnie obowiązujących przepisów. W demokratycznym państwie prawa, którym bez wątpienia jest Rzeczpospolita Polska, prawo nie może działać wstecz, jeżeli jest mniej korzystne dla podmiotów zobowiązanych. Wprowadzenie przepisów podwyższających dwukrotnie wysokość kary w trakcie trwania roku</p>	Uwaga uwzględniona.

			byłoby zatem nieuczciwe wobec podmiotów zobowiązanych oraz niezgodne z podstawowymi zasadami systemu prawa.	
14	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Energii Odnawialnej	<p>W ślad za powyższym, chcielibyśmy zwrócić uwagę na zapisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (dalej: „Dyrektywa”), zgodnie z którymi na podstawie art. 27 ust. 3 (...) energia elektryczna, która została pobrana z sieci, może być zaliczona w całości jako odnawialna energia elektryczna, jeżeli jest ona produkowana wyłącznie ze źródeł odnawialnych i wykazano pochodzenie ze źródeł odnawialnych oraz spełnienie innych odpowiednich kryteriów, zapewniając, że o stwierdzenie pochodzenia tej energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych występuje się tylko raz i tylko w jednym sektorze będącym odbiorcą końcowym.</p> <p>Co więcej, zgodnie z przedmiotową Dyrektywą, Komisja Europejska do dnia 31 grudnia 2021 r. przyjmie akt delegowany ustanawiający unijną metodykę określającą szczegółowe zasady, według których podmioty gospodarcze mają spełniać wymogi wskazane powyżej.</p> <p>Należy odnotować, że w ramach kontaktów Stowarzyszenia z przedstawicielami Komisji Europejskiej udało się ustalić, że potencjalnym narzędziem branym pod uwagę przez Komisję do potwierdzania pochodzenia energii elektrycznej są gwarancje pochodzenia, co jest zgodne z sugestiami Stowarzyszenia w tym zakresie.</p> <p>Mając na uwadze powyższe podajemy pod rozwagę uzupełnienie przedmiotowego projektu o rozwiązania umożliwiające wykorzystanie gwarancji pochodzenia do potwierdzania pochodzenia energii elektrycznej na potrzeby realizacji NCR. Podkreślić należy, że wykorzystanie tych instrumentów w przedmiotowym zakresie przyniosłoby wymierne korzyści w szczególności dla krajowych przedstawicieli branży paliwowej, zobowiązanych do realizacji NCR, ale również dla wytwórców energii z odnawialnych źródeł energii, jednocześnie nie zwiększając kosztów po stronie odbiorców końcowych energii elektrycznej.</p> <p>Alternatywą dla modyfikacji krajowego porządku prawnego na tym etapie jest aktywne włączenie się Ministerstwa Klimatu w proces wypracowywania wskazanej powyżej metodyki przez Komisję Europejską i postulowanie wykorzystania w tym zakresie gwarancji pochodzenia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Określenie średniego krajowego wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej jest obowiązkiem wynikającym z dyrektywy 2015/652.</p> <p>Celem Komisji Europejskiej było motywowanie państw członkowskich do coraz powszechniejszego korzystania z odnawialnych źródeł energii jako źródła energii elektrycznej, co skutkowałoby obniżeniem średniego poziomu jej emisyjności. Stosowanie średniego wskaźnika obliuguje państwa członkowskie do starań w kierunku zmniejszenia jego wartości.</p> <p>Ewentualne wprowadzenie możliwości przypisywania dostawcy energii indywidualnego poziomu wskaźnika emisyjności wymaga konsultacji z Komisją Europejską. MKiŚ podjęło działania w tym zakresie. Wykorzystanie gwarancji pochodzenia energii elektrycznej znajdzie zastosowanie w przypadku wprowadzenia możliwości przypisywania dostawcy energii indywidualnego poziomu wskaźnika emisyjności.</p>

15	Art.1 w ust.1 punkt 1 lit. a)	Polska Izba Magazynowania Energii	<p>W art.1 w ust.1 punkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:</p> <p>a) w pojazdach, pojazdach szynowych, statkach lotniczych, ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających, jeżeli nie znajdują się na wodach morskich</p> <p>Komentarz: Rozszerzenie definicji o pojazdy szynowe i latające</p>	Uwaga poza zakresem projektu ustawy.
16	Art. 1 w ust.1 punkt 1a projektu ustawy	Krajowa Izba Gospodarcza	<p>1. W art. 1 w ust.1 punkt 1a. należy rozszerzyć definicję o pojazdy szynowe i statki latające.</p>	Uwaga poza zakresem projektu ustawy.
17	Art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy	PKN Orlen	<p>Ad art. 1 pkt 1 lit a projektu zmieniający art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy: PKN ORLEN S.A. proponuje doprecyzowanie, że zakresem pojęcia „paliwa wodorowego” objęta będzie każda postać wodoru, tj. zarówno wodór w postaci gazowej, jak i wodór w postaci ciekłej poprzez dodanie po słowach „oraz wodór” sformułowania „niezależnie od stanu skupienia”;</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Intencją projektu ustawy jest objęcie Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw tylko wodoru wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych. Tym samym zakresem projektowanej ustawy będzie objęty tylko wodór w postaci gazowej.</p>
18	Art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy	PKN Orlen	<p>Ciężki olej opałowy (Ad art. 1 pkt 1 lit b projektu zmieniający art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy): PKN ORLEN S.A. proponuje rozszerzenie definicji „ciężkich olejów opałowych” o produkty z grupy kodu CN 2707, ponieważ projekt ustawy w zakresie definicji „ciężkiego oleju opałowego” pomija ciężkie oleje opałowe klasyfikowane do podpozycji kodów CN 2707 99 19, 2707 99 91 oraz 2707 99 99, tj. oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych. Są to produkty, które powstają w procesie destylacji lub rafinacji ropy naftowej, ale nie zaliczają się według odpowiednich not wyjaśniających do klasyfikacji przewidzianej Nomenklaturą Scaloną do głównych grup produktów powstałych w wyniku tych procesów. Tym samym aktualnie stosowanie ciężkiego oleju opałowego o właściwościach fizykochemicznych, które determinują zaklasyfikowanie tego produktu w świetle Nomenklatury Scalonej do podpozycji kodu CN 2707 99 19, 2707 99 91 oraz 2707 99 99, nie podlega wymogom jakościowym przewidzianym przez ustawę o jakości, co skutkuje wyłączeniem z systemu kontroli jakości paliw istotnego paliwa na rynku paliw stosowanego m.in. w instalacjach energetycznego spalania. W wyniku postępującej dywersyfikacji dostaw ropy naftowej i zmiany parametrów technologicznych jej przerobu przez krajowe rafinerie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Nie ma podstaw prawnych do wpisania zaproponowanych kodów CN do definicji ciężkich olejów opałowych. W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/1776 z dnia 9 października 2019 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie</p>

zdecydowana większość produkcji ciężkiego oleju opałowego w Polsce już jest sprzedawana i klasyfikowana na rynku - ze względu na zawartość związków aromatycznych przekraczających 50% ich masy - do kodu CN 2707 99 99, nie zaś do kodów CN z grupy od 2710 19 62 do 2710 19 67. Wymaga to, zdaniem PKN ORLEN S.A., objęcia segmentu ciężkich olejów opałowych reżimem ustawy o jakości paliw. Mając na uwadze cel tej ustawy w postaci ograniczania negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi brak ciężkich olejów opałowych o podpozycjach kodu CN 2707 99 19, 2707 99 91 oraz 2707 99 99 w aktualnej definicji ciężkiego oleju opałowego nie znajduje uzasadnienia.

Wspólnej Taryfy Celnej, oleje o kodach CN 2707 99 19, 2707 99 91 oraz 2707 99 99 są definiowane jako oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych, i nie są zaliczane do olejów opałowych.

Dodatkowo rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1806), nie odnosi się do zaproponowanych olejów. Ciężki olej opałowy zdefiniowany w powyższym rozporządzeniu Ministra Środowiska to ropopochodne paliwo ciekłe objęte kodem CN 2710 19 51 do 271019 68, 2710 20 31, 2710 20 35 lub 2710 20 39 lub ropopochodne paliwo ciekłe, inne niż olej napędowy, które z powodu ograniczeń jego destylacji zalicza się do kategorii ciężkich olejów przeznaczonych do użycia jako paliwo, i którego mniej niż 65% objętości, włączając straty, destyluje w temperaturze 250°C przy zastosowaniu

				standardowej metody badania destylacji produktów naftowych ASTM D86. Jeżeli destylacja nie może być ustalona standardową metodą badania destylacji produktów naftowych ASTM D86, produkt ropopochodny jest zaliczany do kategorii ciężkich olejów opałowych.
19	Art. 1 pkt 1 lit. d projektu ustawy	Urząd Regulacji Energetyki	<p>W definicji "emisji gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii" (art. 1 pkt 1 lit. d projektu ustawy) projektodawca proponuje dookreślenie, jak należy się domyślać, wartości współczynników do przeliczania emisji CO₂, CH₄, i N₂O na CO_{2eq}, podanych w załączniku 1 do dyrektywy Rady (UE) 2015/652z dnia 10 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. UE L 107/26).</p> <p>Zdaniem URE zasadnym jest, aby zagadnienie to uregulować w obrębie przepisów o sprawozdawczości, wydawanych na podstawie art. 30i ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.), tj. w objaśnieniach do wzoru sprawozdania rocznego dotyczącego emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 20 lipca 2017 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1294). Wydaje się być to zdecydowanie bardziej właściwe miejsce na tego typu objaśnienia.</p>	Uwaga uwzględniona.
20	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy	Urząd Regulacji Energetyki	<p>W projekcie zaproponowano dodanie definicji „wytwarzania sprężonego gazu ziemnego (CNG)” i „wytwarzania skroplonego gazu ziemnego (LNG)” w art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy. URE w pełni zgadza się z koniecznością takiej modyfikacji przepisów, która faktycznie umożliwi uczestnikom rynku CNG i LNG włączenie się w realizację Narodowego Celu Redukcyjnego. Jednakże zamiast wprowadzania do ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw definicji wytwarzania CNG i definicji wytwarzania LNG, niespójnych z siatką pojęciową ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, ze zm.), proponuję zmianę definicji podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny (art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy) polegającą na jej rozszerzeniu o lit. d w brzmieniu:</p> <p><i>"d) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), na stacji paliwowej lub stacji zakładowej;"</i></p>	Uwaga uwzględniona.

			<p>- przy jednoczesnym odpowiednim skorygowaniu (ograniczeniu) brzmienia wprowadzenia do wyliczenia w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit a ustawy (art. 1 pkt 1 lit. c projektu ustawy) oraz brzmienia art. 30g ust. 1 i 1a ustawy (art. 1 pkt 11 projektu ustawy), poprzez usunięcie wyrazów "sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG)".</p> <p>Warto bowiem zwrócić uwagę na definicję „paliw gazowych” w art. 3 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne. Paliwem gazowym jest zarówno gaz ziemny jak i sprężony gaz ziemny (CNG) a także skroplony gaz ziemny (LNG). Zatem pomimo zdefiniowanego w projekcie „wytwarzania skroplonego gazu ziemnego (LNG)” i „wytwarzania sprężonego gazu ziemnego (CNG)” nadal mamy do czynienia z paliwem gazowym w rozumieniu ustawy– Prawo energetyczne, zmianie ulega jedynie ciśnienie (CNG) albo stan skupienia (LNG) tego paliwa gazowego. Wątpliwości zatem budzi zastosowanie pojęcia „wytwarzanie”, które wydaje się w tym zakresie nieodpowiednie. Gaz ziemny zasadniczo zawsze jest sprężony (w rurach czy zbiornikach jest najczęściej pod ciśnieniem wyższym niż ciśnienie otoczenia/atmosferyczne). Zatem należałoby zadać pytanie od jakiego ciśnienia (stopnia sprężenia) zaczyna się tak zdefiniowane „wytwarzanie”.</p> <p>Propozycja zmiany definicji podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny i odstąpienie od definiowania wytwarzania CNG i LNG wynika przede wszystkim z dbałości o spójność przepisów prawa. Jednocześnie w przypadku pozostawienia tych definicji w projekcie, zdaniem URE, należy w części normatywnej wyraźnie wskazać, że definicje te są wykorzystywane na potrzeby tej ustawy.</p>	
21	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy	PKN Orlen	<p>Ad art. 1 pkt 1 lit e projektu dodający do art. 2 ust. 1 ustawy pkt 39: PKN ORLEN S.A. proponuje wprowadzenie uniwersalnej definicji wodoru, której konstrukcja będzie miała ogólne zastosowanie w zakresie wymienionym w art. 1 ust. 1 pkt 1 lit a-c ustawy; ewentualnie z ograniczeniem do ogólnego zastosowania tylko w transporcie (kołowym, szynowym, wodnym, powietrznym). Definicji, która będzie uwzględniać zasadę neutralności technologicznej zastosowania wodoru w różnego typu jednostkach napędowych, w szczególności w bezpośrednim spalaniu wodoru w silnikach np. „spalinowych”, czy turbinach gazowych. Dlatego PKN ORLEN S.A. proponuje następujące brzmienie definicji wodoru:</p> <p>Wodór — przeznaczony do stosowania w zakresie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 lit a-c ustawy, niezależnie od technologii wytwarzania wodoru lub zastosowanego napędu, oznaczony kodem CN 2804 10 00 albo</p> <p>Wodór przeznaczony do stosowania w transporcie w pojazdach samochodowych w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr. poz.), ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach takich jak lokomotywy, a także statkach żeglugi śródlądowej i rekreacyjnych jednostkach pływających, jeżeli nie znajdują się na wodach morskich, niezależnie od technologii wytwarzania wodoru i zastosowanego napędu, oznaczony kodem CN 2804 10 00</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Intencją projektu ustawy jest objęcie Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw tylko wodoru wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych. Przy określaniu wymagań jakościowych dla wodoru nie jest brana pod uwagę technologia jego wytwarzania. Ponadto, transport szynowy i powietrzny jest poza zakresem</p>

				ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.
22	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy	Instytut Nafty i Gazu - PIB	<p>Propozycja zapisu: wytwarzanie sprężonego gazu ziemnego (CNG) – na potrzeby realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, czynność w wyniku, której dokonuje się sprężenia gazu ziemnego lub biometanu;</p> <p>Uzasadnienie: Zaproponowana zmiana pozwala na dookreślenie, że paliwo jakim jest CNG może być zarówno paliwem kopalnym, jak i odnawialnym. Poza tym określenie gaz węglowodorowy dotyczy również gazu propan-butan.</p>	Uwaga nieaktualna.
23	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy	Instytut Nafty i Gazu - PIB	<p>Propozycja zapisu: wytwarzanie skroplonego gazu ziemnego (LNG) – na potrzeby realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, czynność w wyniku, której dokonuje się skroplenia gazu ziemnego lub biometanu;</p> <p>Uzasadnienie: Zaproponowana zmiana pozwala na dookreślenie, że paliwo jakim jest LNG może być zarówno paliwem kopalnym, jak i odnawialnym. Poza tym określenie gaz węglowodorowy dotyczy również gazu propan-butan.</p>	Uwaga nieaktualna.
24	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.	<p>Doprecyzowanie definicji wytwarzania CNG oraz wytwarzania LNG.</p> <p><u>Propozycja:</u> Zmiana brzmienia art. 1 pkt 1 lit. e) Projektu „w pkt 38 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 39-41 w brzmieniu: „39) wodór – wodór przeznaczony do napędu pojazdu samochodowego wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniach paliwowych, oznaczony kodem CN 2804 10 00; 40) wytwarzanie sprężonego gazu ziemnego (CNG) – na potrzeby realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, czynność w wyniku, której dokonuje się sprężenia mieszaniny gazów węglowodorowych oraz dokonuje się czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się sprężonego gazu ziemnego, głównie metanu C1; 41) wytwarzanie skroplonego gazu ziemnego (LNG) – na potrzeby realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, czynność w wyniku, której dokonuje się skroplenia mieszaniny gazów węglowodorowych czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się skroplonej mieszaniny gazów węglowodorowych w celu wykorzystania jej w transporcie, głównie metanu C1.”;</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Propozycja zmiany definicji wytwarzania CNG ma na celu jej doprecyzowanie. Aktualne brzmienie definicji prowadzi do powstania wątpliwości dotyczących tego czy do definicji zaproponowanej w Projekcie zaliczyć należy podmiot posiadający stacje CNG wybudowane na podstawie ustawy z</p>	Uwaga nieaktualna.

			<p>dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 908 z późn. zm.) czy operator tych stacji, przy czym należy zwrócić uwagę, że operator stacji nie koniecznie musi być podmiotem dokonującym przenoszenia prawa własności CNG na odbiorców końcowych. Ponadto zgodnie z funkcjonującym modelem właściciel (Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.) nie posiada prawa przenoszenia własności CNG na odbiorców końcowych.</p> <p>W odniesieniu do definicji wytwarzania LNG zwracamy uwagę, że aktualne brzmienie zmienianej definicji może powodować wątpliwości dotyczące powstania obowiązku raportowania po stronie niektórych podmiotów. Zaproponowane przez Spółkę rozwiązanie pozwoli uwzględnić możliwe najszerszą grupę podmiotów, co pozytywnie wpłynie na realizację Narodowego Celu Redukcyjnego zgodnie z jego celem.</p>	
25	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy	PGNiG SA Oddział w Zielonej Górze	<p>Propozycja: „41) wytwarzanie skroplonego gazu ziemnego (LNG) – na potrzeby realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, czynność w wyniku której dokonuje się skroplenia mieszaniny gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, z wyłączeniem uzyskiwania mieszaniny gazów węglowodorowych w procesie usuwania azotu z gazu ziemnego w instalacji kriogenicznej.”</p> <p>Uzasadnienie: Czynność skroplenia mieszaniny gazów węglowodorowych dokonywana w PGNiG S.A. Oddział w Zielonej Górze (spółka publiczna) jest ubocznym wynikiem podstawowego procesu mającego na celu usunięcie azotu (odazotowanie) z gazu ziemnego na unikalnej w skali kraju instalacji Odazotowni Grodzisk.</p> <p>Oddział w Zielonej Górze, którego działalność należy <i>stricte</i> do sektora wydobywczego/górniczego, a nie sektora paliwowego, nie wprowadza mieszaniny gazów węglowodorowych do obrotu, dochodzi jednak do skroplenia mieszaniny gazów węglowodorowych ubocznie w procesie odazotowania gazu ziemnego.</p> <p>Oddział w Zielonej Górze jako zakład górniczy jest zobligowany na podstawie prawa górniczego do zagospodarowania kopalni, m.in. gazu ziemnego, w tym przygotowania kopaliny do wprowadzenia jej do obrotu. Odazotowanie gazu jest niezbędnym elementem przygotowania gazu ziemnego do sprzedaży. Uzyskanie pobocznie mieszaniny gazów węglowodorowych, azotu i innych produktów w procesie głównego zadania jakim jest pozyskanie gazu odazotowanego, nie ma na celu wytwarzania skroplonej mieszaniny gazów węglowodorowych, jednak jest to produkt uboczny procesu.</p> <p>Doprecyzowanie w projekcie ustawy definicji wytwarzania skroplonej mieszaniny gazów węglowodorowych poprzez wyłączenie z czynności skroplenia stanowiącego wytwarzanie uzyskiwania skroplonej mieszaniny gazów węglowodorowych wskutek odazotowania gazu jest konieczne, pozwoli skierować obowiązki wynikające z ustawy do jej adresatów z sektora paliwowego, tj. do adresatów prowadzących koncesjonowaną działalność w tym zakresie.</p>	Uwaga nieaktualna.
26	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy	DUON Dystrybucja	2. Definicja wytwarzania LNG i CNG	Uwaga nieaktualna.

			<p>2.1. Przepis art. 1 pkt 1 lit. e) nowelizacji wprowadza m.in. definicję „wytwarzania sprężonego gazu ziemnego (CNG)” oraz definicję „wytwarzania skroplonego gazu ziemnego (LNG)”. Wprowadzana zmiana ma na celu doprecyzowanie definicji podmiotu realizującego NCR, w zakresie dotyczącym gazu ziemnego w postaci sprężonej i skroplonej. Jak wynika z projektu nowelizacji obecne brzmienie ww. definicji stwarza wątpliwości interpretacyjne w zakresie wskazania podmiotu, który dokonuje wytwarzania CNG, jak i LNG. Z uwagi na fakt, że czynność polegająca odpowiednio na sprężeniu lub skropleniu gazu ziemnego nie jest uznawana przez podmioty za wytwarzanie, zaistniała konieczność jej zdefiniowania na poziomie ustawy. Skutkiem proponowanej zmiany będzie uznanie, tylko i wyłącznie na potrzeby realizacji przepisów dotyczących NCR, że podmiot, który dokona sprężenia lub skroplenia gazu ziemnego zostanie uznany za podmiot, który wytworzył odpowiednio CNG lub LNG, i tym samym będzie zobowiązany do realizacji NCR (jako podmiot wytwarzający CNG lub LNG).</p> <p>2.2. W związku z powyższym wskazujemy, że proponowana zmiana prowadzi do nieuzasadnionego rozszerzenia kręgu podmiotów realizujących obowiązki NCR np. o operatorów punktów tankowania gazu ziemnego (punktów tankowania CNG w rozumieniu ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych, zasilanych z sieci gazowej lub z instalacji regazyfikacji LNG), którzy będą dokonywać sprężenia gazu ziemnego, co spowoduje po ich stronie dodatkowe i nieuzasadnione obciążenia administracyjno-prawne związane z realizacją NCR.</p> <p>2.3. Ponadto zmiana ta wprowadza niepotrzebne zróżnicowanie rozumienia terminu „wytwarzanie” na gruncie nowelizowanej ustawy w porównaniu do innych ustaw, w świetle których sprężenie gazu czy jego skroplenie nie stanowi działalności produkcyjnej/wytwórczej a jest zmianą parametrów lub stanu skupienia paliwa gazowego (na gruncie przepisów ustawy – Prawo energetyczne). Należy przyjąć, że takie zróżnicowanie znaczeniowe pojęcia „wytwarzania” nie jest zjawiskiem pożądanym zwłaszcza w ustawach regulujących powiązane ze sobą sektory gospodarki (sektor gazowy i sektor paliwowy), gdyż może w konsekwencji prowadzić do wygenerowania wątpliwości interpretacyjnych i dodatkowego zmniejszenia stopnia przejrzystości przepisów polskiego prawa. W tym kontekście proponowaną zmianę należy uznać za niezgodną z § 146 ust. 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 283), gdyż nie zachodzi uzasadniona potrzeba ustalenia nowego znaczenia ww. określenia.</p> <p>2.4. W związku z powyższym postulujemy rezygnację z wprowadzenia definicji „wytwarzania sprężonego gazu ziemnego (CNG)” oraz „wytwarzania skroplonego gazu ziemnego (LNG)”.</p>	
27	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy	DUON Dystrybucja	2.5. Należy przy tym zauważyć, że z uwagi na przyjęty w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 12 czerwca 2017 r. w sprawie metodyki obliczania emisji gazów cieplarnianych, określenia wskaźników ich emisji oraz wartości opałowej dla poszczególnych paliw i wartości energetycznej energii elektrycznej wskaźnik emisji gazów cieplarnianych (CNG – 69,3 i LNG - 74,5 gCO ₂ eq/MJ) podmioty wytwarzające CNG i LNG (w rozumieniu definicji wytwarzania proponowanej w projekcie	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zarówno skroplony gaz ziemny (LNG) jak i sprężony gaz ziemny (CNG) nie są paliwami,</p>

			<p>nowelizacji) z założenia realizują NCR na poziomie wyższym niż wymagane ustawą 6%, stąd powstaje pytanie o zasadność nałożenia na te podmioty obowiązku realizacji NCR.</p> <p>2.6. Z uwagi na powyższe wskazujemy, że podmioty prowadzące działalność w zakresie paliw używanych w transporcie, które poprzez wyjściowe parametry wykorzystywanego paliwa (CNG, LNG) przyczyniają się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w stopniu wyższym niż wymagany ustawą (ponad 6%), powinny mieć wyłącznie uprawnienie do zdecydowania czy chcą przyjąć na siebie obowiązek realizacji NCR (np. w celu zaproponowania wspólnej realizacji tego obowiązku innemu podmiotowi realizującemu NCR, który ma trudności z osiągnięciem poziomu ograniczenia emisji wymaganego ustawą).</p> <p>2.7. Uwzględniając powyższe proponujemy zmianę definicji „podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny” art. 1 ust. 1 pkt 29) ustawy w ten sposób, że do kręgu podmiotowego określonego w tej definicji zostaną dodane podmioty dokonujące sprężenia lub skroplenia gazu ziemnego, o ile (dobrowolnie) przyjmą na siebie obowiązek realizacji NCR określony w art. 30b ustawy i poinformują o tym Prezesa URE. Podobna regulacja obejmująca dobrowolne przyjęcie obowiązku w zakresie NCR jest zawarta w lit. c) definicji podmiotu realizującego NCR w odniesieniu do podmiotów dokonujących wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym.</p>	<p>których wykorzystanie w transporcie można dobrowolnie zaliczyć do realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego. Powyższe wynika z brzmienia art. 7a dyrektywy 98/70/WE, gdzie wskazano, że dobrowolny udział w realizacji obowiązku redukcji emisji gazów cieplarnianych dotyczy jedynie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, - paliw przeznaczonych do użytku w lotnictwie.
28	Dodanie nowych pojęć w art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy	Polska Izba Magazynowania Energii	<p>42) wytwarzanie wodoru zielonego na potrzeby realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego - czynność w wyniku której elektrolizer wykorzystując energię pochodząca z OZE oraz wodę wytwarza wodór, który może być udokumentowany Świadectwem Pochodzenia (certyfikatem);</p> <p>43) statek powietrzny – statek powietrzny, o którym mowa w ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1580 z późn. zm.);</p> <p>44) pojazd szynowy - pojazd poruszający się po szynach lub torach kolejowych, w tym tramwaj lub metro.</p> <p>Komentarz: Uzupelnienie definicji o wytwarzanie wodoru. Wskazany jest tu wodór zielony jako cel Strategii Unii Europejskiej. Wskazane świadectwo pochodzenia uwiarygodnia źródło, jest stosowane w krajach Unii daje wsparcie przy pozyskiwaniu dotacji</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Intencją projektu ustawy jest objęcie Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw tylko wodoru wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniach paliwowych. Przy określaniu wymagań jakościowych dla wodoru nie jest brana pod uwagę technologia jego wytwarzania. Każdy rodzaj wodoru, bez względu na źródło pochodzenia, będzie uwzględniany przy realizacji NCR.</p>

				Ponadto, transport szynowy i powietrzny jest poza zakresem ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.
29	Dodanie nowych pojęć w art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy	Krajowa Izba Gospodarcza	<p>W art. 2 w ust. 1 należy dodać nie tylko punkty 39-41, lecz również kolejne punkty 42-44 uzupełniające artykuł o definicję wytwarzania wodoru, statków powietrznych i pojazdów szynowych, na przykład w brzmieniu:</p> <p>„42) wytwarzanie wodoru (wodoru zielonego) – na potrzeby realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, czynność, w wyniku której wodór zostaje wytworzony przy pomocy elektrolizera wykorzystującego energię pochodzącą z odnawialnych źródeł energii (OZE) oraz wodę, a wodór w ten sposób wytworzony można udokumentować Świadectwem Pochodzenia;</p> <p>43) statek powietrzny, o którym mówi ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1580 z późn. zm.);</p> <p>44) pojazd szynowy – pojazd poruszający się po szynach lub torach kolejowych.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Intencją projektu ustawy jest objęcie Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw tylko wodoru wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych. Przy określaniu wymagań jakościowych dla wodoru nie jest brana pod uwagę technologia jego wytwarzania. Każdy rodzaj wodoru, bez względu na źródło pochodzenia, będzie uwzględniany przy realizacji NCR. Ponadto, transport szynowy i powietrzny jest poza zakresem ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.</p>
30	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu ustawy	Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych	<p>Rekomenduje się uzupełnienie katalogu definicji ustawowych o definicję wytwarzania wodoru zielonego na potrzeby realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego.</p> <p>Proponowana zmiana polega na dodaniu do art. 2 ust. 1 pkt 42 o następującym brzmieniu: <i>wytwarzanie wodoru zielonego – na potrzeby realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, czynność, w wyniku której elektrolizer wykorzystując energię pochodząca z odnawialnych źródeł energii oraz wodę wytwarza wodór udokumentowany świadectwem pochodzenia</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Intencją projektu ustawy jest objęcie Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw tylko wodoru wykorzystywanego do napędu</p>

				<p>pojazdu samochodowego wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych. Przy określaniu wymagań jakościowych dla wodoru nie jest brana pod uwagę technologia jego wytwarzania. Każdy rodzaj wodoru, bez względu na źródło pochodzenia, będzie uwzględniany przy realizacji NCR.</p>
31	Art. 1 pkt 2 projektu ustawy	Instytut Nafty i Gazu - PIB	<p>Propozycja: wodoru, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie, stan wiedzy technicznej wynikający z badań tego paliwa lub doświadczenie w jego stosowaniu.”; Uzasadnienie: Dla wodoru stosowanego do napędu pojazdów samochodowych znormalizowane wymagania jakościowe zostały przywołane w Dyrektywie 2014/94/UE, a w przypadku paliw, dla których takie specyfikacje istnieją (np. gazu LPG) odpowiednie zapisy nie zawierają wykreślonego fragmentu.</p>	Uwaga uwzględniona.
32	Art. 1 pkt 3 projektu ustawy	Instytut Nafty i Gazu - PIB	<p>Propozycja: określenie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola jakości gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz wodoru Uzasadnienie: Zmiana <i>lub</i> na <i>oraz</i> przed słowem wodoru wskazuje na konieczność monitorowania jakości wszystkich paliw, a nie paliw węglowodorowych lub wodoru.</p>	Uwaga uwzględniona.
33	Art. 2 i 3 projektu ustawy	PKN Orlen	<p>Przepisy przejściowe (Ad art. 2 i art. 3 projektu ustawy): PKN ORLEN S.A. proponuje objęcie zakresem podmiotowym art. 2 projektu ustawy wszystkich podmiotów realizujących wspólnie Narodowy Cel Redukcyjny (art. 30b ust. 1 w zw. z art. 30d ust. 1 ustawy) w 2020 roku na podstawie „nowych przepisów”. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, które poinformowały do dnia 31 marca 2020 roku Prezesa URE o wspólnej realizacji tego obowiązku (art. 30b ust. 1 w zw. z art. 30d ust. 1 ustawy) powinny mieć możliwość zgłoszenia nowych konsorcjantów na „nowych zasadach”. W szczególności, że nowelizacja na przyszłość likwiduje obowiązek zgłaszania wspólnej realizacji tego obowiązku do 31 marca danego roku i przesuwa ten obowiązek na etap złożenia sprawozdania rocznego.</p>	Uwaga uwzględniona.

			Jednocześnie podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, które poinformowały do 31 marca 2020 roku Prezesa URE o wspólnej realizacji tego obowiązku nie powinny być zobowiązane do ponownego składania informacji o podmiotach, z którymi wspólnie realizują ten obowiązek oraz oświadczeń dot. odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia w związku z art. 3 projektu ustawy dotyczącym sprawozdawczości na nowych zasadach. Obowiązek złożenia powinien dotyczyć tylko zgłoszeń o wspólnej realizacji, które nie zostały przedstawione do 31 marca 2020 roku.	
34	Art. 1 pkt 13 projektu ustawy	Urząd Regulacji Energetyki	<p>W art. 1 pkt 13 została zaproponowana zmiana dotychczasowego sposobu określania wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej. Zamiast ministra właściwego do spraw energii, wskaźnik ten miałby określać Prezes Urzędu Regulacji Energetyki. Jest to propozycja nieakceptowalna z niżej wskazanych przyczyn praktycznych.</p> <p>Z uzasadnienia do projektu rozporządzenia Ministra Energii z dnia 12 czerwca 2017 r. w sprawie metodyki obliczania emisji gazów cieplarnianych, określenia wskaźników ich emisji oraz wartości opałowej dla poszczególnych paliw i wartości energetycznej energii elektrycznej (poz. Nr 6.3.1.17 w wykazie prac legislacyjnych Ministra Energii) wynika, że dla energii elektrycznej wartość tego wskaźnika określono na podstawie raportu "Wskaźnik emisyjności CO₂ dla energii elektrycznej u odbiorców końcowych" Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami (KOBiZE) z roku 2014 r. (zob. str. 5). Dlatego też proponowany dobór organu, który miałby określać wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej, wydaje się być niezasadny. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie posiada i nie będzie posiadać stosownych danych do wyliczenia tego współczynnika w przeciwieństwie do Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami, który gromadzi je w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji prowadzonej przez ten organ na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2020 poz. 1077, ze zm.). Stąd zasadna jest propozycja, by to właśnie KOBiZE określał wskaźnik emisji gazów cieplarnianych, na podstawie danych z własnej bazy.</p> <p>Warto także, zauważyć, że wskaźnik emisyjności CO₂ dla energii elektrycznej u odbiorców końcowych w 2014 r. wynosił 825 kgCO₂/MWh co odpowiada ok. 229 gCO₂/MJ. Jak podaje KOBiZE w kolejnych latach wskaźnik ten wyniósł: w 2015 r. - 798 kgCO₂/MWh (221 gCO₂/MJ), w 2016 r. - 781 kgCO₂/MWh (217 gCO₂/MJ), w 2017 r. - 778 kgCO₂/MWh (216 gCO₂/MJ), w 2018 r. - 765 kgCO₂/MWh (212,5 gCO₂/MJ).</p> <p>Zatem faktycznie notowany jest spadek wartości tego wskaźnika, który może uzasadniać jego aktualizację na potrzeby rozliczania realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego z wykorzystaniem energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, nie mniej ze względu na nadal znaczną różnicę w porównaniu do wartości tego wskaźnika dla paliw (69,3-95,1 gCO₂/MJ), nie wydaje się by miało to jakiegokolwiek znaczenie dla realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego.</p>	Uwaga nieaktualna.
35	Art. 1 pkt 15 projektu ustawy	Urząd Regulacji Energetyki	Ustosunkowując się do propozycji prowadzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki ewidencji dokumentów potwierdzających wartość osiągniętych redukcji emisji gazów	Uwaga uwzględniona.

			<p>cieplarnianych w segmencie wydobywczym ropy naftowej lub gazu ziemnego (zob. art. 1 pkt 15 projektu), uprzejmie informuję, iż jest to rozwiązanie uzasadnione.</p> <p>Jednakże bardzo istotne jest jednak, aby w projektowanych przepisach zostało także określone źródło pochodzenia danych zasilających tę ewidencję. Jeżeli źródłem tych danych ma być sprawozdawczość roczna, o której mowa w art. 30i ustawy, wówczas proponuję wyraźnie to określić w proponowanym art. 30j ustawy.</p>	
36	Art. 1 pkt 18 projektu ustawy	POPiHN	<p><u>Wymiar kary za brak realizacji NCR w 2020 r.</u></p> <p>POPiHN zwraca uwagę, że propozycja zmiany w przepisie dotyczącym wzoru służącego do obliczania wymiaru kary za brak realizacji NCR budzi zdecydowany sprzeciw wszystkich firm członkowskich. W art. 1 pkt 18 przewiduje się zmianę brzmienia opisu elementu „S” ze wzoru służącego do obliczania wymiaru kary za niepełną realizację NCR zawartego w art. 35c ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wprowadzenie do wzoru stałego współczynnika nie budzi wątpliwości. Takie rozwiązanie co do zasady mogłoby zniwelować niepewność prawa dotyczącą wymiaru kary, co jest zgodne z przedkładanymi do resortu postulatami branży paliwowej. Jednakże istotne wątpliwości budzi określenie wartości elementu „S” na poziomie „215,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq]”.</p> <p>Obecnie obowiązujące przepisy dot. wymiaru kary za brak realizacji NCR nadają elementowi „S” wzoru następujące brzmienie: „średnią cenę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notowaną na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym realizowany był obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym ostatni dzień roku, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 30b ust. 1, w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ten dzień, wyrażoną w złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq]”. Branża paliwowa wielokrotnie wskazywała, iż brzmienie to powoduje, że kara wymierzana byłaby w oparciu o wydarzenia (notowania w ostatnim dniu, w którym realizowany był obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym ostatni dzień roku) następujące po dokonywaniu czynności (handel paliwem de facto od dnia 1 stycznia danego roku), które będą podstawą jej wymierzania. Dodatkowo wydarzenia te nie są w pełni przewidywalne (naturalne wahania notowań). Taka konstrukcja powodowała brak pełnej przewidywalności kary i budziła istotne wątpliwości co do proporcjonalności i celowości norm prawnych w tym zakresie.</p> <p>Wskazać jednak należy, że proponowane przez resort określenie wartości elementu „S” na poziomie 215 zł za brakującą redukcję tony CO₂ niepewność tą zdecydowanie zwiększa, zamiast ją zredukować. Przy obecnych notowaniach kursów walut przyjąć można, że 215 zł równa się mniej więcej 49 euro za tonę CO₂. Na chwilę obecną żadne prognozy liczących się ośrodków analitycznych nie dają podstaw do szacowania notowań cen uprawnień do emisji CO₂ na wysokościach choćby zbliżonych do poziomu 49 euro. Średni poziom szacunków oscyluje na poziomie ok. 22 €/t. Oznacza to, że wprowadzenie do ustawy elementu „S” o wartości 215 zł/t już za 2020 r. spowodowałoby podniesienie wymiaru kary za brak realizacji NCR o około 100%</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Do kar za brak realizacji NCR w 2020 r. na wymaganym poziomie będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe, z tym że do wzoru na wysokość kar pieniężnych będzie miał zastosowanie symbol "O" w brzmieniu nadanym nowelizacją ustawy (art. 1 pkt 30 lit. b tiret drugie projektu ustawy).</p> <p>Projekt ustawy przewiduje w opisie symbolu „S” wskazanie konkretnej wartości, która będzie uwzględniana we wzorze służącym do obliczania wysokości kary pieniężnej w przypadku braku realizacji NCR na wymaganym poziomie. W projekcie ustawy zaproponowano cenę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na stałym poziomie wynoszącym 215,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq]. Zmiana przepisu w tym zakresie będzie dotyczyła kar za brak</p>

względem racjonalnych przewidywań spółek paliwowych. Branża zatem nie uwzględniała konieczności poniesienia kosztów na rozważanym przez Ministerstwo poziomie w bieżącym roku. Wskazać również należy, że epidemia COVID-19 spowodowała, że analitycy wyraźnie obniżyli prognozy cen emisji CO₂ na okres do 2022 r. Spowodowane jest to wprowadzaniem ograniczeń w celu przeciwdziałaniu rozprzestrzenianiu się COVID-19, co doprowadziło do krachu w europejskiej produkcji i konsumpcji energii, redukując popyt na uprawnienia. Europejski „Lockdown” doprowadził do znacznego ograniczenia w zużyciu energii głównie ze strony produkcji przemysłowej. Nawet gdy restrykcje sanitarne będą zdejmowane, to słabszy popyt na energię może być kontynuowany i wpłynąć negatywnie na ceny emisji.

W kontekście projektowanego podniesienia wymiaru kary POPiHN nie widzi również możliwości optymalizacji kosztów realizacji NCR poprzez zakup certyfikatów z projektów ograniczających emisję podczas wydobywania ropy tzw. certyfikaty UER. Z informacji pozyskiwanych od analityków rynkowych wynika bowiem, że brokerzy zajmujący się handlem certyfikatami UER dostosowują ich cenę do wysokości kary za brak realizacji NCR w danym kraju. W naturalny sposób podniesienie wymiaru kary za brak realizacji NCR doprowadzi do gwałtownego wzrostu cen tych certyfikatów oferowanych potencjalnie przedsiębiorstwom, które działają na rynku w Polsce.

W ocenie POPiHN omawianie propozycji podniesienia wymiaru kary za brak realizacji NCR (poprzez wprowadzenie nowej wartości elementu „S” na poziomie 215 zł/t) za 2020 r. powinno również uwzględniać argumentację czysto prawną. Podkreślenia wymaga, że kara za brak realizacji NCR nakładana będzie przez Prezesa URE w toku postępowania administracyjnego. Jednocześnie, kara pieniężna nakładana w postępowaniu administracyjnym stanowi daninę publiczną w rozumieniu art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2018 , poz. 646 ze zm.). W konsekwencji legislacja dotycząca kar pieniężnych podlega standardom ochrony ustalonym w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, wynikającym z art. 2 Konstytucji RP, który stanowi, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. W orzecznictwie TK utrwalony jest pogląd, iż ogólne zasady wynikające z art. 2 Konstytucji RP powinny być przestrzegane ze szczególną starannością, gdy chodzi o akty prawne ograniczające prawa i wolności obywatelskie oraz nakładające obowiązki wobec państwa. Trybunał podkreślał wielokrotnie, że „dziedziną, w której nakaz określoności wymaga szczególnego zaakcentowania jest – obok prawa karnego – także dziedzina prawa daninowego”.

Wobec powyższego, realizowany przez firmy paliwowe w 2020 r. NCR i konstrukcja wzoru na wymiar kary pieniężnej za niewykonanie tego obowiązku pozostaje pod ochroną zasady państwa prawnego, którą wyraża art. 2 Konstytucji RP, tj.

a. zasady ochrony zaufania jednostki do państwa i prawa (zasada lojalności państwa wobec jednostki) polegającą na stanowieniu prawa, które nie będzie pułapką dla jednostki i które zagwarantuje m.in. znajomość konsekwencji prawnych, jakie jej postępowanie może za sobą pociągać;

realizacji NCR w 2021 r. i latach kolejnych.

Zaproponowana zmiana zniweluje ryzyko gwałtownych wahań ceny uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz umożliwi podmiotom bardziej precyzyjne oszacowanie wysokości potencjalnej kary.

Zaproponowana wartość symbolu S nie jest uzależniona od kształtowania się rynków światowych związanych z ceną uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, ale ma na celu zmotywowanie podmiotów zobowiązanych do realizacji NCR, do podjęcia wszelkich możliwych działań pozwalających na jego wykonanie.

b. zasady ochrony interesów w toku tj. przedsięwzięć gospodarczych i finansowych rozpoczętych pod rządami przepisów poprzednich;

c. zasady niedziałania prawa wstecz polegającej na zakazie nadawania mocy wstecznej, zwłaszcza przepisom normującym obowiązki, jeżeli prowadzi to do pogorszenia sytuacji jednostki w stosunku do stanu poprzedniego;

d. zasady proporcjonalności polegającej na nakazie stosowania zasad tzw. przyzwoitej legislacji, przy szczególnym uwzględnieniu techniki przepisów przejściowych.

W świetle ww. zasad potwierdzonych orzecznictwem TK, obowiązująca kara za 2020 r. nie powinna być przez planowaną nowelizację zmieniona na karę znacząco wyższą, ponieważ byłoby to naruszenie wyżej wymienionych zasad. Podstawowym środkiem ich respektowania przez ustawodawcę byłoby posłużenie się podczas planowanej nowelizacji techniką przepisów przejściowych. Zgodnie z orzecznictwem TK, jeżeli w przepisie prawa zapewniono jednostkę, że przez pewien czas obowiązywać ją będą pewne reguły, a jednostka – kierując się tym zapewnieniem – rozpoczęła konkretne działania, to reguły tych nie można już zmieniać na niekorzyść jednostki (wyrok TK sygn. K 4/05 z 19.4.2005 r.).

Zwracamy również uwagę na dodatkową ochronę przed zaostreniem kar pieniężnych, którą daje art. 189c kpa dodany 1 czerwca 2017 r. Przepis ten wyraża zasadę stosowania przepisu względniejszego dla strony: jeżeli w czasie wydawania decyzji w sprawie administracyjnej kary pieniężnej obowiązuje ustawa inna niż w czasie naruszenia prawa, w następstwie którego ma być nałożona kara, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla strony.

W odniesieniu do realizacji NCR za 2020 r. proponujemy, aby opis elementu „S” miał charakter alternatywny tj. aby zachowane zostało aktualne brzmienie opisu tego elementu oraz wprowadzone zostało dodatkowe/alternatywne jego brzmienie: „107 zł za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq]”. W procesie wymierzania kary Prezes Urzędu Regulacji Energetyki powinien być zobowiązany do zastosowania tego opisu elementu „S” (aktualnego albo „107 zł za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq]”), który byłby względniejszy dla podmiotu karanego, czyli posiadał niższą wartość.

Powyższe podejście pozwoliłoby osiągnąć trzy cele:

a) dawałoby podmiotom zobowiązanym do realizacji NCR pewność co do maksymalnej wartości elementu „S” (wartość elementu „S” nie mogłaby przekroczyć 107 zł)

b) nowelizacja ustawy nie doprowadziłaby do sytuacji, w której znowelizowane brzmienie elementu „S” dawałoby wartość wyższą, niż ta, która finalnie może zaistnieć na gruncie obecnego brzmienia ustawy,

c) znosiłoby zasadność potencjalnego zarzutu o zmienianie prawa wstecz na niekorzyść jego podmiotów.

W dobie kryzysu gospodarczego wywołanego COVID-19, do wielu branż w różnych państwach zostało zaadresowane wsparcie publiczne. Podwyższanie w tym samym czasie kary za brak

			<p>realizacji NCR dla podmiotów operujących w Polsce, nie pomaga branży paliwowej w prowadzeniu działalności w coraz trudniejszym i nieprzewidywalnym otoczeniu rynkowym.</p>	
37	Art. 1 pkt 18 projektu ustawy	POPiHN	<p><u>Potrzeba przewidywalności – „Mapa Drogowa” dotycząca wymiaru kary na lata 2021 - 2025</u></p> <p>Mając na uwadze przedstawione powyżej argumenty, członkowie POPiHN uznają za niezwykle istotne, aby zwiększanie poziomów kar z tytułu braku pełnej realizacji NCR odbywało się w sposób przewidywalny. Jeśli intencją Ministerstwa Klimatu jest zwiększanie kar, to taki proces powinien się odbywać w sposób stopniowy, usystematyzowany i odnosić się do stanów przyszłych. W takim przypadku należy mieć jednak na uwadze fakt, że inwestycje w rozwój paliw alternatywnych o niższej emisyjności są procesem długotrwałym. Oznacza to, że w perspektywie kilku najbliższych lat wymiar kary za niezrealizowanie NCR nie powinien odbiegać od tego, który byłby otrzymany w skutek wykorzystania bieżącego mechanizmu.</p> <p>POPiHN proponuje, aby w ustawie została zapisana wysokość kary do 2025 r. w następujących wysokościach:</p> <ul style="list-style-type: none"> • w 2021 r. - 107 zł za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq], • w 2022 r. - 107 zł za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq], • w 2023 r. - 107 zł za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq], • w 2024 r. - 115 zł za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq], • w 2025 r. - 130 zł za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq]. 	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Projekt ustawy przewiduje w opisie symbolu „S” wskazanie konkretnej wartości, która będzie uwzględniana we wzorze służącym do obliczania wysokości kary pieniężnej w przypadku braku realizacji NCR na wymaganym poziomie. W projekcie ustawy zaproponowano cenę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na stałym poziomie wynoszącym 215,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq]. Zmiana przepisu w tym zakresie będzie dotyczyła kar za brak realizacji NCR w 2021 r. i latach kolejnych.</p> <p>Zaproponowana zmiana zniweluje ryzyko gwałtownych wahań ceny uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz umożliwi podmiotom bardziej precyzyjne oszacowanie wysokości potencjalnej kary.</p> <p>Zaproponowana wartość symbolu S nie jest uzależniona od kształtowania się rynków światowych związanych z ceną uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, ale ma na celu zmotywowanie podmiotów zobowiązanych do realizacji</p>

				NCR, do podjęcia wszelkich możliwych działań pozwalających na jego wykonanie.
38	Art. 1 pkt 19 lit c projektu ustawy	UOKiK	<p>Odnosząc się do pkt 19 lit. c ww. projektu należy wskazać, iż zaproponowana zmiana i dodanie w art. 35e ust. 2a, spowoduje, iż kary pieniężne nakładane w ramach decyzji administracyjnych wydawanych na podstawie art. 35a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), tj. również kary pieniężne nakładane przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej będą uiszczane dopiero w momencie gdy ww. decyzje staną się decyzjami prawomocnymi. Projektowany przepis art. 35e ust. 2a projektu ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w brzmieniu „kara pieniężna, o której mowa w art. 35a, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna”, jest sprzeczny z wynikającą z ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm., dalej jako: kpa) zasadą wykonalności decyzji ostatecznych (art. 16 § 1 kpa zdanie pierwsze, art. 130 § 1 kpa) zgodnie, z którą wykonaniu podlegają decyzje ostateczne tj. takie na które nie przysługuje środek odwoławczy w administracyjnym toku instancji. Z kolei prawomocność oznacza, iż na decyzję nie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. W praktyce oznacza to, iż skutek wniesienia skargi decyzja jest nieprawomocna do momentu ostatecznego zakończenia postępowania sądownoadministracyjnego. Jak już wyżej wskazano, proponowane rozwiązanie stałoby w sprzeczności z zasadą wykonalności decyzji ostatecznych wyrażoną nie tylko w kpa, ale również w treści art. 61 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm., dalej jako: ppsa) zgodnie, z którym wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania aktu lub czynności. Ponadto projektowany przepis wprowadza z urzędu obligatoryjne wstrzymanie wykonania decyzji ostatecznej do czasu uzyskania przez nią prawomocności. Należy wskazać, że stoi to w sprzeczności z obowiązującymi przepisami art. 135 kpa oraz art. 61 § 2 ppsa, które stanowią, że uprawnienie organu, który wydał decyzję lub postanowienie do wstrzymania wykonania tego aktu jest fakultatywne. Dodatkowo należy wskazać, że projektowany przepis art. 35a ust. 2a projektu ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw powodowałby nieuzasadnione opóźnienie wpływu nałożonej decyzją ostateczną administracyjnej kary pieniężnej do budżetu państwa. W przypadku, gdy ukarana strona nie złożyłaby skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego, opóźnienie to wynosiłoby 30 dni, przy założeniu, że strona uiszcza karę przed tym jak stanie się ona zaległa. Natomiast w przypadku zaskarżenia decyzji ostatecznej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wykonanie decyzji uległoby opóźnieniu do momentu wydania prawomocnego wyroku przez sąd administracyjny, czyli nawet kilka lat uwzględniając rozpatrzenie skargi</p>	Uwaga uwzględniona

			kasacyjnej. Z tego też względu uprzejmie proszę o dokonanie zmiany w pkt 19 lit. c ww. projektu i wyłączenie w proponowanym przepisie decyzji wydawanych przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej w oparciu o art. 35a pkt 1-6, 9 i 10 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.	
39	Art. 2 projektu ustawy	POPiHN	Przepisy przejściowe – doprecyzowanie dotyczące wspólnej realizacji obowiązku NCR Członkowie POPiHN uważają, że należy zmienić brzmienie projektowanego art. 2 ustawy w ten sposób, aby nie było wątpliwości, iż wszystkie podmioty (a nie tylko te, które nie poinformowały Prezesa URE o wspólnej realizacji obowiązku na gruncie „starych” przepisów) mogą realizować NCR wspólnie na podstawie „nowych” przepisów.	Uwaga uwzględniona.
40	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 3 ust. 1)	Polska Izba Magazynowania Energii	W Art. 3 ust. 1. Zostaje wprowadzona zmiana: Paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone dla danego paliwa ze względu na ochronę środowiska, dedykowane normy , wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, pojazdach szynowych, statkach lotniczych , w ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Komentarz: Rozszerzenie definicji o dedykowane normy, oraz pojazdy szynowe i latające.	Uwaga nieuwzględniona. W zakresie propozycji dodania w art. 3 ust. 1 ustawy odniesienia do dedykowanych norm należy mieć na uwadze, że dedykowane normy przewidują już wpływ danego paliwa na prawidłową pracę silnika oraz na ochronę środowiska. Ponadto, transport szynowy i powietrzny jest poza zakresem ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.
41	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 3 ust. 1)	Krajowa Izba Gospodarcza	Art. 3 ust. 1 należy uzupełnić o pojazdy szynowe oraz statki latające.	Uwaga poza zakresem projektu ustawy.
42	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 3. pkt 3)	Krajowa Izba Gospodarcza	W art. 3. w punkcie 3. należy wprowadzić zmianę, by punkt miał brzmienie: „Paliwa stałe oraz wodór jako paliwo dopuszczone do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, mogą być wprowadzane do	Uwaga nieuwzględniona. Włączając wodór do definicji „paliwa” nie ma konieczności zmiany brzmienia art. 3 ust. 3 i 4 ustawy.

			obrotu oraz magazynowane, o ile paliwa te spełniają normy techniczne Unii Europejskiej w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów.”	
43	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 3a)	Krajowa Izba Gospodarcza	Art. 3a należy dodać punkt 2b w brzmieniu: „Minister właściwy do spraw energii oraz minister właściwy do spraw klimatu określają, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla wodoru używanego jako paliwo w transporcie, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w zakresie doświadczeń w jego stosowaniu, oraz normy obowiązujące w Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych.	Uwaga nieuwzględniona. Intencją projektu ustawy jest objęcie Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw tylko wodoru wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych. Wodór przeznaczony do zastosowania w ogniwach paliwowych powinien posiadać jak wyższą jakość. Występowanie zanieczyszczeń może negatywnie wpływać na trwałość i wydajność ogniw. Restrykcyjne wymagania w tym zakresie przewiduje norma EN 17124:2018.
44	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 3 ust. 1; art. 3a)	Polska Izba Magazynowania Energii	W Art. 3a. ust. 1. Zostaje wprowadzona zmiana: Paliwa stałe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na przeznaczenie , ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Komentarz: Dodano warunek związany z przeznaczeniem (w przypadku transportu wodorowego norma SAE) W Art. 3a. zostaje dodany punkt 4.: Minister właściwy do spraw energii oraz minister właściwy do spraw klimatu określają, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla wodoru używanego jako paliwo w transporcie, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie doświadczeń w ich stosowaniu, oraz norm obowiązujących w Unii Europejskiej. Wodór dopuszczony do obrotu jako paliwo w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie	Uwaga częściowo uwzględniona. Pierwsza część uwagi pozostaje nieuwzględniona z uwagi na brak zrozumienia jej intencji. Nie wskazano w uwadze jaki związek z paliwami stałymi ma transport wodorowy i przywołana norma SAE. Druga część uwagi została uwzględniona w zakresie określenia wymagań

			<p>członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, może być wprowadzany do obrotu oraz magazynowany, o ile spełnia normy techniczne Unii Europejskiej również w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów</p> <p>Komentarz: Dodany punkt mówi o ustanowieniu i usankcjonowaniu normy jakościowej wodoru w transporcie obowiązującej w Unii Europejskiej, w celu zapobieganiu utracie jakości, żywotności a wręcz uniemożliwieniu stosowania w niektórych pojazdach.</p> <p>Uzupełnienie o import.</p>	<p>jakościowych dla wodoru zużywanego w pojazdach samochodowych. Nie przewiduje się jednak określania dopuszczalnych poziomów odchylenia od tych wymagań – wódor przeznaczony do stosowania w ogniwach paliwowych musi posiadać jak najwyższą jakość.</p> <p>Włączając wódor do definicji „paliwa” nie ma konieczności zmiany brzmienia art. 3 ust. 3 i 4 ustawy.</p>
45	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw	Polska Izba Magazynowania Energii	<p>Wprowadza się Art. 6f):</p> <p>W celu potwierdzenia jakości i źródła pochodzenia wodoru, przedsiębiorstwo wytwarzające może posługiwać się świadectwem pochodzenia (certyfikatem) zielonego wodoru wydawanym po uprzednim audycie przez jednostkę certyfikującą posiadającą stosowną akredytację w tym zakresie.</p> <p>Komentarz: Certyfikat pochodzenia jest gwarantem jakości i źródła pochodzenia zielonego wodoru, który jest celem strategicznym w Unii Europejskiej. Certyfikat daje przewagę przy pozyskiwaniu funduszy EU.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>W ramach objęcia wodoru wykorzystywanego w transporcie Systemem monitorowania i kontrolowania jakości wprowadzono do projektu ustawy przepis nakładający na podmiot wytwarzający wódor obowiązek wystawiania certyfikatu jakości wodoru. Certyfikat jakości wodoru będzie potwierdzał, że wódor wytworzony przez danego wytwórcę spełnia wymagania jakościowe określone w drodze rozporządzenia.</p> <p>Projekt ustawy nie przewiduje, aby taki certyfikat był gwarantem źródła pochodzenia zielonego wodoru, ponieważ źródło pochodzenia nie ma</p>

				wpływu na wymagania jakościowe.
46	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw	Krajowa Izba Gospodarcza	Należy dodać art. 6f. w brzmieniu: „W celu potwierdzenia jakości i źródła pochodzenia wodoru, przedsiębiorstwo wytwarzające może posługiwać się świadectwem pochodzenia zielonego wodoru wydawanym po uprzednim audycie przez jednostkę certyfikującą posiadającą stosowną akredytację w tym zakresie.”	Uwaga częściowo uwzględniona. W ramach objęcia wodoru wykorzystywanego w transporcie Systemem monitorowania i kontrolowania jakości wprowadzono do projektu ustawy przepis nakładający na podmiot wytwarzający wodór obowiązek wystawiania certyfikatu jakości wodoru. Certyfikat jakości wodoru będzie potwierdzał, że wódor wytworzony przez danego wytwórcę spełnia wymagania jakościowe określone w drodze rozporządzenia. Projekt ustawy nie przewiduje, aby taki certyfikat był gwarantem źródła pochodzenia zielonego wodoru, ponieważ źródło pochodzenia nie ma wpływu na wymagania jakościowe..
47	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 9)	Polska Izba Magazynowania Energii	Artykuł 9 powinien mieć adekwatny punkt w kontekście paliwa gazowego (wodór) odnoszący się do dystrybutorów oraz magazynów, ich oznakowania i zasad lokalizacji ze względu na bezpieczeństwo zgodnie z regulacjami unijnymi ATEX	Uwaga nieuwzględniona. Obowiązek oznakowania dystrybutorów wodoru został przewidziany w art. 41 ust. 6 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elekromobilności i paliwach alternatywnych. Wymagania w tym zakresie określa Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 27

				<p>sierpnia 2020 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania lub ładowania pojazdu samochodowego takim paliwem.</p> <p>Proponowana zmiana w części dotyczącej oznakowania i zasad lokalizacji magazynów wodoru oraz zasad lokalizacji dystrybutorów wodoru znajduje się poza zakresem projektu ustawy.</p>
48	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 9)	Krajowa Izba Gospodarcza	Art. 9 należy rozszerzyć o punkt dotyczący wodoru, odnoszący się do dystrybutorów i magazynów, ich oznakowania i zasad lokalizacji ze względu na bezpieczeństwo.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Obowiązek oznakowania dystrybutorów wodoru został przewidziany w art. 41 ust. 6 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elekromobilności i paliwach alternatywnych.</p> <p>Wymagania w tym zakresie określa Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania lub ładowania pojazdu samochodowego takim paliwem.</p>

				Proponowana zmiana w części dotyczącej oznakowania i zasad lokalizacji magazynów wodoru oraz zasad lokalizacji dystrybutorów wodoru znajduje się poza zakresem projektu ustawy.
49	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 10)	Krajowa Izba Gospodarcza	Art.. 10 należy rozszerzyć o punkt 3, w brzmieniu: „3) wodoru niespełniającego wymagań jakościowych określonych w przepisach i normach polskich.”	Uwaga uwzględniona.
50	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 10)	Polska Izba Magazynowania Energii	W art. 10 dodaje się punkt 3: 3) wodoru niespełniającego wymagań jakościowych określonych w przepisach i normach Polskich i Unii Europejskiej.	Uwaga uwzględniona.
51	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 10)	Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych	Rekomenduje się uwzględnienie możliwości stosowania wodoru niespełniającego wymagań jakościowych w działalności badawczej. Proponowana zmiana polega na dodaniu do art. 10 pkt 3 o następującym brzmieniu: <i>3) wodoru niespełniającego wymagań jakościowych określonych w przepisach i normach polskich i Unii Europejskiej.</i>	Uwaga uwzględniona.
52	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 30i ust. 3)	POPiHN	<u>Wniosek o wszczęcie równoległe konsultacji w zakresie aktów wykonawczych</u> Jednocześnie, mając na uwadze fakt, że w związku z nowelizacją konieczne będzie wydanie wzoru nowego rozporządzenia na podstawie art. 30i ust. 3, POPiHN apeluje, aby projekt takiego rozporządzenia był procedowany równoległe do zmian ustawy. Z uwagi na presję czasu wydaje się to konieczne. Jednocześnie niezbędne jest znowelizowanie rozporządzenia Ministra Energii w sprawie metodyki obliczania emisji gazów cieplarnianych, określenia wskaźników ich emisji oraz wartości opałowej dla poszczególnych paliw i wartości energetycznej energii elektrycznej poprzez dodanie do niego wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla wodoru.	Uwaga uwzględniona.
53	Art. 1 pkt 15 projektu ustawy	POPiHN	<u>Przepisy dotyczące UER</u> Proponujemy poniższe brzmienie art. 30j ust 2. oraz dodanie art. 30j. ust. 3. Art. 30j. 2: Ewidencja, o której mowa w ust. 1 zawiera:	Uwaga uwzględniona.

- 1) nazwę projektu, z którego osiągnięte zostaną redukcje emisji gazów cieplarnianych;
- 2) datę rozpoczęcia projektu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) jednorazowy numer certyfikatu jednoznacznie identyfikujący projekt, o którym mowa w pkt 1; numer i nazwę metodologii według której realizowano projekt;
- 4) wskazanie współrzędnych geograficznych projektu, o którym mowa w pkt 1, w stopniach do czwartego miejsca po przecinku;
- 5) wskazanie okresu, w którym osiągnięto redukcję osiągnięta zostanie redukcja emisji gazów cieplarnianych, wykorzystaną planowaną do wykorzystania do realizacji celu, o którym mowa w art. 30b ust. 1;
- 6) wskazanie wartości osiągniętych redukcji, średnich rocznych redukcji, o których mowa w pkt 1, w kilogramach ekwiwalentu CO₂, wynikającej z posiadanej dokumentacji.
- 7) jedynie UER wpisane do ewidencji mogą zostać rozliczone w sprawozdaniu rocznym podmiotu zobowiązanego do realizacji NCR.

Art. 30j. 3: Podmiot realizujący NCR w terminie 7 dni po zawarciu transakcji kupna redukcji, o których mowa w ust. 2, pkt. 1 jest zobowiązany zgłosić Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacje, o których mowa w ust. 2., natomiast Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (URE) dokonuje wpisu do ewidencji, o której mowa w ust. 1.

Zdaniem POPiHN, jednym z niebezpieczeństw w zakresie realizacji NCR poprzez pozyskiwanie certyfikatów redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym jest ryzyko zgłoszenia tego samego certyfikatu przez dwa lub więcej podmiotów. Tym samym niezbędne jest prowadzenie ewidencji na poziomie krajowym. Jednakże ewidencja ta powinna być prowadzona w sposób bieżący w ciągu całego roku kalendarzowego, tak aby podmiot realizujący NCR mógł zidentyfikować czy dany projekt został już zakupiony przez inny podmiot przed zawarciem ewentualnej transakcji, lub mógł też odpowiednio wcześniej zastosować środki zaradcze, np. uruchomić kolejną transakcję zakupu. Prowadzenie ewidencji na podstawie danych przekazanych w sprawozdaniu rocznym nie minimalizuje ryzyka dla podmiotów realizujących NCR, ponieważ dopiero po złożeniu sprawozdania i weryfikacji przez URE danych w nim zawartych może okazać się, że podmiot nie wywiązał się z obowiązku.

Z uwagi na to, że czas zgłoszenia transakcji zakupu UER ma kluczowe znaczenie i powinien być możliwie jak najkrótszy, podmioty realizujące NCR mogłyby samodzielnie dokonywać wpisu do ewidencji wypełniając formularz w wersji on-line, po uprzednim założeniu konta i zalogowaniu.

W punktach 3 i 6 ust. 2 proponujemy zmiany korekcyjne wynikające z faktu zgłaszania projektów UER w trakcie roku kalendarzowego, co oznacza, że numer certyfikatu i dokładna wartość redukcji nie będą dostępne. Zgodnie z ISO 14064 emisje w projekcie będą monitorowane w ciągu roku zgodnie z wymaganiami, a po jego zakończeniu organizacja posiadająca akredytację ISO 14065 przystąpi do procesu weryfikacji osiągniętych redukcji i wyda stosowny certyfikat.

Propozycje przedstawione w zgłoszonej uwadze zostaną wykorzystane do opracowania przepisu, który będzie uwzględniał również stanowisko URE oraz MKiŚ.

54	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 35a pkt 7)	POPiHN	<p><u>Zamiana mechanizmu kary na alternatywną opłatę zastępczą</u></p> <p>Jak już było wspomniane, mając na uwadze ograniczenia logistyczne i prawne, podmioty zobowiązane do realizacji NCR nie mają możliwości pełnej realizacji tego obowiązku krajowymi metodami. Wynika to z uwarunkowań rynkowych, za które co do zasady branża paliwowa nie może ponosić odpowiedzialności. Na obecnym etapie jedyną możliwością realizacji NCR jest zakup stosownych certyfikatów potwierdzających redukcję emisji GHG na etapie wydobywania poza Polską. Oznacza to istotną stratę dla gospodarki krajowej i nie przybliża Polski do zakładanego celu neutralności klimatycznej.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, wskazane jest zmodyfikowanie nazewnictwa i wprowadzenie do zapisów ustawowych alternatywnych mechanizmów, które mogłyby być stosowane zamiast przepisów <i>stricte</i> karnych. Uważamy, że nakładanie na podmiot zobowiązany, kary administracyjnej (art. 35a pkt 7 ustawy) powinno być zastąpione mechanizmem opłaty zastępczej. Podkreślić należy, że kara administracyjna może pociągać za sobą dodatkowe, ujemne konsekwencje dla podmiotu ukaranego (rynek finansowy, opinia publiczna), jak i administracji publicznej, co w odniesieniu do realizacji NCR uznać należy za nieuzasadnione (brak obiektywnego zawinienia podmiotu).</p> <p>Mechanizm opłaty zastępczej ograniczyłby z pewnością ilość ewentualnych sporów sądowych dotyczących wymiaru kary. Ponadto środki uzyskane z tego tytułu mogłyby zasilić Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przez co przyczyniłyby się do inwestycji w rozwój gospodarki niskoemisyjnej. Takie rozwiązanie, byłoby zgodne z celem zakładanym przez pakiet Europejskiego Zielonego Ładu. Rozwiązanie to byłoby też instrumentem wsparcia krajowej gospodarki w czekającym nas procesie transformacji energetycznej.</p>	Uwaga uwzględniona.
55	Propozycja zmiany ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 35c ust. 3)	DUON Dystrybucja	<p>3. Uwaga dotycząca proponowanej wysokości kary z tytułu braku realizacji obowiązku zapewnienia minimalnej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przez podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny (NCR)</p> <p>3.1. Projekt nowelizacji przewiduje zmianę w art. 35c ust. 3 nowelizowanej ustawy, określającym wysokość kary pieniężnej za brak realizacji NCR. W aktualnym brzmieniu tego przepisu wysokość kary jest zależna od średniej ceny uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notowanej na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym realizowany był obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym ostatni dzień roku, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku NCR, w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ten dzień, wyrażoną w złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq] (opis symbolu „S”).</p> <p>3.2. Zgodnie z uzasadnieniem projektu nowelizacji intencją rządu jest zmniejszenie stanu niepewności podmiotów realizujących NCR co do wysokości kary. W związku z tym projekt przewiduje w opisie symbolu „S” wskazanie konkretnej wartości, która będzie uwzględniana we wzorze służącym do obliczania wysokości kary pieniężnej w przypadku braku realizacji NCR na wymaganym poziomie. W projekcie zapropozowano cenę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na stałym poziomie wynoszącym 215,00 złotych za tonę ekwiwalentu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Projekt ustawy przewiduje w opisie symbolu „S” wskazanie konkretnej wartości, która będzie uwzględniana we wzorze służącym do obliczania wysokości kary pieniężnej w przypadku braku realizacji NCR na wymaganym poziomie. W projekcie ustawy zaproponowano cenę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na stałym poziomie wynoszącym 215,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq].</p>

		<p>dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq]. Jednocześnie wyjaśniono, że zaproponowana wysokość została obliczona przy założeniu, że cena uprawnień do emisji gazów cieplarnianych wynosi 50 Euro za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla, co w przeliczeniu na złote według rocznego kursu średnioważonego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski za rok 2019 wynoszącego 4,298, daje w zaokrągleniu wartość 215,00 złotych. Zaproponowana zmiana ma umożliwić podmiotom bardziej precyzyjne oszacowanie wysokości potencjalnej kary.</p> <p>3.3. Podzielając główny kierunek zmiany tj. dążenie do zmniejszenia stanu niepewności podmiotów realizujących NCR co do wysokości kary (związanej z dużymi wahaniami cen uprawnień do emisji) <u>wskazujemy, że zaproponowany poziom ceny uprawnień do emisji należy uznać za rażąco wygórowany i nie znajdujący uzasadnienia, zarówno w historycznych jak i prognozowanych notowaniach cen tych uprawnień na giełdach EEX i ICE.</u></p> <p>3.4. Jak wynika z danych publikowanych w raportach Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami (KOBiZE):</p> <p>1) Maksymalne dzienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku wtórnym spot w latach 2008-2020 charakteryzowały się olbrzymią zmiennością, nigdy nie przekroczyły jednak poziomu 30 EUR. Dla przykładu można wskazać, że dzienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot, zgodnie z danymi publikowanymi przez giełdy EEX i ICE osiągały w ostatnim czasie następujące poziomy:</p> <p>(a) 31.12.2018 – 31.12.2019 - minimum - 18,71 EUR; maksimum 29,77 EUR¹;</p> <p>(b) w czerwcu 2020 - minimum - 20,89 EUR; maksimum - 26,90 EUR².</p>	<p>Zmiana przepisu w tym zakresie będzie dotyczyła kar za brak realizacji NCR w 2021 r. i latach kolejnych.</p> <p>Zaproponowana zmiana zniweluje ryzyko gwałtownych wahań ceny uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz umożliwi podmiotom bardziej precyzyjne oszacowanie wysokości potencjalnej kary.</p> <p>Zaproponowana wartość symbolu S nie jest uzależniona od kształtowania się rynków światowych związanych z ceną uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, ale ma na celu zmotywowanie podmiotów zobowiązanych do realizacji NCR, do podjęcia wszelkich możliwych działań pozwalających na jego wykonanie.</p>
--	--	--	--

¹ Raport z rynku CO₂ – grudzień 2019, Nr 93 (str. 4): https://www.kobize.pl/uploads/materialy/materialy_do_pobrania/raport_co2/2019/KOBiZE_Analiza_ryнку_CO2_grudzien_2019.pdf

² Raport z rynku CO₂ – czerwiec 2020, Nr 99 (str. 1): https://kobize.pl/uploads/materialy/materialy_do_pobrania/raport_co2/2020/KOBiZE_Analiza_ryнку_CO2_czerwiec_2020.pdf

2) Z kolei prognozy prezentowane w raporcie KOBiZE z kwietnia 2020 r. (str. 4 i 5) zakładają następujące zmiany cen uprawnień do emisji w okresie 2021-2030³:

Źródło: KOBiZE

Tabela 4. Aktualna prognoza cen uprawnień EUA w latach 2021-2030 wg Refinitiv (ceny nominalne w euro)

Prognoza cen uprawnień EUA (w EUR)											
Instytucja/data	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2021-30
Prognoza z 22.04.2020	22	22	22	21	19	18	17	18	20	22	20,1
Prognoza z 16.10.2019	32	33	32	29	26	24	21	21	23	27	26,8

Źródło: prognoza Refinitiv z dnia 22 kwietnia 2020 r.

Tabela 3. Aktualna prognoza cen uprawnień EUA na lata 2020-2022 według pięciu wybranych instytucji (w EUR)

Instytucja	II kw. 2020	III kw. 2020	2020	2021	2022
Energy Aspects	20	22	23	33,3	37,5
Refinitiv (Thomson Reuters)	18	19	20	22	22
Commerzbank	18	20	21,5	28,5	b/d
Engie Global Markets	21,5	22,5	22	24,25	27,75
Vertis	18	19,5	20	25	27
Średnia z 24 kwietnia 2020 r.	19,1	20,6	21,3	26,61	28,56
Średnia z 15 stycznia 2020 r.	26,62	x	27,46	31,45	33,75
Różnica	-28,25%	x	-22,43%	-15,39%	-15,37%

Źródło: Refinitiv z dnia 24 kwietnia 2020 r.

3.5. Mając na uwadze przytoczone powyżej dane należy stwierdzić, że **zaproponowany w projekcie nowelizacji poziom ceny uprawnienia do emisji znacząco przekracza maksymalne pułapy tej ceny prognozowane w najbliższych latach, co powoduje, że wyliczona w oparciu o tę cenę kara z tytułu nie zrealizowania NCR będzie niewspółmiernie wysoka i dotkliwa dla podmiotów realizujących NCR, w szczególności w porównaniu do realnych szkód dla środowiska związanych z nieosiągnięciem wymaganego poziomu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych (których pieniężnym ekwiwalentem jest właśnie cena giełdowa uprawnień do emisji)**. W uzasadnieniu projektu nowelizacji nie uzasadniono przy tym w jakikolwiek sposób, dlaczego zaproponowano cenę uprawnienia do emisji na poziomie 50 EUR w szczególności poprzez odniesienie do notowań EUA, prognoz ich kształtowania się w przyszłości i innych źródeł.

³ Raport z rynku CO2 – kwiecień 2020, Nr 97 (str. 4 i 5):

https://www.kobize.pl/uploads/materialy/materialy_do_pobrania/raport_co2/2020/KOBiZE_Analiza_ryнку_CO2_kwiecien_2020.pdf

			<p>3.6. Ponadto zaproponowana w projekcie nowelizacji rażąco wysoka cena uprawnień do emisji, niepowiązana z historycznymi ani z prognozowanymi notowaniami, stanowi istotne odejście od obecnie obowiązującej regulacji, zgodnie z którą cena uprawnień do emisji przyjmowana do kalkulacji wysokości kary powinna odpowiadać średnioważonej cenie wynikającej z rzeczywistych notowań. W uzasadnieniu projektu nowelizacji brakuje wyjaśnienia potrzeby i celu takiej zmiany, co stanowi istotny brak projektu i jest niezgodne z art. 34 Uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. M. P. z 2019 r. poz. 1028 z późn. zm.), zgodnie z którym <u>uzasadnienie projektu ustawy powinno wyjaśniać potrzebę i cel wydania ustawy.</u></p> <p>3.7. Uwzględniając powyższe proponujemy, aby symbol „S” we wzorze kalkulacji kary z tytułu braku realizacji NCR w 2020 r. i w kolejnych latach (w których projekt nowelizacji zakłada utrzymania obowiązku realizacji NCR na poziomie 6%) oznaczał średnią cenę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notowaną na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot (obliczoną jako cenę średnioważoną ze wszystkich notowań dziennych) w roku poprzedzającym rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku realizacji NCR wynikającego z art. 30b ust. 1 ustawy, w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roku, którego dotyczy obowiązek realizacji NCR, wyrażoną w złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}].</p> <p>3.8. Pozwoli to na zrealizowanie celu projektu nowelizacji, tzn. na zniesienie stanu niepewności co do wysokości kary wynikającej z wahań dziennych notowań tych uprawnień a jednocześnie jest to rozwiązanie pozwalające na określenie wysokości kary na poziomie odpowiadającym uśrednionym w skali roku cenom uprawnień do emisji wynikającym z realnych notowań na giełdach ICE/ECX i EEX.</p>	
56	Propozycja zmiany ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych	POPiHN	<p><u>Definicja wodoru</u></p> <p>Proponujemy uzupełnienie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, polegające na wprowadzeniu definicji wodoru odnawialnego tj.:</p> <p>inne paliwa odnawialne – paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, 284, 568 i 695), w tym wodór odnawialny, z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie.</p> <p>wodór odnawialny – wodór wytworzony z odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem biowodoru.</p> <p>Należy podkreślić, że wprowadzenie do projektu nowelizacji ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest krokiem w dobrym kierunku, który powinien przyczynić się do znoszenia barier regulacyjnych utrudniających rozwój wykorzystania wodoru w transporcie. Jednocześnie należy zauważyć, że stworzenie definicji kolejnego paliwa tj. wodoru stwarza dylemat co do miejsca w systematyce definicji paliw dla wodoru z odnawialnej energii elektrycznej. Dotychczas wodór z OZE mógł być zaliczany do grupy innych paliw odnawialnych. W tym momencie, kiedy mamy odrębną definicję dla wodoru istnieje zagrożenie pod kątem realizacji celu</p>	<p>Uwaga przyjęta do wiadomości.</p> <p>Uwaga będzie rozpatrywana w trakcie prac legislacyjnych nad nowelizacją ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Rozpoczęcie procesu legislacyjnego planowane jest na początku 2021 r.</p>

			<p>NCW, że może powstać i utrwalić się interpretacja klasyfikująca wodór z OZE poza katalogiem innych paliw odnawialnych. Należy pamiętać, że do realizacji NCW wliczane są biokomponenty i inne paliwa odnawialne. Zatem skutek wprowadzenia tej definicji, bez jednoczesnej korekty innych przepisów, może spowodować brak możliwości zaliczenia wodoru z elektrolizy (gdzie źródłem energii jest OZE) do celów w zakresie energii odnawialnej w transporcie.</p>	
--	--	--	---	--

Tabela zgodności

Tytuł projektu:	<i>Ustawa o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw</i>
Tytuł wdrażanego aktu:	<p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylająca dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 88, z późn. zm.) – w zakresie art. 1 pkt 5</p> <p>Dyrektywa Rady (UE) 2015/652/WE z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiająca metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyn i olejów napędowych (Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 26, z późn. zm.)</p> <p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 1, z późn. zm.)</p>

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylająca dyrektywę 93/12/EWG – w zakresie art. 1 pkt 5

Jednostka red.	Treść przepisów UE	Obowiązek wdrożenia T/N	Jednostka red.	Treść projektowanych przepisów
Art. 1 pkt 5	1. Państwa członkowskie wyznaczają dostawcę lub dostawców odpowiedzialnych za monitorowanie i sprawozdawczość dotyczące emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia w przeliczeniu na jednostkę energii uzyskanej z paliw i energii dostarczonej.		Art. 1 pkt 1 lit. d	d) pkt 14 otrzymuje brzmienie: „14) wprowadzanie do obrotu - rozporządzenie paliwami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym”;

			<p>Art. 1 pkt 1 lit. g</p> <p>g) pkt 28 otrzymuje brzmienie: „28) Narodowy Cel Redukcyjny – minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej lub wodoru stosowanych w transporcie oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, w przeliczeniu na jednostkę energii;”,</p> <p>Art. 1 pkt 1 lit. h</p> <p>h) w pkt 29: - w lit. a: -- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej lub wodoru, który:”, -- tiret pierwsze otrzymuje brzmienie: „- rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub”, - po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu: „aa) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), na stacji paliwowej lub stacji zakładowej;”, – w lit. b wyrazy „art. 30b ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 30b ust. 1 i 2”, - w lit. c: -- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 30b ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 30b ust. 1 i 2”,</p>
--	--	--	---

				<p>-- tiret pierwsze otrzymuje brzmienie: „- rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub”,</p>
			Art. 1 pkt 21 lit. b i c projektu	<p>21) w art. 30g: b) w ust. 2 wyrazy „15 lipca” zastępuje się wyrazami „31 października”, c) w ust. 3 wyrazy „31 sierpnia” zastępuje się wyrazami „31 grudnia”;</p>
Art. 1 pkt 5	<p>2. Państwa członkowskie wymagają od dostawców możliwie stopniowego zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia w przeliczeniu na jednostkę energii uzyskanej z paliw i energii dostarczonej o maksymalnie 10 % do dnia 31 grudnia 2020 r. w stosunku do podstawowej normy dla paliw, o której mowa w ust. 5 lit. b). Zmniejszenie to składa się z: a) 6% do dnia 31 grudnia 2020 r. Dla celów zmniejszenia emisji państwa członkowskie mogą wymagać od dostawców spełnienia następujących celów przejściowych: 2 % do dnia 31 grudnia 2014 r. i 4 % do dnia 31 grudnia 2017 r.; b) wskaźnikowego celu dodatkowego 2% do dnia 31 grudnia 2020 r., z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1 lit. h), osiąganego za pośrednictwem jednej lub obu następujących metod: (i) zaopatrzenia transportu w energię dostarczaną w celu stosowania we wszelkiego rodzaju pojazdach drogowych lub maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach (w tym w statkach żeglugi śródlądowej), ciągnikach rolniczych i leśnych oraz statkach rekreacyjnych;</p>	T	Art. 1 pkt 17 projektu	<p>17) w art. 30b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany, z uwzględnieniem art. 30e, zapewnić w danym roku kalendarzowym minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej lub wodoru, stosowanych w transporcie, w przeliczeniu na jednostkę energii rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne, oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez ten podmiot na potrzeby własne. 2. Wartość ograniczenia, o którym mowa w ust. 1: 1) wynosi 6%; 2) oblicza się na podstawie wskaźników emisji gazów cieplarnianych dla poszczególnych paliw lub energii i wartości energetycznych tych paliw lub energii, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 30h i art. 30ha, w</p>

	<p>(ii) wykorzystania wszelkich technologii (w tym wychwytywania i składowania dwutlenku węgla) umożliwiających zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia dostarczonego paliwa lub energii w przeliczeniu na jednostkę energii;</p> <p>c) wskaźnikowego celu dodatkowego 2 % do dnia 31 grudnia 2020 r., z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1 lit. i), osiąganego za pośrednictwem wykorzystania kredytów nabytych w ramach mechanizmu czystego rozwoju protokołu z Kioto, na warunkach określonych w dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (17), w celu redukcji w sektorze dostaw paliw.</p>		<p>Art. 1 pkt 33 projekt u</p>	<p>stosunku do emisji gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii z 2010 r.”;</p> <p>33) po Rozdziale 4 dodaje się Rozdział 4a w brzmieniu: „Rozdział 4a Przepisy epizodyczne Art. 37a. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny może zrealizować obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, uiszczając opłatę zastępczą w wysokości określonej w ust. 3, jeżeli wykáže, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizował Narodowy Cel Redukcyjny na minimalnym określonym poziomie. 2. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, o którym mowa w ust. 1, wynosi: 1) 4,0% na 2021 r.; 2) 4,1% na 2022 r.; 3) 4,5% na 2023 r.; 4) 5,0% na 2024 r. 3. Minimalny poziom, o którym mowa w ust. 2, oblicza się zgodnie z art. 30b ust. 2 pkt 2. 4. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru: $Oz = Soz \times Ooz \times Woz,$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: Oz – wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych [zł], Soz – odpowiednio: 1) 116,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq] w 2021 r.,</p>
--	---	--	---	---

			<p>2) 135,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq] w 2022 r.,</p> <p>3) 157,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq] w 2023 r.,</p> <p>4) 182, 00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq] w 2024 r.,</p> <p>Ooz – wartość niewykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w przeliczeniu na jednostkę energii [tCO₂eq/MJ], z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku,</p> <p>Woz – odpowiednio wartość opałową lub energetyczną paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub wodoru, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na potrzeby własne na tym terytorium oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].</p> <p>5. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2.</p> <p>6. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy, do dnia 31</p>
--	--	--	---

				lipca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2.”.
Art. 1 pkt 5	3. Emisje gazów cieplarnianych w cyklu życia biopaliw obliczane są zgodnie z art. 7d. Emisje gazów cieplarnianych w cyklu życia innych paliw i energii obliczane są z wykorzystaniem metodologii określonej zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.	T	Załącznik nr 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych	Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.
Art. 1 pkt 5	4. Państwa członkowskie zapewniają, że grupa dostawców może zdecydować o wspólnym wypełnianiu obowiązków wpływających z ust. 2. W takim przypadku dla celów ust. 2 grupę dostawców uważa się za jednego dostawcę.	T	Art. 1 pkt 18 projekt u Art. 1 pkt 19 projekt u Art. 1 pkt 24	18) użyte w art. 30d w ust. 1, w art. 30e w ust. 1 i 2 oraz w ust. 4 w pkt 1 w treści oświadczenia w pkt 3, w art. 30f w ust. 1 i w ust. 5 pkt 1 oraz w art. 35a w pkt 7 wyrazy „art. 30b ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 30b ust. 1 i 2”; 19) w art. 30d uchyla się ust. 2-6; 24) w art. 30i: b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1d w brzmieniu:

			lit. b projekt u	<p>„1a. Podmiot wspólnie realizujący Narodowy Cel Redukcyjny na podstawie art. 30d ust. 1, do sprawozdania rocznego, o którym mowa w ust. 1, dołącza informację o podmiotach, z którymi wspólnie zrealizował ten obowiązek.</p> <p>1b. W informacji, o której mowa w ust. 1a, wskazuje się:</p> <ol style="list-style-type: none">1) nazwy i adresy siedzib podmiotów, o których mowa w art. 30d ust. 1, oraz ich adresy do doręczeń w przypadku gdy są inne niż adresy ich siedzib, z uwzględnieniem art. 30c;2) numery identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotów, o których mowa w art. 30d ust. 1, oraz numery identyfikacyjne podmiotów w odpowiednich rejestrach państwa obcego, jeżeli zostały nadane. <p>1c. Do informacji, o której mowa w ust. 1a, dołącza się oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu składającego tę informację o następującej treści:</p> <p>„Oświadczam, że:</p> <ol style="list-style-type: none">1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;2) obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), został wspólnie zrealizowany z następującymi podmiotami: ...;3) znane mi są warunki określone w art. 30b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”. <p>1d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1c, zawiera oznaczenie miejsca i datę złożenia oraz podpis składającego, a także klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;</p>
--	--	--	---------------------------------	---

Dyrektywa Rady (UE) 2015/652/WE z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiająca metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyn i olejów napędowych

Jednostka red.	Treść przepisów UE	Obowiązek wdrożenia T/N	Jednostka red.	Treść projektowanych przepisów
Art. 6 dyrektywy	<p>Sankcje</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wdrożenia. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach do dnia 21 kwietnia 2017 r. oraz niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.</p>	T	<p>Art. 1 pkt 18 projektu</p> <p>Art. 1 pkt 20 projektu</p> <p>Art. 1 pkt 25 projektu</p> <p>Art. 1 pkt 28 lit. b projektu</p>	<p>18) użyte w art. 30d w ust. 1, w art. 30e w ust. 1 i 2 oraz w ust. 4 w pkt 1 w treści oświadczenia w pkt 3, w art. 30f w ust. 1 i w ust. 5 w pkt 1 oraz w art. 35a w pkt 7 wyrazy „art. 30b ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 30b ust. 1 i 2”;</p> <p>20) w art. 30f w ust. 5 w pkt 2 wyrazy „art. 30b ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 30b ust. 2 pkt 2”;</p> <p>25) po art. 30i dodaje się art. 30j i art. 30k w brzmieniu: „Art. 30k. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może żądać od podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny przedstawienia dokumentów lub informacji dotyczących realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.”;</p> <p>28) w art. 35a: b) w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12-14 w brzmieniu: „12) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który odmawia przedstawienia dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 30k; 13) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który wprowadza w błąd Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w</p>

			<p>Art. 1 pkt 29 projekt u</p> <p>Art. 1 pkt 30 projekt u</p>	<p>zakresie przedstawianych dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 30k;</p> <p>29) w art. 35b: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, przez podmioty wspólnie realizujące ten obowiązek, karze pieniężnej podlegają te podmioty, które nie zrealizowały tego obowiązku w przypadku rozliczania samodzielnej jego realizacji.”, b) uchyla się ust. 2;</p> <p>30) w art. 35c: a) w ust. 1 wyrazy „i 11” zastępuje się wyrazami „i 11-14”, b) w ust. 3: - objaśnienie symbolu „S” otrzymuje brzmienie: „S –215,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO₂eq],”, - objaśnienie symbolu „O” otrzymuje brzmienie: „O – wartość niewykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w przeliczeniu na jednostkę energii [tCO₂eq/MJ], z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku,”, - objaśnienie symbolu „W” otrzymuje brzmienie: „W –odpowiednio wartość opałow lub energetyczną paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub wodoru, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na potrzeby własne na tym terytorium oraz energii elektrycznej sprzedawanej</p>
--	--	--	---	--

			<p>odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].”;</p> <p>Art. 1 pkt 31 lit. a projektu</p> <p>31) w art. 35d: a) w ust. 1: - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 7, 8, 12 i 13 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, ”,</p> <p>Art. 1 pkt 32 projektu</p> <p>32) w art. 35e: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a pkt 1-6 oraz 9-14 stanowią dochód budżetu państwa.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a pkt 7 i 8 stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. 1b. Karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 7, uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.”;</p>
Załącznik I, Część 1, pkt 1	1. Gazy cieplarniane uwzględniane do celów obliczenia intensywności emisji gazów cieplarnianych pochodzących z paliwa to dwutlenek węgla (CO ₂), podtlenek azotu (N ₂ O) i metan (CH ₄). Do celów obliczania ekwiwalentu CO ₂ emisje tych gazów przybierają w odniesieniu do emisji ekwiwalentu CO ₂ następujące wartości: CO ₂ :1; CH ₄ : 25; N ₂ O: 298	T	<p>Rozporządzenie z dnia 20 lipca 2017 r. w sprawie</p> <p>Objaśnienia do wzoru sprawozdania rocznego dotyczącego emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 20 lipca 2017 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, wydanego na podstawie art. 30i ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i</p>

			<p>e sprawa zdania roczne go dotycz ącego emisji gazów cieplarni anych h w cyklu życia paliw i energii elektry cznej</p>	<p>kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.)</p>
<p>Załącznik I, Część 1, pkt 3 lit. d)</p>	<p>„Redukcja emisji w segmencie wydobywczym” oznacza redukcję emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym zgłoszoną przez dostawcę, mierzoną w gCO₂eq, jeżeli jest określona ilościowo i ujęta w sprawozdawczości zgodnie z określonymi niżej wymogami.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 25 projektu</p>	<p>25) po art. 30i dodaje się art. 30j i art. 30k w brzmieniu: „Art. 30j. 1. Na potrzeby ewidencji, o której mowa w ust. 4, podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który zamierza w danym roku kalendarzowym wykorzystać do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, redukcję emisji gazów cieplarnianych pochodzącą z projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, osiągniętą w roku kalendarzowym, za który realizowany jest obowiązek, może poinformować o tym zamiarze Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nie później niż do dnia 1 czerwca roku następującego po tym roku kalendarzowym. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:</p>

				<ol style="list-style-type: none">1) nazwę projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z którego pochodzi redukcja emisji gazów cieplarnianych;2) informację, czego dotyczy projekt redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z którego pochodzi redukcja emisji gazów cieplarnianych;3) jednorazowy numer certyfikatu, o którym mowa w części 2 w pkt 1 lit. f załącznika I do dyrektywy Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych, jednoznacznie identyfikujący projekt redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z którego pochodzi redukcja emisji gazów cieplarnianych;4) numer, o którym mowa w części 2 pkt 1 lit. g załącznika I do dyrektywy Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych, jednoznacznie identyfikujący metodę obliczania i związany z nią schemat;5) datę rozpoczęcia projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z którego pochodzi redukcja emisji gazów cieplarnianych, późniejszą niż dzień 1 stycznia 2011 r.;6) osiągniętą roczną wartość redukcji emisji gazów cieplarnianych pochodzącą z projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla;7) wartość redukcji emisji gazów cieplarnianych pochodzącej z projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie
--	--	--	--	---

				<p>wydobywczym, którą podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny zamierza wykorzystać do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla;</p> <p>8) określenie przedziału czasowego, w którym osiągnięto redukcję emisji gazów cieplarnianych pochodzącą z projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, którą podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny zamierza wykorzystać do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2;</p> <p>9) współrzędne geograficzne projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z którego pochodzi redukcja emisji gazów cieplarnianych, wyrażone w stopniach z dokładnością do czwartego miejsca po przecinku;</p> <p>10) określenie tytułu prawnego, z którego wynika możliwość dysponowania przez podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny redukcją emisji gazów cieplarnianych pochodzącą z projektu redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, którą ten podmiot zamierza wykorzystać do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2.</p> <p>3. Do informacji, o której mowa w ust. 1, podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny dołącza dokumenty, z których wynika tytuł prawny, o którym mowa w ust. 2 pkt 10.</p> <p>4. W celu poprawy przejrzystości obrotu redukcjami emisji gazów cieplarnianych pochodzącymi z projektów redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym, wykorzystywanymi do rozliczenia Narodowego Celu Redukcyjnego, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, korzystając z kompletnych informacji, o których mowa w ust. 1, oraz sprawozdań, o których mowa w art. 30i ust. 1, prowadzi ewidencję projektów redukcji emisji gazów</p>
--	--	--	--	---

				<p>cieplarnianych w segmencie wydobywczym, z których pochodzą redukcje emisji gazów cieplarnianych, wykorzystywane do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, zwaną dalej „Ewidencją”.</p> <p>5. Ewidencja zawiera dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1-9.</p> <p>6. Ewidencja ma charakter informacyjny i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1-9.</p>
Załącznik I, Część 2, pkt 6	W odniesieniu do sprawozdawczości dostawców energii elektrycznej wykorzystywanej w pojazdach elektrycznych i motocyklach państwa członkowskie powinny prowadzić obliczenia średnich krajowych wartości standardowych w cyklu życia zgodnie z odpowiednimi normami międzynarodowymi.	T	<p>Art. 1 pkt 22 Projekt u</p> <p>Art. 1 pkt 23 Projekt u</p>	<p>22) w art. 30h pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla poszczególnych paliw,;”;</p> <p>23) po art. 30h dodaje się art. 30ha w brzmieniu: „Art. 30ha. Minister właściwy do spraw klimatu określa do dnia 31 grudnia każdego roku, w drodze rozporządzenia, przy uwzględnieniu danych zgromadzonych przez Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, prowadzonej na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1077 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1047), a także innych dostępnych danych naukowych, wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej na następny rok kalendarzowy.”;</p>

Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych

Jednostka red.	Treść przepisów UE	Obowiązek wdrożenia T/N	Jednostka red.	Treść projektowanych przepisów
Załącznik II pkt 2.2.	Czystość wodoru wydawanego przez punkty tankowania wodoru musi być zgodna ze specyfikacjami technicznymi zawartymi w normie ISO 14687-2.	T	<p>Art. 1 pkt 1 lit. a) projektu</p> <p>Art. 1 pkt 1 lit. c) projektu</p> <p>Art. 1 pkt 1 lit. e) projektu</p>	<p>1) w art. 2 w ust. 1:</p> <p>a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) paliwa – paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG), lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy, olej do silników statków żeglugi śródlądowej oraz wodór;”</p> <p>c) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:</p> <p>„10a) wodór - wodór przeznaczony do napędu pojazdu wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych, oznaczony kodem CN 2804 10 00.”;</p> <p>e) pkt 20 i 21 otrzymują brzmienie:</p> <p>„20) akredytowane laboratorium – laboratorium niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw albo wprowadzania do obrotu paliw stałych, które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2021 r. poz. 514 i 925), do wykonywania badań jakości paliw lub paliw stałych, przy czym wymóg niezależności nie dotyczy laboratorium wykonującego badania wodoru;</p> <p>21) próbka – paliwo z wyłączeniem wodoru pobrane do badań przez inspektora;”</p>

			<p>Art. 1 pkt 1 lit. f) projektu f) po pkt 21a dodaje się pkt 21b w brzmieniu: „21b) próbka wodoru – paliwo w postaci wodoru pobrane do badań przez pracownika akredytowanego laboratorium;”;</p> <p>Art. 1 pkt 2 projektu 2) w art. 3 w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) wodoru, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie.”;</p> <p>Art. 1 pkt 3 projektu 3) w art. 7 dodaje się ust. 10 w brzmieniu: „10. Zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu wodoru oraz jego gromadzenia w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7.”;</p> <p>Art. 1 pkt 6 projektu 6) w art. 10 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) biopaliw ciekłych oraz innych paliw odnawialnych, a także wodoru, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2, 6 i 7 oraz art. 4 ust. 2;”;</p> <p>Art. 1 pkt 7 projektu 7) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Kontrola u przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, z wyłączeniem wodoru, polega na kontroli paliw, magazynowanych w celu wprowadzania ich do obrotu.”;</p> <p>8) w art. 12 w ust. 2 pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:</p>
--	--	--	--

			<p>Art. 1 pkt 8 projekt u</p> <p>Art. 1 pkt 9 projekt u</p> <p>Art. 1 pkt 10 projekt u</p>	<p>„7) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i magazynowania paliw, z wyłączeniem wodoru, oraz wprowadzania do obrotu paliw stałych, u których będzie dokonywana kontrola jakości paliw lub paliw stałych;</p> <p>8) określanie minimalnej liczby hurtowni paliw, z wyłączeniem hurtowni wodoru, w których będzie dokonywana kontrola jakości paliw;”;</p> <p>9) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu: „Art. 13a. 1. Kontrolę jakości wodoru u przedsiębiorców wytwarzających, magazynujących, wprowadzających do obrotu, gromadzących w stacjach zakładowych wodór, a także prowadzących hurtownie wodoru przeprowadza się raz na kwartał roku kalendarzowego. 2. W przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości wodoru lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości wodoru Zarządzający może wyznaczyć do kontroli przedsiębiorców wytwarzających, magazynujących, wprowadzających do obrotu, gromadzących w stacjach zakładowych wodór, a także prowadzących hurtownie wodoru, poza częstotliwością określoną w ust. 1.”;</p> <p>10) w art. 16 po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu: „4b. Inspektor, w przypadku przedsiębiorców wytwarzających wodór, jest uprawniony do kontroli dokumentacji potwierdzającej spełnienie przez wodór wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 oraz do kontroli dokumentacji potwierdzającej pobranie i zbadanie próbki wodoru zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25c i art. 25d.</p>
--	--	--	---	---

			<p>Art. 1 pkt 11 projekt u</p> <p>Art. 1 pkt 12 projekt u</p> <p>Art. 1 pkt 14 projekt u</p>	<p>4c. Inspektor, w przypadku kontroli przedsiębiorców transportujących, magazynujących, wprowadzających do obrotu oraz gromadzących w stacjach zakładowych wodór, a także przedsiębiorców prowadzących hurtownie wodoru, jest uprawniony do kontroli certyfikatu jakości wodoru lub jego kopii, o których mowa w art. 25a ust. 5-8.”;</p> <p>11) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu: „Art. 17a. W toku kontroli inspektor dokonuje kontroli dokumentacji, o której mowa w art. 25a ust. 4, albo certyfikatu jakości wodoru lub jego kopii, w celu stwierdzenia, czy wódór spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 oraz, w przypadku badania, o którym mowa w art. 25a ust. 3, czy próbkę wodoru pobrano i zbadano zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25c i art. 25d.”;</p> <p>12) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa, z wyłączeniem wodoru, Zarządzający niezwłocznie wyznacza, z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli.”;</p> <p>14) po art. 25 dodaje się art. 25a-25d w brzmieniu: „Art. 25a. 1. Przedsiębiorca wytwarzający wódór bada jakość wytwarzanego wodoru w trakcie procesu jego wytwarzania. 2. Przedsiębiorca wytwarzający wódór bada jakość wodoru pod kątem spełnienia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7, w sposób przepływowy co najmniej raz dziennie.</p>
--	--	--	---	---

				<ol style="list-style-type: none">3. Przedsiębiorca wytwarzający wodór bada jakość wodoru pod kątem spełnienia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7, co najmniej raz w miesiącu w akredytowanym laboratorium.4. Przedsiębiorca wytwarzający wodór jest obowiązany posiadać dokumentację z badań, o których mowa w ust. 2 i 3, zawierającą co najmniej informacje na temat terminu przeprowadzenia badania oraz wartości badanych parametrów. Dokumentacja z badania, o którym mowa w ust. 3 powinna potwierdzać, że próbkę wodoru pobrano zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25c i akredytowane laboratorium zbadało taką próbkę zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25d.5. Przedsiębiorca wytwarzający wodór wystawia certyfikat jakości wodoru w oparciu o dokumenty z badań, o których mowa w ust. 2 i 3, które przeprowadzono w okresie, w którym został wytworzony wodór podlegający rozporządzeniu przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tego paliwa.6. Certyfikat jakości wodoru przedsiębiorca wytwarzający wodór wystawia przed wydaniem wodoru podlegającego rozporządzeniu przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tego paliwa.7. Certyfikat jakości wodoru zawiera:<ol style="list-style-type: none">1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru, jego siedziby i adresu;2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru oraz numer identyfikacyjny tego przedsiębiorcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego, jeżeli został nadany;
--	--	--	--	--

				<ol style="list-style-type: none">3) indywidualny numer certyfikatu jakości wodoru;4) określenie ilości wodoru objętego certyfikatem jakości wodoru, podanej w kilogramach [kg];5) wskazanie okresu, w którym wytworzono wodór objęty certyfikatem jakości wodoru;6) nazwę akredytowanego laboratorium, które przeprowadziło badanie, o którym mowa w ust. 3;7) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru o następującej treści: „Oświadczam, że wodór, dla którego jest wystawiany ten certyfikat, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz że próbkę wodoru pobrano i zbadano zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25c i art. 25d tej ustawy.”;8) oznaczenie miejsca i datę wystawienia certyfikatu jakości wodoru;9) podpis przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania. <p>8. W przypadku rozporządzenia wodorem objętym certyfikatem jakości wodoru na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tego paliwa należy łącznie z tym wodorem przekazać przedsiębiorcy, który transportuje, magazynuje, wprowadza do obrotu lub gromadzi w stacjach zakładowych wodór lub prowadzi hurtownię wodoru, oryginał lub kopię tego certyfikatu poświadczoną za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę, który rozporządził tym wodorem. Jeżeli rozporządzenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy wodoru objętego certyfikatem jakości wodoru w ilości mniejszej niż określona</p>
--	--	--	--	--

				<p>w tym certyfikacie lub jego kopii, należy ten certyfikat lub kopię opatrzyć adnotacją określającą w szczególności ilość wodoru, która została rozporządzona danemu przedsiębiorcy.</p> <p>Art. 25b. 1. Na potrzeby badania, o którym mowa w art. 25a ust. 3, próbkę wodoru pobiera, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25c, pracownik akredytowanego laboratorium, w którym będzie ona badana.</p> <p>2. Pracownik akredytowanego laboratorium przekazuje niezwłocznie próbkę wodoru do akredytowanego laboratorium w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości wodoru i jego cech charakterystycznych.</p> <p>3. Po pobraniu próbki wodoru przedsiębiorca wytwarzający wodór sporządza protokół pobrania próbki wodoru.</p> <p>4. Protokół, o którym mowa w ust. 3, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none">1) oznaczenie przedsiębiorcy wytwarzającego wodór, jego siedziby i adresu;2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wytwarzającego wodór oraz numer identyfikacyjny tego przedsiębiorcy w odpowiednich rejestrach państwa obcego, jeżeli został nadany;3) numer protokołu;4) datę pobrania próbki wodoru;5) określenie miejsca pobrania próbki wodoru;6) opis sposobu, w jaki pobrano próbkę wodoru;7) określenie rodzaju badanego wodoru oraz ilości pobranego wodoru;8) imię, nazwisko i stanowisko służbowe pracownika akredytowanego laboratorium pobierającego próbkę wodoru;9) podpisy:<ol style="list-style-type: none">a) przedsiębiorcy wytwarzającego wodór albo jego przedstawiciela,
--	--	--	--	---

			<p>Art. 1 pkt 26 projekt u</p>	<p>b) pracownika akredytowanego laboratorium pobierającego próbkę wodoru.</p> <p>5. Protokół, o którym mowa w ust. 3, sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostaje u przedsiębiorcy wytwarzającego wodór albo u jego przedstawiciela, a drugi egzemplarz dołącza się podczas kontroli Inspekcji Handlowej do akt sprawy.</p> <p>6. Badanie próbki wodoru przeprowadza akredytowane laboratorium zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25d.</p> <p>Art. 25c. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbki wodoru przez akredytowane laboratorium, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tego paliwa.</p> <p>Art. 25d. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości wodoru przez akredytowane laboratorium, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tego paliwa.”;</p> <p>26) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Kto wytwarza, transportuje, magazynuje lub wprowadza do obrotu paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG), lekki olej opałowy lub wodór niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.”;</p> <p>27) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p>
--	--	--	---	--

		Art. 1 pkt 27 projekt u	„1. Kto uniemożliwia lub utrudnia inspektorowi przeprowadzenie kontroli lub usuwa paliwo z wyłączeniem wodoru, zabezpieczone w wyniku kontroli, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;
		Art. 1 pkt 30 lit. a projekt u	30) w art. 35c: a) w ust. 1 wyrazy „i 11” zastępuje się wyrazami „i 11-14”;

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
Pozostałe przepisy projektu

Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 1 lit. b) projektu	<p>b) pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:</p> <p>lekki olej opałowy – olej napędowy stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw oznaczony kodami CN ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, ex 2710 19 48, ex 2710 20 11, ex 2710 20 16 oraz ex 2710 20 19;</p> <p>ciężki olej opałowy – olej stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw, w tym w okresach eksploatacji instalacji odbiegających od normalnych, w szczególności w okresach rozruchu i wyłączenia instalacji, klasyfikowany do kodów CN od 2710 19 51 do 2710 19 67 i od 2710 20 32 do 2710 20 38;”,</p>	<p>Zmiany w tym zakresie wynikają z konieczności dostosowania definicji do zmian wprowadzonych w Nomenklaturze Scalonej, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1776 z dnia 22 października 2019 r zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. U. UE L 280 z 31.10.2019, str. 1), które weszło w życie od 1 stycznia 2020 r. Działanie to wynika ze zmiany dopuszczalnej zawartości siarki w olejach.</p>
Art. 1 pkt 4 projektu	4) w art. 9b uchyla się ust. 2-4;	Zmiana wynika z wprowadzenia obowiązku oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów paliw ciekłych na podstawie art. 9ca ustawy. W celu uniknięcia obowiązku podwójnego oznakowania dystrybutorów należy dokonać uchylecia wskazanych przepisów.
Art. 1 pkt 5 projektu	5) użyte w art. 9d w ust. 1 oraz w art. 16 w ust. 1 wyrazy „art. 9b ust. 1-3” zastępuje się wyrazami „art. 9b ust. 1”;	Zmiana jest konsekwencją uchylecia art. 9b ust. 2-4 ustawy.
Art. 1 pkt 13 projektu	<p>13) w art. 24:</p> <p>a) w ust. 1 wyraz „Zarządzający” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”;</p> <p>b) w ust. 1a wyraz „Zarządzający” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”;</p> <p>c) w ust. 4 wyraz „Zarządzający” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”;</p> <p>d) w ust. 4a wyraz „Zarządzający” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”;</p>	<p>Dokonano zmiany organu uprawnionego do nakładania na kontrolowanych przedsiębiorców, w drodze decyzji, obowiązku zwrotu kosztów badań laboratoryjnych w przypadkach, gdy badania te wykażą, że paliwo lub paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w odpowiednich przepisach prawa. Zgodnie z art. 127 § 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub</p>

	<p>e) w ust. 5 wyrazy „Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów” zastępuje się wyrazami „właściwego wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej”;</p>	<p>samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. Z tego też względu od decyzji wydanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 24 ust. 1, 1a, 4, 4a i 5 ustawy nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W celu realizacji zasady dwuinstancyjności, zapewniającej możliwość zaskarżenia decyzji do organu wyższego stopnia zasadna jest zmiana organu uprawnionego do wydawania decyzji administracyjnych z Prezesa UOKiK na wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK będzie organem odwoławczym od decyzji wydawanych w I instancji przez wojewódzkich inspektorów.</p>
<p>Art. 1 pkt 15 projektu</p>	<p>15) po art. 27a dodaje się art. 27b w brzmieniu: „Art. 27b. 1. Przedsiębiorca wytwarzający, transportujący, magazynujący, wprowadzający do obrotu lub gromadzący w stacji zakładowej wodór, a także przedsiębiorca prowadzący hurtownię wodoru przekazują ministrowi właściwemu do spraw energii informację na temat prowadzonej w tym zakresie działalności w terminie 14 dni od dnia jej faktycznego rozpoczęcia. 2. W przypadku zmiany rodzaju wykonywanej działalności przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii zaktualizowaną informację, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia faktycznego dokonania zmiany. 3. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera: 1) oznaczenie przedsiębiorcy, który składa informację, jego siedziby i adresu; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy składającego informację oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym</p>	<p>Wprowadzono obowiązek informacyjny dla podmiotów dokonujących obrotu wodorem przeznaczony na cele transportowe. Informacje na temat zakresu wykonywanej działalności dotyczącej wodoru będą wykorzystywane przez UOKiK do przeprowadzania kontroli jakości wodoru.</p>

	<p>podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;</p> <p>3) wskazanie rodzaju i miejsca wykonywania działalności;</p> <p>4) datę i podpis przedsiębiorcy albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.”;</p>	
Art. 1 pkt. 21 lit. a projektu	<p>21) w art. 30g:</p> <p>a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie roczne zawierające informacje dotyczące ilości gazu skroplonego (LPG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych, paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych oraz wodoru importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, sporządzone według kodów CN na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.</p> <p>1a. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje dotyczące podmiotu, który dokonał importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego gazu skroplonego (LPG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych, paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych oraz wodoru, oraz informacje dotyczące podmiotu będącego właścicielem tego gazu skroplonego (LPG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych, paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych oraz wodoru.”,</p>	<p>Zmieniono organ zobowiązany do składania przedmiotowych sprawozdań z ministra właściwego do spraw finansów publicznych na Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, ponieważ to KAS posiada dane niezbędne do opracowania sprawozdania.</p> <p>Usunięto z zakresu dotychczasowej sprawozdawczości skroplony gaz ziemny (LNG) oraz sprężony gaz ziemny (CNG) co jest wynikiem zmiany definicji „podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny”. Dodano zaś wodór w wyniku objęcia tego paliwa Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw.</p>
Art. 1 pkt 28 lit. a projektu	<p>28) w art. 35a:</p> <p>a) w pkt 6 skreśla się wyrazy „w art. 9b ust. 2 lub”,</p>	<p>Zmiana jest konsekwencją uchylecia art. 9b ust. 2-4 ustawy.</p>
Art. 1 pkt 28 projektu	<p>W art. 35a:</p> <p>b) w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12-14 w brzmieniu:</p> <p>14) przedsiębiorca wytwarzający, transportujący, magazynujący, wprowadzający do obrotu lub gromadzący w stacji zakładowej wodór, a także przedsiębiorca prowadzący hurtownię wodoru, który nie przekazał w terminie informacji, o której mowa w art. 27b ust. 1 lub 2, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane.”;</p>	<p>Wprowadzono do projektu ustawy przepisy o karze pieniężnej w stosunku do podmiotów dokonujących obrotu wodorem, które nie będą składać informacji o infrastrukturze.</p>

Art. 1 pkt 31 lit. b projektu	<p>31) w art. 35d:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>- dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) przedsiębiorcom, o których mowa w art. 35a w pkt 14, minister właściwy do spraw energii”;</p>	Zmiana jest konsekwencją wprowadzenia obowiązku składania informacji na temat infrastruktury wykorzystywanej do wodoru.
Art. 1 pkt 32 lit. a projektu	<p>32) w art. 35e:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a pkt 1-6 oraz 9-14 stanowią dochód budżetu państwa.”,</p>	Zmiana jest konsekwencją wprowadzenia obowiązku składania informacji na temat infrastruktury wykorzystywanej do wodoru.
Art. 2 projektu	<p>Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868 i 1093) po art. 62d dodaje się art. 62da w brzmieniu: „Art. 62da. Od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 30 czerwca 2023 r.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługi, o których mowa w art. 4ba ust. 1, przekazuje Prezesowi URE miesięczne sprawozdanie zawierające informacje o podmiotach zlecających usługi, o których mowa w art. 4ba ust. 1, w terminie 14 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy to sprawozdanie; 2) na wniosek Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw energii, Prezes URE przekazuje kopie sprawozdań, o których mowa w pkt 1, do wnioskującego organu; 3) Prezes URE przekazuje drogą elektroniczną do Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw energii zestawienie danych, o których mowa w art. 4ba ust. 8, w terminie 45 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy to zestawienie danych; 4) przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi URE miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i 	Zmiana ma na celu usunięcie zidentyfikowanej luki prawnej w przepisach regulujących zasady sprawozdawczości przedsiębiorstw sektora paliw ciekłych.

	<p>wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy to sprawozdanie;</p> <p>5) na wniosek Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw energii, Prezes URE przekazuje kopie sprawozdań, o których mowa w pkt 4, do wnioskującego organu;</p> <p>6) Prezes URE przekazuje drogą elektroniczną do Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw energii zestawienia danych, o których mowa w art. 43d ust. 5, w terminie 45 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy to zestawienie danych.”.</p>	
Art. 3 projektu	<p>Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.)) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 401 w ust. 7 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 i 19 w brzmieniu:</p> <p>„18) wpływy z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i ...);</p> <p>19) wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a pkt 7 i 8 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”;</p> <p>2) w art. 401c w ust. 9c wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż 15% kwoty przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 15, i kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 16-19, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, jednak nie więcej niż o 2% tych przychodów, przeznacza się na:”.</p>	Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.)dotyczące skierowania środków pieniężnych z tytułu kar z Narodowego Celu Redukcyjnego.
Art. 4 projektu	<p>Art. 4. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411 oraz z 2021 r. poz. 255 i 1093) w art. 3 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „Agencję</p>	Zmiana wynika z konieczności dokonania korekty oczywistej omyłki polegającej na wprowadzeniu nieodpowiedniego odniesienia do art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia

	Rezerw Materiałowych” zastępuje się wyrazami „Rządową Agencję Rezerw Strategicznych”.	bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.
Art. 5 projektu	„Art. 5. W ustawie z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 694) w art. 9 w pkt 3 w lit a w art. 24 ust. 1 wyraz „Zarządzający” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”.	Przepis będący konsekwencją zmiany w art.. 1 pkt 13 projektu ustawy.
Art. 6 projektu	Art. 6. Do postępowań w sprawie zwrotu kosztów badań, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 24 ust. 1, 1a, 4, 4a i 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.	Przepis przejściowy wskazujący na stosowanie dotychczasowych przepisów do postępowań wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie projektu ustawy.
Art. 7 projektu	Art. 7. 1. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, które poinformowały do dnia 31 marca 2021 r. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wspólnej realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie art. 30d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, mogą wspólnie realizować ten obowiązek za 2021 r. z nowymi podmiotami na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 2. W przypadku podmiotów, o których mowa w ust. 1, do sprawozdań, o których mowa w art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, składanych za 2021 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Przepis przejściowy wskazujący na możliwość wspólnej realizacji NCR w przypadku zgłoszenia takiego zamiaru Prezesowi URE do dnia 31 marca 2021 r.
Art. 8 projektu	Art. 8. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, które nie poinformowały do dnia 31 marca 2021 r. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wspólnej realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie art. 30d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, mogą wspólnie realizować ten obowiązek za 2021 r. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Przepis przejściowy wskazujący na możliwość wspólnej realizacji NCR w przypadku niezgłoszenia takiego zamiaru Prezesowi URE do dnia 31 marca 2021 r.
Art. 9 projektu	Art. 9. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, które poinformowały do dnia 31 marca 2021 r. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wspólnej realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, na	Przepis przejściowy wskazujący na stosowanie dotychczasowych przepisów.

	<p>podstawie art. 30d ust. 2 tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, składają za 2021 r. sprawozdania, o których mowa w art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że przepisów art. 30i ust. 1a-1d nie stosuje się.</p>	
<p>Art. 10 projektu</p>	<p>Art. 10. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG), na stacji paliwowej lub stacji zakładowej, jest obowiązany do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 30b ust. 1 i 2 oraz art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy za rok 2022.</p> <p>2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może dobrowolnie realizować obowiązki, o których mowa w art. 30b ust. 1 i 2 oraz art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za rok 2021.</p> <p>3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2, informuje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o dobrowolnej realizacji obowiązku, o którym mowa w art.30b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za 2021 r., do dnia 31 grudnia 2021 r.</p> <p>4. W informacji, o której mowa w ust. 3, wskazuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres siedziby przedsiębiorcy oraz jego adres do doręczeń, w przypadku gdy jest inny niż adres siedziby; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy oraz numer identyfikacyjny przedsiębiorcy w odpowiednich rejestrach państwa obcego, jeżeli został nadany. <p>5. Do informacji, o której mowa w ust. 3, dołącza się oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy składającego tę informację o następującej treści:</p> <p>„Oświadczam, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą; 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.); 	<p>Przepisy przejściowe określające zasady stosowania znowelizowanych przepisów przez przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG).</p>

	<p>3) decyduję się na przyjęcie obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i ...) za rok 2021.”</p> <p>6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, zawiera oznaczenie miejsca i datę złożenia oraz podpis składającego, a także klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.</p>	
Art. 11 projektu	<p>Art. 11. Do obliczania wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 tej ustawy, za rok 2020, stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że przy stosowaniu wzoru na wysokość kary pieniężnej, o którym mowa w art. 35c ust. 3 tej ustawy, wartość niezrealizowanego obowiązku, o której mowa w symbolu „O”, jest liczona z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku.</p>	<p>Przepis przejściowy wskazujący na stosowanie dotychczasowych przepisów za rok 2020 w roku 2021 w zakresie określania wysokości kary.</p>
Art. 12 projektu	<p>Art. 12. Wskaźnik, o którym mowa w art. 30ha ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, minister właściwy do spraw klimatu określi po raz pierwszy w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.</p>	<p>Przepis przejściowy określający, że na podstawie nowej delegacji ustawowej wskaźnik dla energii elektrycznej zostanie określony po raz pierwszy do 31.12.2021 r.</p>
Art. 13 projektu	<p>Art. 13. Przy sporządzaniu sprawozdań rocznych dotyczących emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, o których mowa w art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, składanych za 2021 r., stosuje się wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej określony w przepisach wydanych na podstawie art. 30h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.</p>	<p>Przepis przejściowy mający na celu zapewnienie ciągłości obowiązywania wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej.</p>
Art. 14 projektu	<p>Art. 14. 1. Przekazane przez przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługi, o których mowa w art. 4ba ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do dnia wejścia w życie niniejszego przepisu, z zachowaniem terminu 14 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy, miesięczne sprawozdanie zawierające informacje o podmiotach zlecających usługi, o których mowa w art. 4ba ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, uznaje się za przekazane zgodnie z art. 62da ustawy zmienianej w art. 2.</p>	<p>Zmiana ma na celu usunięcie zidentyfikowanej luki prawnej w przepisach regulujących zasady sprawozdawczości przedsiębiorstw sektora paliw ciekłych.</p>

	2. Przekazane przez przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także przez podmiot przywożący stosownie do swojej działalności, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do dnia wejścia w życie niniejszego przepisu, z zachowaniem terminu 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy, miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu, uznaje się za przekazane zgodnie z art. 62da ustawy zmienianej w art. 2.	
Art. 15 projektu	Art. 15. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 30 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 30 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Przepis przejściowy wskazujący na stosowanie dotychczasowych przepisów wykonawczych do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.
Art. 16 projektu	Art. 16. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 30g ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 30g ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane.	Przepis przejściowy wskazujący na stosowanie dotychczasowych przepisów wykonawczych do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.
Art. 17 projektu	Art. 17. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 30h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 30h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy..	Przepis przejściowy wskazujący na stosowanie dotychczasowych przepisów wykonawczych do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.
Art. 18 projektu	Art. 18. Przepisy art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. a, art. 30b ust. 1, art. 30g ust. 1 i 1a, art. 35c ust. 3 oraz art. 37a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się, w zakresie dotyczącym wodoru, od dnia 1 stycznia 2023 r.	Przepis określa termin rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów dotyczących wodoru.
Art. 19 projektu	Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 2, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2021 r.; 2) art. 14, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia; 3) art. 1 pkt 4 i 5, pkt 28 lit. a oraz pkt 31 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;	Przepis określa datę wejścia w życie projektowanych przepisów.

4) art. 1 pkt 1 lit. a, c, e, f oraz g, pkt 2 i 3, pkt 6–12, pkt 14–16, pkt 26 i 27, pkt 28 w zakresie art. 35a pkt 14, oraz pkt 31 lit. a tiret drugie, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.	
---	--

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie wymagań jakościowych dla wodoru²⁾

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wymagania jakościowe dla wodoru przeznaczonego do napędu pojazdów samochodowych określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie 14 dni po dniu ogłoszenia.

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działami administracji rządowej – energia i klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 i 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... r. pod numerem, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia

WYMAGANIA JAKOŚCIOWE DLA WODORU PRZEZNACZONEGO DO NAPĘDU POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH

Właściwość	Jednostki	Zakresy	
		minimum	maksimum
Para wodna	μmol/mol	-	5
Węglowodory ogółem z wyłączeniem metanu (ekwiwalent C1)	μmol/mol	-	2
Metan (CH ₄)	μmol/mol	-	100
Tlen (O ₂)	μmol/mol	-	5
Hel (He)	μmol/mol	-	300
Azot (N ₂)	μmol/mol	-	300
Argon (Ar)	μmol/mol	-	300
Dwutlenek węgla (CO ₂)	μmol/mol	-	2
Tlenek węgla (CO)	μmol/mol	-	0,2
Związki siarki ogółem (ekwiwalent S1)	μmol/mol	-	0,004
Formaldehyd (HCHO)	μmol/mol	-	0,2
Kwas mrówkowy (HCOOH)	μmol/mol	-	0,2
Amoniak (NH ₃):	μmol/mol	-	0,1
Związki halogenowe ogółem (ekwiwalent jonów halogenowych)	μmol/mol	-	0,05
Cząstki stałe (parametr obejmuje cząstki stałe i ciekłe wchodzące w skład mgły olejowej)	mg/kg	-	1

1. Paliwem używanym w ogniwach paliwowych PEM wykorzystywanych w samochodach osobowych jest paliwo wodorowe typu I (wodór gazowy) o stopniu czystości D.
2. Indeks (minimalny ułamek molowy) paliwa wodorowego typu I o stopniu czystości D wynosi 99,97%.
3. Maksymalna zawartość gazów innych niż wodór wynosi 300 μmol/mol.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wymagań jakościowych dla wodoru stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 3 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i).

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia wynika z włączenia do katalogu paliw transportowych wodoru oraz objęcia go Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z przepisami ustawy z dnia.....o zmianie ustawy *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz.....)

Zgodnie z przepisami art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1745 z dnia 13 sierpnia 2019 r. uzupełniającego i zmieniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE w odniesieniu do punktów ładowania dla pojazdów silnikowych kategorii L, zasilania statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z lądu, dostarczania wodoru na potrzeby transportu drogowego i dostarczania gazu ziemnego na potrzeby transportu drogowego i wodnego oraz uchylającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/674 od 12.11.2021 r. aktualną normą w zakresie badania parametrów jakościowych wodoru dystrybuowanego w punktach tankowania wodoru do pojazdów silnikowych jest norma EN 17124:2018. Należy dodać, że wymagania zawarte w Normie (ISO 14687:2019) są takie same zarówno pod względem jakościowym (uwzględnianych zanieczyszczeń), jak i ilościowym (limitów dla poszczególnych zanieczyszczeń) jak w normie EN 17124:2018 *Paliwo wodorowe – Specyfikacja produktu i zapewnienie jakości – Zastosowania polimerowych ogniw paliwowych (PEM) dla pojazdów drogowych* (EN 17124:2018). Według normy ISO 14687:2019) paliwem używanym w ogniwach paliwowych PEM wykorzystywanych w samochodach osobowych jest paliwo wodorowe typu I (wodór gazowy) o stopniu czystości D.

Wyspecyfikowanie tak szerokiej i restrykcyjnej listy zanieczyszczeń, jak przedstawiona w załączniku do niniejszego rozporządzenia, jest podyktowane ich negatywnym wpływem na poprawność działania ogniw, opisanego między innymi w Normie ISO 19880-8:2019 oraz ISO 14687:2019.

Niskie dopuszczalne zawartości poszczególnych zanieczyszczeń wynikają z faktu, że już niewielka zawartość zanieczyszczeń w wodorze może negatywnie wpływać na trwałość i wydajność ogniwa PEM.

1) Woda – jeśli występuje w paliwie, musi pozostać w stanie gazowym przez cały czas pracy ogniwa. Woda występująca w stanie ciekłym powoduje korozję elementów metalowych.

Ponadto woda stanowi również dobry rozpuszczalnik dla kationów sodu, potasu, wapnia, cezu oraz amonu, gdy są obecne w postaci aerozolu w wodorze. Kationy te zmniejszają przewodnictwo protonowe membrany.

2) Węglowodory ogółem (z wyłączeniem metanu) – adsorbują się na warstwie katalizatora, zmniejszając jego powierzchnię czynną, a tym samym zmniejszają wydajność ogniwa. Innym problemem związanym z występowaniem węglowodorów w paliwie jest ich rozkład do tlenku węgla, który następnie adsorbuje się na warstwie katalizatora.

3) Metan – nie adsorbuje się na powierzchni katalizatora, jak pozostałe węglowodory. Jego negatywny wpływ na działanie ogniwa związany jest z rozcieńczaniem strumienia paliwa wodorowego

4) Tlen – może mieć szkodliwy wpływ na anodę ogniwa

5) Hel – podobnie jak w przypadku metanu, jego negatywny wpływ na pracę ogniwa związany jest z rozcieńczaniem strumienia paliwa. Niemniej, należy zwrócić uwagę na fakt, że czujniki wodoru wykazują interferencję z helem, przez co zawartość helu w wodorze może wpływać na prawidłowe odpowietrzanie i sterowanie układem paliwowym.

6) Azot i argon - podobnie jak metan i hel, nie będą bezpośrednio oddziaływały na ogniwo paliwowe, ale mogą rozcieńczyć strumień paliwa. Ich wysokie stężenia mogą prowadzić do strat mocy, zwiększonego zużycia paliwa oraz utraty wydajności. Ponadto zbyt duże rozcieńczenie strumienia wodoru może prowadzić do trwałego uszkodzenia ogniwa paliwowego, a w konsekwencji do unieruchomienia pojazdu. Gazy obojętne gromadzące się w pętli anodowej mogą również wpływać na odpowietrzanie i recykling sterowania dmuchawy. Dodatkowo obecność azotu utrudnia desorpcję zaadsorbowanego tlenku węgla z powierzchni katalizatora anodowego.

7) Związki siarki ogółem – (siarkowodór H_2S , siarczek karbonylu COS , disiarczek węgla CS_2 , merkaptan metylowy CH_3SH) - podobnie jak tlenek węgla, adsorbują się na powierzchni katalizatora. Adsorpcja związków zawierających siarkę w miejscach aktywnych katalizatora blokuje adsorpcję wodoru i powoduje znaczny spadek wydajności ogniwa. W przeciwieństwie do tlenku węgla, związki siarki na bardzo niskich poziomach mogą powodować powstanie bardzo stabilnego siarczku platyny, co uniemożliwia odzyskanie katalizatora ogniwa paliwowego.

8) Dwutlenek węgla - rozcieńcza strumień paliwa wodorowego i przy maksymalnym dopuszczalnym poziomie $2 \mu\text{mol/mol}$ nie powinien wpływać na działanie lub trwałość ogniwa paliwowego.

9) Tlenek węgla – jest jednym z krytycznych zanieczyszczeń występujących w wodorze. Powoduje zatrucie katalizatora, które negatywnie wpływa na działanie układu napędowego ogniwa paliwowego. Tlenek węgla silnie wiąże się z miejscami aktywnymi w katalizatorze,

co powoduje zmniejszenie efektywnej powierzchni elektrochemicznej dostępnej dla adsorpcji i utleniania wodoru. Tlenek węgla wypiera wodór z miejsc aktywnych katalizatora i skutecznie blokuje katalizator. Trujące działanie tlenku węgla na katalizator jest zależne od stężenia tego zanieczyszczenia, czasu ekspozycji, temperatury pracy ogniwa oraz typu katalizatora anodowego. Ponadto współwystępowanie tlenku i dwutlenku węgla w wodorze ma skumulowany wpływ na wydajność ogniwa.

10) Formaldehyd – proces jego adsorpcji na katalizatorze jest taki sam jak dla tlenku węgla. Po adsorpcji następuje natychmiastowa konwersja formaldehydu do tlenku węgla i wodoru. Powstały w wyniku tej reakcji tlenek węgla jest silną trucizną dla katalizatora, zmniejszającą jego wydajność. Zanieczyszczenia katalizatora formaldehydem można uznać za odwracalne.

9) Kwas mrówkowy - zaadsorbowany na powierzchni katalizatora kwas mrówkowy ulega konwersji do dwutlenku węgla i wodoru, jednak w pewnych warunkach pracy ogniwa produktem przejściowym tej reakcji jest tlenek węgla. Zatrucia katalizatora kwasem mrówkowym uznawane jest za odwracalne.

10) Amoniak - powoduje zmniejszenie wydajności ogniwa paliwowego poprzez zmniejszenie przewodnictwa protonowego jonomeru. Na negatywne oddziaływanie amoniaku składa się zarówno jego stężenie, jak i czas ekspozycji. Na spadek wydajności ogniwa wpływa również adsorpcja amoniaku na powierzchni katalizatora, która blokuje miejsca aktywne. Zatrucie amoniakiem jest odwracalne, a wyższa wilgotność względna wodoru zwiększa wydajności tego procesu, gdy ogniwo jest oczyszczane czystym wodorem.

11) Związki halogenowe - adsorbują się na warstwie katalizatora, zmniejszając pole powierzchni katalitycznej, a tym samym wydajność ogniwa. Pogorszenie wydajności spowodowane przez związki chlorowcowane jest efektem nieodwracalnym. Znacznie większym zagrożeniem dla ogniwa paliwowego są jony chlorkowe, które sprzyjają rozpuszczaniu platyny katalizatora przez tworzenie rozpuszczalnych kompleksów chlorkowych, które następnie mogą się osadzać w membranie ogniwa paliwowego.

12) Cząstki stałe – adsorbują się na centrach katalizatora ogniwa paliwowego. Ogranicza to adsorpcję wodoru i powoduje znaczny spadek wydajności ogniwa. Inne efekty spowodowane występowaniem cząstek stałych w paliwie wodorowym to zmniejszenie przewodności protonowej membrany oraz możliwe interferencje z czujnikami wodoru. Występowanie cząstek stałych może również wpływać na integralność elementów, takich jak uszczelki i gniazda zaworów, oraz powodować wycieki paliwa.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.

Planowanym efektem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będzie uregulowanie wymagań jakościowych dla paliwa wodorowego stosowanego do napędu

pojazdów samochodowych do wymagań określonych w nowej wersji normy EN 17124:2018. Działanie to zapewni użytkownikom pojazdów samochodowych napędzanych ogniwami paliwowymi dostęp do paliwa wolnego od jakichkolwiek zafałszowań lub zanieczyszczeń, które mogą powodować, że paliwo nie jest akceptowalne do zastosowań w odpowiednich silnikach. Ponadto, zapewnienie odpowiednich wymagań jakościowych paliwa wodorowego przyczyni się do zmniejszenia emisji składników szkodliwych do atmosfery powstających podczas stosowania tego paliwa.

Projektowany akt prawny zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039, z późn. zm.), tym samym podlega procedurze notyfikacji.

Przedmiotowe rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl).

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wymagań jakościowych dla wodoru</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu Piotr Dziadzio</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marta Czaplejewicz – specjalista w Departamencie Ropy i Paliw Transportowych tel. 022 695 82 92 email: marta.czaplejewicz@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 23.06.2021 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 3 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694 i 1093)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.) włączyła do katalogu paliw transportowych objętych systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliwo wodorowe przeznaczone do napędu ogniw paliwowych. W związku z tym nastąpiła konieczność opracowania projektu rozporządzenia, który w sposób szczegółowy określi parametry jakościowe jakie powinno spełniać to paliwo.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest opracowanie projektu rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla wodoru. Wymagania jakościowe przedstawione w projekcie wynikają z normy EN 17124:2018 *Paliwo wodorowe – Specyfikacja produktu i zapewnienie jakości – Zastosowania polimerowych ogniw paliwowych (PEM) dla pojazdów drogowych*.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z przepisami art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1745 z dnia 13 sierpnia 2019 r. uzupełniającego i zmieniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE w odniesieniu do punktów ładowania dla pojazdów silnikowych kategorii L, zasilania statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z ładu, dostarczania wodoru na potrzeby transportu drogowego i dostarczania gazu ziemnego na potrzeby transportu drogowego i wodnego oraz uchylającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/674 (Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1745) od 12.11.2021 roku aktualną normą w zakresie badania parametrów jakościowych wodoru dystrybuowanego w punktach tankowania wodoru do pojazdów silnikowych jest norma EN 17124:2018. W związku z powyższym, wszystkie państwa członkowskie UE powinny stosować od 12.11.2021 r. paliwo wodorowe spełniające wymagania normy EN 17124:2018.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa dokonujące obrotu wodorem na cele transportowe	brak danych	-	Zapewnienie wodoru o wymaganej jakości
Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej	16	https://www.uokik.gov.pl/	Podmioty zobowiązane ustawowo do przeprowadzania kontroli w zakresie spełnienia wymagań jakościowych dla paliwa wodorowego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w

zakładce Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl).

Projekt w ramach konsultacji publicznych zostanie przekazany do konsultacji z terminem 14 dni następującym podmiotom:

- 1) ...
- 2) ...

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych oraz związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe oraz organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm).

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Urząd Dozoru Technicznego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Urząd Dozoru Technicznego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Urząd Dozoru Technicznego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	Nie dotyczy.
---------------------	--------------

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na poziom dochodów ani wydatków budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego ani innych podmiotów publicznych.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2018 r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich	Nie dotyczy.						

	przedsiębiorstw rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Użytkownicy pojazdów samochodowych po wejściu w życie projektu rozporządzenia będą posiadali dostęp do paliwa spełniającego wymagania jakościowe.
Niemierzalne		Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu pobierania próbki wodoru²⁾

Na podstawie art. 25c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sposób pobierania próbki wodoru przez akredytowane laboratorium określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... r. pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz. ...)

SPOSOBY POBIERANIA PRÓBKI WODORU PRZEZ AKREDYTOWANE LABORATORIUM

1. Informacje ogólne

1.1. Proces pobierania próbek wodoru odbywa się okresowo, a pobrana próbka gazu służy do szczegółowej analizy laboratoryjnej zanieczyszczeń zawartych w wodorze.

1.2. Czas między pobraniem próbki a jej analizą jest ograniczony do minimum.

2. Wymagania dotyczące układów pobierania próbek i pojemników do przechowywania próbek

2.1. Pojemniki z gazowym wodorem posiadają odpowiednie certyfikaty, oznakowanie oraz są dopuszczone do transportu wodoru.

2.2. Pojemniki stosowane do pobierania próbek wodoru są dopuszczone do pracy pod wysokim ciśnieniem i posiadają aktualne badania techniczne.

2.3. W celu uniknięcia sorpcji zanieczyszczeń na zaworach wlotowych, wylotowych, wewnętrznych powierzchniach pojemników do pobierania próbek paliwa wodorowego, konieczna jest pasywacja ich powierzchni wewnętrznych. W przypadku pobierania próbek według strategii I, do pasywacji stosowany jest Silonit (Entech) lub Sulfinert (Restek). Zaś w przypadku pobierania próbek według strategii II, do pasywacji stosowany jest krzem.

2.4. W układach pobierania próbek paliwa gazowego niestosowane są elementy mosiężne.

2.5. W układach pobierania stosowane są elementy wykonane ze stali nierdzewnej.

2.6. Ze względu na narażenie na wysokie ciśnienia, poszczególne elementy układu pobierania próbek paliwa wodorowego wymagają regularnych przeglądów i konserwacji u ich producentów.

2.7. Połączenia elastyczne w układzie pobierania próbek wymagają wymiany co 2 lata.

2.8. Urządzenia do pobierania próbek wodoru mają zapewnione uziemienie elektryczne.

3. Przygotowanie pojemników i układu pobierania próbek

3.1. Aby pobrać wystarczającą ilość gazu do badań, przed przystąpieniem do pobierania próbek wodoru muszą być znane wymagania dotyczące objętości próbki i ciśnienia gazu w pojemniku na próbkę.

3.2. Przed przystąpieniem do pobierania próbek wodoru, pojemniki są przepłukiwane ultraczystym wodorem w celu uniknięcia zanieczyszczenia próbek.

3.3. Przepłukiwanie pojemników na próbki wodoru odbywa się przez kilkukrotne powtórzenie sekwencji odpróżniania pojemnika do ciśnienia 0,1 kPa lub niższego, a następnie zwiększania ciśnienia ultraczystym wodorem. Krotność powtarzania tej sekwencji zależy głównie od historii pobierania próbek i poziomów zanieczyszczeń występujących w poprzednich próbkach.

3.4. Niedozwolone jest dzielenie próbki poprzez przenoszenie próbki z oryginalnego pojemnika, gdyż zwiększa to ryzyko strat zanieczyszczeń w pobranej próbce wodoru lub wprowadzenia do niej dodatkowych zanieczyszczeń.

3.5. Przed rozpoczęciem pobierania próbek, teren jest zabezpieczony w sposób uniemożliwiający dostęp osobom postronnym do urządzenia do pobierania próbek oraz do zespołu systemu odpowietrzania.

4. Personel

4.1. Pobierania próbek wodoru może dokonać wyłącznie wykwalifikowany, wyszkolony personel.

4.2. Personel pobierający próbki wodoru wyposażony jest w odpowiedni sprzęt ochronny, taki jak: ochronniki słuchu, rękawice, okulary ochronne. Sprzęt ochronny jest noszony przez cały czas pobierania próbek.

5. Warunki pobierania próbek

5.1. Przed rozpoczęciem pracy weryfikowana jest funkcjonalność elementów tworzących układ pobierania próbek.

5.2. W obrębie obszaru pobierania próbek zabronione jest palenie oraz używanie urządzeń elektronicznych. Stosuje się nieiskrzące narzędzia oraz zapewnione jest uziemienie elektryczne urządzeń do pobierania próbek.

5.3. Podczas pobierania próbek należy monitorować temperaturę i ciśnienie, a układ pojemnika do pobierania próbek jest osłonięty przed bezpośrednim działaniem promieni słonecznych.

6. Strategie pobierania próbek

6.1. Próbka wodoru pobierana jest według jednej z dwóch strategii:

- 1) strategia I - Pod kątem oznaczenia zanieczyszczeń gazowych
- 2) strategia II - Pod kątem oznaczania cząstek stałych.

6.2. Procedurę oraz sprzęt potrzebny do pobierania próbek wodoru w celu oznaczania zanieczyszczeń gazowych określa Norma ASTM D7606-17, a w celu oznaczania zawartości cząstek stałych - Norma ASTM D7650-13.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie sposobu pobierania próbek wodoru przez akredytowane laboratorium stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 25c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i ...).

Potrzeba wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z włączenia do katalogu paliw transportowych wodoru oraz objęcia go Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o zmianie ustawy *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z ...)

Pobieranie próbek wodoru zasilającego polimerowe ogniwa paliwowe (PEM) do pojazdów samochodowych stanowi wyzwanie techniczne ze względu na wysokie ciśnienia tankowania wodoru, wynoszące odpowiednio 35 lub 70 MPa. Wymusza to stosowanie układów składających się z elementów przystosowanych do wysokich ciśnień. Konieczne jest także wpasowanie powierzchni wewnętrznej pojemników do pobierania próbek, w celu zapobiegania stratom zanieczyszczeń oraz kontaminacji pobranej próbki zanieczyszczeniami pochodzącymi z poprzednich próbek.

Obie wymienione w rozporządzeniu strategie pobierania próbek pod kątem oznaczania zawartości zanieczyszczeń gazowych posiadają wady i zalety. Strategia I opiera się na Normie (ISO 19880-1:2020), którą w zakresie pobierania próbek paliwa wodorowego przywołują inne dokumenty normalizacyjne, w tym Norma (EN 17124:2018) wymieniona w Dyrektywie (Dyrektywa 2014/94/UE). Zaletą postępowania zgodnie ze strategią I jest fakt, że kwestia pobierania próbki paliwa wodorowego zarówno pod kątem oznaczania zawartości zanieczyszczeń gazowych, jak i cząstek stałych została ujęta w jednym dokumencie. Ponadto norma (ISO 19880-1:2020) wymienia aż trzy metody pobierania próbek wodoru w celu oznaczania zawartości zanieczyszczeń.

Podstawową zaletą Strategii II jest fakt, że obie Normy (ASTM D7606-17; ASTM D7650–13), na których jest oparta, są bardzo szczegółowe i precyzyjnie określają zarówno wymagania sprzętowe, jak i kolejne etapy procedury pobierania próbek paliwa wodorowego. Dodatkowo w jedynej dostępnej normie dotyczącej oznaczania zawartości pyłów w wodorze (ASTM D7651–17) pobieranie próbek jest zalecane zgodnie z Normą (ASTM D7650–13).

Wadą Strategii I w porównaniu do Strategii II są mniej szczegółowe opisy stosowanej aparatury oraz procedury pobierania próbek paliwa wodorowego pod kątem oznaczania zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, co może skutkować koniecznością doprecyzowania tych kwestii w procedurach własnych laboratorium.

Wadą Strategii II jest natomiast konieczność wdrożenia i akredytowania, a następnie nadzoru nad dwiema niezależnymi procedurami pobierania próbek.

Procedura pobierania próbki pod kątem oznaczania zanieczyszczeń stałych została opisana w normie ASTM D7650– 13 *Standard Test Method for Sampling of Particulate Matter in High Pressure Hydrogen used as a Gaseous Fuel with an In-Stream Filter*.

Gniazdo wchodzące w skład układu do pobierania próbki jest zgodne z normą SAE J2600 *Compressed Hydrogen Surface Vehicle Fueling Connection Devices*.

Jeden z zapisów Normy (ISO 21087:2019) stanowi, że nie można zakładać stabilności próbki w pojemniku, do którego została ona pobrana. Zalecana jest jedynie minimalizacja czasu między pobraniem próbki paliwa wodorowego a jej analizą. Zalecenie to podważa sens pobierania do badań razem z próbką podstawową również próbki kontrolnej. Prowadzenie badań próbki kontrolnej po zakończeniu badań pierwszej z próbek i przekazaniu raportu z tych badań może prowadzić do uzyskania wyników, które nie będą reprezentatywne dla kontrolowanej partii paliwa wodorowego.

Z tego względu istotne jest, aby system monitoringu jakości paliwa wodorowego służącego do zasilania ogniw PEM pojazdów samochodowych nie zakładał konieczności pobierania próbki kontrolnej. Taką możliwość przewiduje Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, która w art. 28 pkt 3 dopuszcza brak konieczności pobierania próbki kontrolnej paliwa, m.in. gdy przechowanie próbki w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych produktu jest niemożliwe.

Planowanym efektem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będzie uregulowanie sposobu pobierania próbek paliwa wodorowego stosowanego do napędu pojazdów samochodowych do wymagań określonych w nowej wersji normy EN 17124:2018. Działanie to zapewni użytkownikom pojazdów samochodowych napędzanych ogniwami paliwowymi dostęp do paliwa wolnego od jakichkolwiek zafałszowań lub zanieczyszczeń, które mogą powodować, że paliwo nie jest akceptowalne do zastosowań w odpowiednich silnikach. Ponadto, zapewnienie odpowiednich wymagań jakościowych paliwa wodorowego przyczyni się do zmniejszenia emisji składników szkodliwych do atmosfery powstających podczas stosowania tego paliwa.

Projektowany akt prawny zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039, z późn. zm.), tym samym podlega procedurze notyfikacji.

Przedmiotowe rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi

Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl).

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie sposobu pobierania próbki wodoru</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu Piotr Dziadzio</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marta Czaplejewicz – specjalista w Departamencie Ropy i Paliw Transportowych tel. 022 695 82 92 email: marta.czaplejewicz@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 23.06.2021 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 25c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U.) włączyła do katalogu paliw transportowych objętych Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliwo wodorowe przeznaczone do napędu ogniwow paliwowych. W związku z tym nastąpiła konieczność opracowania projektu rozporządzenia, które w sposób szczegółowy określi sposoby pobierania próbki paliwa wodorowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest opracowanie projektu rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek wodoru. Sposoby pobierania próbek paliwa wodorowego są określone w normie EN 17124:2018 *Paliwo wodorowe – Specyfikacja produktu i zapewnienie jakości – Zastosowania polimerowych ogniwow paliwowych (PEM) dla pojazdów drogowych* oraz Normie ISO 19880-1:2020 i ASTM D7606-17; ASTM D7650-13.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z przepisami art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1745 z dnia 13 sierpnia 2019 r. uzupełniającego i zmieniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE w odniesieniu do punktów ładowania dla pojazdów silnikowych kategorii L, zasilania statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z ładu, dostarczania wodoru na potrzeby transportu drogowego i dostarczania gazu ziemnego na potrzeby transportu drogowego i wodnego oraz uchylającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/674 (rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1745) od 12.11.2021 roku aktualną normą w zakresie badania parametrów jakościowych wodoru dystrybuowanego w punktach tankowania wodoru do pojazdów silnikowych jest norma EN 17124:2018. W związku z powyższym, wszystkie państwa członkowskie UE powinny stosować od 12.11.2021 r. paliwo wodorowe spełniające wymagania normy EN 17124:2018, co za tym idzie również od tego dnia powinny obowiązywać jednolite regulacje dotyczące sposobów pobierania próbek paliwa wodorowego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa wytwarzające wodór	Brak danych	-	Podmioty zobowiązane ustawowo do pobierania próbek wodoru zgodnie z rozporządzeniem

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl).

Projekt w ramach konsultacji publicznych, zostanie przekazany do konsultacji z terminem 14 dni następującym podmiotom:

- 1) ...
- 2) ...

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych oraz związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe oraz organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm).

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Urząd Dozoru Technicznego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Urząd Dozoru Technicznego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Urząd Dozoru Technicznego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Nie dotyczy.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na poziom dochodów ani wydatków budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego ani innych podmiotów publicznych.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
Czas w latach od wejścia w życie zmian								
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2018 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich	Nie dotyczy.						

	przedsiębiorstw rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Użytkownicy pojazdów samochodowych po wejściu w życie projektu rozporządzenia będą posiadali dostęp do paliwa spełniającego wymagania jakościowe.
Niemierzalne		Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie metod badania jakości wodoru²⁾

Na podstawie art. 25d ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Metody badania jakości wodoru przez akredytowane laboratorium określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu r. pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz)

METODY BADANIA JAKOŚCI WODORU PRZEZ AKREDYTOWANE LABORATORIUM

1. Przed badaniem próbki paliwa wodorowego z układu pomiarowego usuwana jest cała woda.
- 1.2. Zawartość wody oznaczana jest przy wykorzystaniu jednej z następujących metod:
 - 1) zmodyfikowana metoda spektrometrii strat we wnęcie optycznej (Cavity Ring Down Spectrometry, CRDS) z falą ciągłą,
 - 2) chromatografia gazowa sprzężona ze spektrometrią mas (Gas Chromatography Mass Spectrometry, GC-MS) z dozowaniem impulsowym,
 - 3) spektroskopii w podczerwieni z transformacją Fouriera (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR).
2. Zawartość węglowodorów ogółem oznaczana jest przy wykorzystaniu jednej z następujących metod:
 - 1) chromatografia gazowa z detekcją płomieniowo-jonizacyjną (Gas Chromatography – Flame Ionization Detector GC-FID) z metanizerem,
 - 2) chromatografia gazowa sprzężona ze spektrometrią mas (Gas Chromatography Mass Spectrometry, GC-MS) ze wstępnym zateżaniem próbek,
 - 3) spektroskopii w podczerwieni z transformacją Fouriera (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR).
3. Zawartość tlenu oznaczana jest przy wykorzystaniu jednej z następujących metod:
 - 1) zastosowanie czujnika elektrochemicznego,
 - 2) chromatografia gazowa sprzężona ze spektrometrią mas (Gas Chromatography Mass Spectrometry, GC-MS) z dozowaniem impulsowym,
 - 3) zmodyfikowana metoda spektrometrii strat we wnęcie optycznej (Cavity Ring Down Spectrometry, CRDS) z falą ciągłą.
4. Zawartość helu oznaczana jest przy wykorzystaniu chromatografii gazowej z detekcją cieplnoprzewodnościową (Gas Chromatography - Thermal Conductivity Detector, GC-TCD)
5. Zawartość azotu oznaczana jest przy wykorzystaniu chromatografii gazowej sprzężonej ze spektrometrią mas (Gas Chromatography Mass Spectrometry, GC-MS), z dozowaniem impulsowym.
6. Zawartość argonu oznaczana jest przy wykorzystaniu chromatografii gazowej sprzężonej ze spektrometrią mas (Gas Chromatography Mass Spectrometry, GC-MS), z dozowaniem impulsowym.
7. Zawartość dwutlenku węgla oznaczana jest przy wykorzystaniu jednej z następujących metod:
 - 1) chromatografia gazowa sprzężona ze spektrometrią mas (Gas Chromatography Mass Spectrometry, GC-MS) z dozowaniem impulsowym,
 - 2) spektroskopia w podczerwieni z transformacją Fouriera (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR),
 - 3) zmodyfikowana metoda spektrometrii strat we wnęcie optycznej (Cavity Ring Down Spectrometry, CRDS) z falą ciągłą.
8. Zawartość tlenku węgla oznaczana jest przy wykorzystaniu jednej z następujących metod:
 - 1) spektroskopia w podczerwieni z transformacją Fouriera (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR),
 - 2) zmodyfikowana metoda spektrometrii strat we wnęcie optycznej (Cavity Ring Down Spectrometry, CRDS) z falą ciągłą.

9. Zawartość związków siarki ogółem oznaczana jest przy wykorzystaniu chromatografii gazowej z chemiluminescencyjnym detektorem siarkowym ze wstępnym zateżaniem próbek (Gas Chromatography Sulfur Chemiluminescence Detection, GC-SCD).

10. Zawartość formaldehydu oznaczana jest przy wykorzystaniu jednej z następujących metod:

- 1) chromatografia gazowa sprzężona ze spektrometrią mas (Gas Chromatography Mass Spectrometry, GC-MS) z zateżeniem próbek,
- 2) zmodyfikowana metoda spektrometrii strat we wnęce optycznej (Cavity Ring Down Spectrometry, CRDS) z falą ciągłą,
- 3) spektroskopii w podczerwieni z transformacją Fouriera (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR).

11. Zawartość kwasu mrówkowego oznaczana jest przy wykorzystaniu spektroskopii w podczerwieni z transformacją Fouriera (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR).

12. Zawartość amoniaku oznaczana jest przy wykorzystaniu jednej z następujących metod:

- 1) spektroskopii w podczerwieni z transformacją Fouriera (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR),
- 2) zmodyfikowana metoda spektrometrii strat we wnęce optycznej (Cavity Ring Down Spectrometry, CRDS) z falą ciągłą.

13. Zawartość związków halogenowych ogółem oznaczana jest przy wykorzystaniu chromatografii gazowej sprzężonej ze spektrometrią mas (Gas Chromatography Mass Spectrometry, GC-MS) ze wstępnym zateżaniem próbek.

14. Zawartość metanu oznaczana jest przy wykorzystaniu jednej z następujących metod:

- 1) zmodyfikowana metoda Spektrometrii strat we wnęce optycznej (Cavity Ring Down Spectrometry, CRDS) z falą ciągłą,
- 2) chromatografia gazowa z detekcją płomieniowo-jonizacyjną (Gas Chromatography – Flame Ionization Detector GC-FID).

15. Zawartość pyłów oznaczana jest przy wykorzystaniu metody grawimetrycznej, polegającej na wyznaczeniu różnicy mas filtra przed użyciem i po użyciu.

16. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały, rodzaj aparatury, procedurę analityczną oraz precyzję w przypadku zmodyfikowanej metody spektrometrii strat we wnęce optycznej określa norma ASTM D7941/D7941M-14.

17. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały, rodzaj aparatury, procedurę analityczną oraz precyzję w przypadku chromatografii gazowej sprzężonej ze spektrometrią mas z dozowaniem impulsowym określa norma ASTM D7649–19.

18. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały, rodzaj aparatury, procedurę analityczną oraz precyzję w przypadku spektroskopii w podczerwieni z transformacją Fouriera określa norma ASTM D7653 – 18).

19. W przypadku chromatografii gazowej z detekcją płomieniowo-jonizacyjną (Gas Chromatography – Flame Ionization Detector GC-FID, zastosowana do pomiaru aparatura w zależności od konfiguracji pozwala na prowadzenie dwóch typów oznaczeń:

- 1) oznaczanie węglowodorów niemietanowych w pomiarze bezpośrednim, w którym metan i pozostałe węglowodory zawarte w próbce są rozdzielane metodą chromatografii gazowej i mierzone bezpośrednio przez detektor płomieniowo-jonizacyjny. W tym układzie w pierwszej kolejności następuje rozdział metanu od tlenu (gdy matrycą próbki jest powietrze) na kolumnie chromatograficznej i pomiar stężenia metanu w gazie nośnym przechodzącym przez kolumnę. W następnej kolejności ma miejsce zmiana kierunku przepływu gazu nośnego przez kolumnę, tzw. „wymywanie zwrotne” pozostałych węglowodorów i ich bezpośredni pomiar. W ten sposób uzyskuje się osobno wynik stężenia metanu oraz pozostałych węglowodorów w próbce. Zawartość węglowodorów ogółem (włącznie z metanem) stanowi sumę wyników uzyskanych dla metanu oraz pozostałych węglowodorów,

- 2) oznaczanie węglowodorów niemetanowych z różnicy, w którym zawartość metanu mierzona jest w sposób opisany w podpunkcie a). Dodatkowo część próbki kierowana jest bezpośrednio na detektor (z pominięciem kolumny chromatograficznej). W ten sposób uzyskiwany jest wynik zawartości węglowodorów ogółem. Wynik zawartości węglowodorów niemetanowych stanowi różnicę pomiędzy wynikami zawartości węglowodorów ogółem a zawartości metanu.
20. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały, rodzaj aparatury, procedurę analityczną oraz precyzję w przypadku chromatografii gazowej GC-MS z zastosowaniem kriogenicznego zateżenia próbki określa norma ASTM D7892–15.
21. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały, rodzaj aparatury, procedurę analityczną oraz precyzję w przypadku techniki z wykorzystaniem czujników elektrochemicznych określa norma ASTM D7607/D7607M–19.
22. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały, rodzaj aparatury, procedurę analityczną oraz precyzję w przypadku chromatografii gazowej z chemiluminescencyjnym detektorem siarkowym ze wstępnym zateżaniem próbek określa norma ASTM D7652–11.
23. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały, rodzaj aparatury, procedurę analityczną oraz precyzję w przypadku metody grawimetrycznej oznaczania pyłów w paliwie wodorowym określa norma ASTM D7651–17.
24. Przy oznaczeniu zawartości helu w paliwie wodorowym przy użyciu chromatografii gazowej z detekcją ciepłno-przewodnościową dobór gazu nośnego jest elementem opracowywanej metody analitycznej i podlega walidacji. Gaz nośny nie zanieczyszcza dodatkowo próbki.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie metod badania jakości wodoru stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 25d ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i).

Potrzeba wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z włączenia do katalogu paliw transportowych paliwa wodorowego oraz objęcia go Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw zgodnie z przepisami ustawy z dnia o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.)

Każde z zanieczyszczeń gazowego wodoru stosowanego do zasilania ogniw PEM, którego zawartość powinna być kontrolowana, może być oznaczone różnymi technikami analitycznymi.

Należy jednak dodać, że możliwość oznaczania zawartości wielu zanieczyszczeń z zastosowaniem tej samej techniki analitycznej nie znaczy, że wszystkie zanieczyszczenia będą mogły być oznaczone w jednej analizie lub przy użyciu jednego aparatu. Wynika to z różnych wymagań dla metod analitycznych opisanych w dokumentach odniesienia.

Każda metoda oznaczania zanieczyszczeń gazowych przywołana jest w rozporządzeniu zgodnie z zaleceniem zapisów normy ISO 21087:2019 *Gas analysis – Analytical methods for hydrogen fuel – Proton exchange membrane (PEM) fuel cell applications for road vehicles*.

Zmodyfikowana metoda spektrometrii strat we wnęcie optycznej (Cavity Ring Down Spectrometry, CRDS) z falą ciągłą jest metodą znormalizowaną, opisaną w normie ASTM D7941/D7941M:2014 *Standard Test Method for Hydrogen Purity Analysis Using a Continuous Wave Cavity Ring-Down Spectroscopy Analyzer*. Metoda charakteryzuje się wysoką czułością. Granice wykrywalności (LOD) dla poszczególnych zanieczyszczeń są znacznie mniejsze niż ich dopuszczalne zawartości: Granice wykrywalności (LOD) dla poszczególnych zanieczyszczeń są znacznie mniejsze niż dopuszczalne zawartości i wynoszą:

- woda: 0,0008 µmol/mol
- tlen: 0,12 µmol/mol
- dwutlenek węgla: 0,161 µmol/mol
- tlenek węgla: 0,041 µmol/mol
- formaldehyd: 0,0061 µmol/mol
- amoniak: 0,00086 µmol/mol
- metan: 0,0068 µmol/mol

Chromatografia gazowa sprzężona ze spektrometrią mas (Gas Chromatography Mass Spectrometry, GC-MS) z dozowaniem impulsowym została opisana w normie ASTM D7649–19 *Standard Test Method for Determination of Trace Carbon Dioxide, Argon, Nitrogen, Oxygen and Water in Hydrogen Fuel by Jet Pulse Injection and Gas Chromatography/Mass Spectrometer Analysis (ASTM D7649–19)*. Wszystkie anality oznaczane zgodnie z tą metodą mają masę cząsteczkową mniejszą niż 44 u (jednostka masy atomowej), dlatego zwykle stosuje się zakres skanowania masy od 15 do 50 m/e. Objętość gazu dozowana impulsowo na kolumnę kapilarną jest stała i niezależna od ciśnienia panującego w pętli. W związku z tym nie jest konieczne stosowanie urządzeń wyrównujących ciśnienie próbek i wzorca, które mogą być źródłem zanieczyszczenia próbki wodą. Granice wykrywalności (LOD) i oznaczalności (LOQ) dla poszczególnych zanieczyszczeń są znacznie mniejsze niż dopuszczalne zawartości i wynoszą:

- woda: LOQ=4 $\mu\text{mol/mol}$
- tlen: LOD=2 $\mu\text{mol/mol}$
- azot: LOQ=5 $\mu\text{mol/mol}$
- dwutlenek węgla: 0,5 $\mu\text{mol/mol}$
- argon: 1 $\mu\text{mol/mol}$

Spektroskopia w podczerwieni z transformacją Fouriera (Fourier Transform Infrared Spectroscopy, FTIR) została opisana w Normie (JIS K 0512:2015) oraz normie ASTM D7653-18 *Standard Test Method for Determination of Trace Gaseous Contaminants in Hydrogen Fuel by Fourier Transform*

Infrared (FTIR) Spectroscopy. Granice wykrywalności (LOD) dla poszczególnych zanieczyszczeń są znacznie mniejsze niż dopuszczalne wartości i wynoszą:

- woda: 0,74 $\mu\text{mol/mol}$
- węglowodory: 0,1 $\mu\text{mol/mol}$
- dwutlenek węgla: 0,05 $\mu\text{mol/mol}$
- tlenek węgla: 0,05 $\mu\text{mol/mol}$
- formaldehyd: 0,02 $\mu\text{mol/mol}$
- amoniak: 0,02 $\mu\text{mol/mol}$
- kwas mrówkowy: 0,02 $\mu\text{mol/mol}$

Chromatografia gazowa z detekcją płomieniowo-jonizacyjną (Gas Chromatography – Flame Ionization Detector GC-FID) Opisana jest w normie JIS B 7956 -2006 *Continuous analyzers for hydrocarbons in ambient air (JIS B 7956:2006)*. Metoda GC-FID zakłada, że wszystkie węglowodory dają taką samą odpowiedź detektora jak metan. Jest to możliwe ze

względu na wykorzystanie detektora płomieniowojonizacyjnego (FID) bez kolumny chromatograficznej umożliwiającej rozdział poszczególnych węglowodorów.

Chromatografia gazowa sprzężona ze spektrometrią mas z wykorzystaniem wstępnego zateżenia próbek (Gas Chromatography Mass Spectrometry, GC-MS) została opisana w normie ASTM D7892–15 *Standard Test Method for Determination of Total Organic Halides, Total Non- Methane Hydrocarbons, and Formaldehyde in Hydrogen Fuel by Gas Chromatography/ Mass Spectrometry*. Dostępne komercyjnie chromatografy gazowe ze spektrometrem mas (GC-MS) mogą pozwolić na wykrywanie wielu zanieczyszczeń limitowanych w wodorze, ale także nie na wystarczająco niskich poziomach. Natomiast przy użyciu urządzenia do wstępnego zateżenia próbek można osiągnąć bardzo niskie poziomy stężeń, które następnie mogą być analizowane z użyciem techniki GC-MS. Takie rozwiązanie prowadzi do zmniejszenia liczby instrumentów wymaganych do przeprowadzenia pełnej analizy czystości wodoru, a tym samym do obniżenia kosztów i czasu potrzebnego na taką analizę.

Metodą tą mogą być oznaczane węglowodory, formaldehyd oraz halogeny organiczne. Związki te są oznaczane jako osobne indywidua chemiczne, stąd też zawartość węglowodorów ogółem stanowi sumę oznaczonych zawartości poszczególnych węglowodorów. Metoda ta pozwala również na oznaczenie około 39 halogenów organicznych, zawierających w swojej cząsteczce chlor, fluor i/lub brom, stąd otrzymany tą metodą wynik może być zaniżony w przypadku, gdy próbka zawiera również związki nieorganiczne, np. chlorowódor. Granice wykrywalności (LOD) dla poszczególnych zanieczyszczeń są znacznie mniejsze niż dopuszczalne wartości i wynoszą:

- węglowodory: 0,002 $\mu\text{mol/mol}$ dla etanu i etylenu, 0,001 $\mu\text{mol/mol}$ dla pozostałych węglowodorów
- formaldehyd: 0,001 $\mu\text{mol/mol}$
- związki halogenowe: 0,001 $\mu\text{mol/mol}$

Technika z **wykorzystaniem czujników elektrochemicznych** opisana w normie ASTM D7607/ D7607M–19 *Standard Test Method for Analysis of Oxygen in Gaseous Fuels (Electrochemical Sensor Method)* ma zastosowanie do pomiaru zawartości tlenu w paliwie wodorowym. Zakres analityczny tej metody wynosi od 0,1 $\mu\text{mol/mol}$ do 25% objętościowych. Przed analizą z próbki paliwa wodorowego usuwane są występujące w niej gazy takie jak: tlenek siarki, tlenki azotu, siarkowódor. Ich obecność może powodować interferencje i wpływać na uzyskany wynik analizy oraz skracać oczekiwany okres eksploatacji czujnika.

Chromatografia gazowa z chemiluminescencyjnym detektorem siarkowym ze wstępnym zateżaniem próbek (Gas Chromatography and Sulfur Chemiluminescence Detection - GC-

SCD) jest opisana w normie ASTM D7652–11 *Standard Test Method for Determination of Trace Hydrogen Sulfide, Carbonyl Sulfide, Methyl Mercaptan, Carbon Disulfide and Total Sulfur in Hydrogen Fuel by Gas Chromatography and Sulfur Chemiluminescence Detection*. W przypadku związków wymienionych w treści rozporządzenia (siarkowodór, siarczek karbonylu, merkaptan metylu i dwusiarczek węgla) granica wykrywalności przy użyciu tej metody wynosi 0,00002 $\mu\text{mol/mol}$.

Chromatografia gazowa z detekcją cieplno-przewodnościową (GC-TCD) nie jest techniką znormalizowaną, a jedynie opisaną w literaturze (Brown i in., 2011). Zgodnie z informacjami zawartymi w publikacji (Brown i in., 2011) analiza zawartości helu metodą o granicy wykrywalności niższej niż 300 $\mu\text{mol/mol}$ nie stanowi wyzwania analitycznego, ale należy zachować ostrożność przy wyborze gazu nośnego.

Analiza zapisów Norm (PN-Z-04030-7:1994; PN-EN 13284-1:2018-02; PN-EN ISO 23210:2010) pozwala stwierdzić, że **oznaczanie zawartości pyłów** powinno być prowadzone techniką wagową, czyli grawimetryczną. Norma ASTM D7651-17 *Standard Test Method for Gravimetric Measurement of Particulate Concentration of Hydrogen Fuel*. odnosi się bezpośrednio do oznaczania zawartości pyłów w paliwie wodorowym.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.

Planowanym efektem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będzie uregulowanie metod badania próbek paliwa wodorowego stosowanego do napędu pojazdów samochodowych do wymagań określonych w nowej wersji normy EN 17124:2018. Działanie to zapewni użytkownikom pojazdów samochodowych napędzanych ogniwami paliwowymi dostęp do paliwa wolnego od jakichkolwiek zafałszowań lub zanieczyszczeń, które mogą powodować, że paliwo nie jest akceptowalne do zastosowań w odpowiednich silnikach. Ponadto, zapewnienie odpowiednich wymagań jakościowych paliwa wodorowego przyczyni się do zmniejszenia emisji składników szkodliwych do atmosfery powstających podczas stosowania tego paliwa.

Projektowany akt prawny zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039, z późn. zm.), tym samym podlega procedurze notyfikacji.

Przedmiotowe rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl).

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie metod badania jakości wodoru</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu Piotr Dziadzio</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marta Czaplejewicz – specjalista w Departamencie Ropy i Paliw Transportowych tel. 022 695 82 92 email: marta.czaplejewicz@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 23.06.2021 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 25d ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.) włączyła do katalogu paliw transportowych objętych Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliwo wodorowe przeznaczone do napędu ogniw paliwowych. W związku z tym nastąpiła konieczność opracowania projektu rozporządzenia, które w sposób szczegółowy określi metody badania jakości paliwa wodorowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest opracowanie projektu rozporządzenia w sprawie metod badania jakości wodoru. Metody badania próbek paliwa wodorowego są określone w normie ISO 21087:2019 *Gas analysis – Analytical methods for hydrogen fuel – Proton exchange membrane (PEM) fuel cell applications for road vehicles*

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z przepisami art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1745 z dnia 13 sierpnia 2019 r. uzupełniającego i zmieniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE w odniesieniu do punktów ładowania dla pojazdów silnikowych kategorii L, zasilania statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z ładu, dostarczania wodoru na potrzeby transportu drogowego i dostarczania gazu ziemnego na potrzeby transportu drogowego i wodnego oraz uchylającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/674 (rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1745) od 12.11.2021 roku aktualną normą w zakresie badania parametrów jakościowych wodoru dystrybuowanego w punktach tankowania wodoru do pojazdów silnikowych jest norma EN 17124:2018. W związku z powyższym, wszystkie państwa członkowskie UE powinny stosować od 12.11.2021 r. paliwo wodorowe spełniające wymagania normy EN 17124:2018, co za tym idzie również od tego dnia powinny obowiązywać jednolite regulacje dotyczące metod badań próbek paliwa wodorowego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej	16	https://www.uokik.gov.pl/	Podmioty zobowiązane ustawowo do przeprowadzania kontroli w zakresie spełnienia wymagań jakościowych dla paliwa wodorowego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl).

Projekt w ramach konsultacji publicznych zostanie przekazany do konsultacji z terminem 14 dni następującym podmiotom:

- 1) ...
- 2) ...

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych oraz związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe oraz organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm).

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Urząd Dozoru Technicznego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Urząd Dozoru Technicznego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Urząd Dozoru Technicznego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	Nie dotyczy.
---------------------	--------------

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na poziom dochodów ani wydatków budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego ani innych podmiotów publicznych.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
Czas w latach od wejścia w życie zmian								
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich	-	-	-	-	-	-	-

ceny stałe z 2018 r.)	przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Użytkownicy pojazdów samochodowych po wejściu w życie projektu rozporządzenia będą posiadali dostęp do paliwa spełniającego wymagania jakościowe.						
Niemierzalne		Nie dotyczy.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Nie dotyczy.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej na rok 2022²⁾

Na podstawie art. 30ha ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i ...) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wartość wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej.

2. Wartość wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej w roku 2022 wynosi 212,5 g CO₂eq/MJ.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej - klimat, na podstawie § 1 pkt 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającą metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 26 oraz Dz. Urz. UE L 129 z 27.05.2015, str. 53).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej na rok 2022 został przygotowany na podstawie delegacji zawartej w art. 30ha ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i) (dalej: ustawa).

Jego celem jest zmiana dotychczasowego sposobu określania wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej.

Zgodnie z art. 30ha ustawy minister właściwy do spraw klimatu określa do dnia 31 grudnia każdego roku, w drodze rozporządzenia, przy uwzględnieniu danych zgromadzonych przez Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji prowadzonej na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1077 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1047), wartość wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej (dalej: wskaźnik).

Wskaźnik ten, podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b ustawy, będzie stosował do sprawozdań składanych za rok kalendarzowy następujący po roku jego ogłoszenia.

Po raz pierwszy wskaźnik zostanie określony do dnia 31 grudnia 2021 r.

Projekt rozporządzenia reguluje kwestie określone w upoważnieniu ustawowym.

Na chwilę obecną wskaźnik określa rozporządzenie Ministra Energii z dnia 12 czerwca 2017 r. w sprawie metodyki obliczania emisji gazów cieplarnianych, określenia wskaźników ich emisji oraz wartości opałowej dla poszczególnych paliw i wartości energetycznej energii elektrycznej (Dz. U. 2017, poz. 2094

stanowiące implementację obowiązkowego zakresu dyrektywy Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 26 z późn. zm.)(tzw. dyrektywa FQD). Określenie średniego krajowego wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej jest obowiązkiem wynikającym z ww. dyrektywy, której celem było zmotywowanie państw członkowskich, po przez stosowanie średniej wartości wskaźnika, do coraz powszechniejszego korzystania z odnawialnych źródeł energii jako źródła energii elektrycznej, aby obniżyć poziom emisyjności gazów cieplarnianych.

Wskaźnik służy (zgodnie z art. 30b ust. 1 i 2 ustawy) do obliczenia minimalnej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, której zapewnienie jest przedmiotem obowiązku podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny.

Wartość wskaźnika, w przeliczeniu na jednostkę energii w cyklu życia energii elektrycznej, obecnie jest wielkością stałą i wynosi 221,7 g CO₂eq/MJ. Została określona na podstawie raportu *"Wskaźnik emisyjności CO₂ dla energii elektrycznej u odbiorców końcowych"* Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami (KOBiZE) z roku 2014 r., który odzwierciedlał dominującą rolę węgla w polskiej strukturze produkcji i/lub konsumpcji energii elektrycznej według rodzaju paliwa i/lub technologii wytwarzania.

Obecnie notowany jest spadek wartości wskaźnika, co uzasadnia potrzebę jego aktualizacji w celu realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego z wykorzystaniem energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych.

Według KOBiZE wskaźnik emisyjności CO₂ dla energii elektrycznej u odbiorców końcowych w 2014 r. wynosił 825 kgCO₂/MWh co odpowiada ok. 229 gCO₂/MJ, w 2015 r. - 798 kgCO₂/MWh (221 gCO₂/MJ), w 2016 r. - 781 kgCO₂/MWh (217 gCO₂/MJ), w 2017 r. - 778 kgCO₂/MWh (216 gCO₂/MJ), w 2018 r. - 765 kgCO₂/MWh (212,5 gCO₂/MJ).

Publikowane przez KOBiZE wskaźniki w zakresie emisji poszczególnych zanieczyszczeń przypadających na jednostkę produkcji energii elektrycznej za lata 2014-2018 potwierdzają zachodzące zmiany w krajowej strukturze produkcji energii elektrycznej. Kalkulacje uwzględniają wszystkie paliwa, w tym źródła odnawialne. Wskaźnik emisyjności [wyrażony w kg/MWh] dla odbiorców końcowych energii elektrycznej spada: od 825,412 CO₂/MWh za 2014 r. do 765 CO₂/MWh za 2018 r.

Również Raport Najwyższej Izby Kontroli pt. „Inwestycje w moce wytwórcze energii elektrycznej w latach 2012-2018” opublikowany 28 października 2019 r. wskazuje, że łączny udział energii elektrycznej wyprodukowanej z węgla w polskim miksie energetycznym zmniejszył się na przestrzeni lat - z 87,63% w 2012 r. do 79,56% w 2018 r., to jest o 8,07 punktu procentowego.

W związku z powyższym, z uwagi na zmianę struktury surowców wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej w kolejnych latach (wzrost udziału energii z odnawialnych źródeł energii), celowe jest coroczne aktualizowanie wartości wskaźnika, który będzie wiążący dla przedsiębiorstw energetycznych realizujących Narodowy Cel Redukcyjny. Efektem zmiany będzie z roku na rok korzystniejsza pozycja energii elektrycznej stosowanej w transporcie samochodowym do realizacji NCR.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji programu pomocowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708).

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy proces legislacyjny. zgodnie z § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wpływa na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej na rok 2022</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu Piotr Dziadzio</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jolanta Pieńkowska, jolanta.pienkowska@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 23.06.2021</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 30ha ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia jest wydawany z uwagi na dokonanie nowelizacji ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.) (dalej: „ustawa”), która została przygotowana w związku z koniecznością dokonania zmiany w zakresie:

- 1) Narodowego Celu Redukcyjnego (dalej: „NCR”);
- 2) objęcia Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw wodoru wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych,
- 3) definicji lekkiego oleju opałowego i ciężkiego oleju opałowego.

W związku z nowelizacją ustawy zaistniała konieczność wydania nowego rozporządzenia w sprawie wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej.

Branża paliwowa zwróciła uwagę na wysoki wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej, określony w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw energii, który skutkuje brakiem opłacalności wykorzystania energii elektrycznej stosowanej w transporcie samochodowym do realizacji NCR.

Celem projektu jest zmiana dotychczasowego sposobu określania wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej na podstawie art. 30h ustawy. Obecnie ma on wartość stałą. Z uwagi na zmianę struktury surowców wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej w kolejnych latach (wzrost udziału energii z odnawialnych źródeł energii) celowe jest coroczne aktualizowanie tego wskaźnika. Projekt przewiduje, że minister właściwy do spraw energii będzie określał do dnia 31 grudnia każdego roku, w drodze rozporządzenia, na podstawie danych zgromadzonych przez Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji prowadzonej na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1077), wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej. Efektem zmiany będzie z roku na rok korzystniejsza pozycja energii elektrycznej zużytej w transporcie samochodowym w realizacji NCR.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zostanie wprowadzona zmiana dotychczasowego sposobu określania wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej. Obecnie jest on określany w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw energii i ma on wartość stałą. Z uwagi na zmianę struktury surowców wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej w kolejnych latach (wzrost udziału energii z odnawialnych źródeł energii) celowe jest coroczne aktualizowanie tego wskaźnika. W projektowanej ustawie minister właściwy do spraw klimatu określi do dnia 31 grudnia każdego roku, w drodze rozporządzenia, na podstawie danych zgromadzonych przez Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej. Efektem zmiany będzie coraz korzystniejsza pozycja energii elektrycznej zużytej w transporcie samochodowym w realizacji NCR.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepis art. 7a dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyn i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG, został implementowany do przepisów

krajowych m.in. w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Procedowany projekt rozporządzenia dotyczy przepisów implementujących ww. dyrektywę, jednakże nie ma on charakteru merytorycznego, zaś organizacyjny, precyzujący przepisy. W związku z powyższym odstąpiono od podejmowania działań mających na celu ustalenie sposobu postępowania w innych krajach UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty zobowiązane do realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego	ok. 40	Urząd Regulacji Energetyki	Ułatwienie realizacji celu

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl).

W ramach konsultacji publicznych projekt zostanie przekazany do konsultacji z terminem 10 dni następującym podmiotom:

1. Polska Izba Paliw Płynnych,
2. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
3. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
4. Polska Izba Gazu Płynnego,
5. Polska Organizacja Gazu Płynnego,
6. Gaz-SYSTEM,
7. Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.,
8. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.,
9. BP Polska Sp. z o.o.,
10. Grupa LOTOS S.A.,
11. PKN ORLEN S.A.,
12. Shell Polska Sp. z o.o.,
13. Sloznaft Polska S.A.,
14. Circle K Polska Sp. z o.o.,
15. AMIC Polska,
16. HUZAR PSP S.A.,
17. ANWIM S.A.

Projekt zostanie również przekazany do zaopiniowania z terminem 10 dni następującym podmiotom:

1. Pan Piotr Naimski - Sekretarz Stanu – Pełnomocnik Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej,
2. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców,
3. Prezes Prokuratury Generalnej RP,
4. Prezes Urzędu Dozoru Technicznego,
5. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego,
6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki,
7. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
8. Prezes Głównego Urzędu Miar,
9. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy proces legislacyjny.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232).

Z uwagi na specyfikę zagadnienia oraz zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych oraz związków pracodawców, projekt nie będzie podlegał opiniowaniu przez organizacje pracodawców oraz reprezentatywne związki zawodowe.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych. Powyższe wynika z faktu, że celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie poziomu wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej.– na podstawie delegacji zawartej w art. 30ha ustawy. Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie przewiduje się wpływu projektowanej regulacji na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Rozporządzenie nie wprowadza nowych dodatkowych obowiązków na tego typu przedsiębiorstwa.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zawarte w projekcie rozporządzenia propozycje zmian pozwolą podmiotom zobowiązanym do realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego na osiągnięcie wyższego poziomu jego realizacji. Projekt rozporządzenia może przyczynić się do ograniczenia kosztów realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, a co za tym idzie ewentualnego ograniczenia wzrostu cen paliw.										

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie poziomu wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej na podstawie delegacji zawartej w art. 30ha ustawy.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
--	---

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
--	---

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
--	---

Komentarz:

Nie nałożono w przepisach rozporządzenia żadnych dodatkowych obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych). Celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie poziomu wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej na podstawie delegacji zawartej w art. 30ha ustawy.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na pozostałe obszary, gdyż projekt rozporządzenia ma na celu wyłącznie określenie poziomu wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na pozostałe obszary, gdyż projekt rozporządzenia ma na celu wyłącznie określenie poziomu wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej na podstawie delegacji zawartej w art. 30ha ustawy.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Ustalenie ww. terminu jest zgodne z zaleceniami wynikającymi z § 1 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja projektu będzie prowadzona na bieżąco na podstawie rocznych sprawozdań podmiotów realizujących Narodowy Cel Redukcyjny, dotyczących emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, przekazywanych Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 30i ustawy. Pozyskiwane informacje będą dotyczyły wpływu energii elektrycznej zużytej w transporcie samochodowym na poziom realizacji NCR.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.